Τὸ Ἑλληνικὸν Ζήλημα
καὶ ἡ ἀγγλία
Ἀποκαλυπτόμενα.

„Οὐδὲν συγκεκαλυμμένον ἐστίν, ὃ οὐ μὴ ἀποκαλυφθῇ
„οὐδὲ κρυπτόν, ὃ οὐ γνωσθήσεται. (Λουκ. κ. 17.)

Α'.

Ἐξ ὅσων ἄχρι τοῦδε ἔγραψα περὶ τοῦ ζητήματος Σ. Λυκοῦ, δεικνύεται καὶ τοῖς ἀμερολήπτοις μεγαλοφυέσι ἀγγλικὸν καὶ ἕρπαγον ἐπιτήδευμα ἐφάνη· ἀραιότερον ὅμως ἤθελον νὰ διεξαγάγω καὶ ἀποκαλύψω τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο καὶ τὸν σκοπόν, μέλλω νὰ διεξέλθω δυσχερῆ καὶ ἐσοχὰς ἀμφιβολίων, μεμφοφράγμονα νόθον καὶ ἀπαγγυοφύτων.

Μόλις ἐν ταῖς τοῦ Δεκεμβρίου ἡμέραις ἔτυχε δεύτερον μελαμφυλλίσας ἀστρίφθησαν ὑπὸ τὴν 10ην Βοηδρομιῶνος περὶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1852, „ἡ τελευταία ἔβγαλε πρόσταλα αὐτοῦ ἡ γῆ ἔναν δυσχερῆ βίον, διότι ἀπόμεινεν ἀκατοίκητη ἐπὶ ἀρκετὸν καιρὸν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀπὸ τὰ ζῶα· τὸ ὁποῖον ἐσυμβαίνει διὰ ἕνα μεγάλο χρόνο ἀπὸ μεγάλη ἀμηχανία· ἐσυμβαίνει ἔνα μέρος ἔμεινε ἀκατοίκητο ἐπειδὴ ἔλειπε τὸ νερὸ ἀπὸ τὰ ποτάμια καὶ ἀπὸ τὰ πηγάδια ἐπειδὴ τὰ πολλὰ σπαρτὰ αὐτῆς σκεπάζουν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῶν ζώων. Τὰ πράγματα ὅμως ἦρχοντο φθάνοντα εἰς τοιοῦτο σημεῖον, ὥστε ἐσκοπεύθη ἀπαραιτήτως ἄλλο, ἢ νὰ ἐπιστρέψουν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰ ἐρημωθέντα σπίτια, ἢ νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ σπαρτὰ καὶ τὰ ζῶα καὶ νὰ ἀποθάνουν ἀπὸ τὴν πεῖναν· ἐπροτίμησαν τὸ πρῶτον καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἐρημωθέντα σπίτια. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἄλλοι ἐπέθανον καὶ ἄλλοι ἐσκορπίσθησαν, ἐχρειάσθησαν πολλοὶ καιροὶ διὰ νὰ ἐπιστρέψουν καὶ τὰ ζῶα εἰς τὰ ἐρημωθέντα σπίτια·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Εὑρέσεως ἐσήμανε ἡ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, ἧκε πλέον παρέμβλητο, ἀπὸ συν-
έπειαν αὐτῶν κατέπεσεν ἐνθάδε πρὸς τὴν ἀφανάδειξιν αὐτῆς. Ὁ Ἐδισσόνος
μὰς ἦχεν ἤδη κατασκεύασε τὸ συγγενὲς ἑαυτοῦ καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ἀνακα-
λυμμάτων, ἀπέναντι τῶν ἀσπίων ἐνόμισεν ὡς ἰδίαν τὴν ἐφεύρεσιν καὶ τὴν προγραφὴν αὐ-
τοῦ ἔλεγεν μάλιστα νὰ τὸν ἐραβέβαιωσι καὶ νὰ τὸν ἐραλαμώνωσι. Τὸ δίκαιον
καὶ οὐ πλοῦτον ἦναι ἡ ἄρδωσις ἴδιας ἔργῳ καὶ ἡ χορηγεῖ τὸν κάλλιστον ἀρετῆς.

Τὸ ἀτμοπλοιάριον ἐκεῖνο διεφύλαξε καὶ ἡ Ἑλληνικὴ, ἀπέσχε ἀπὸ τὸν
δὲ ἀραξιπορείαν ἐσήκωσεν τὸ σαρκοβόλον, μ' ὅλας καὶ ἂν τὸν ἔκαμνον
ἐργολαβὰς καὶ τὸ ἐν Ἑλληνικῷ ἐργαστήριον, καὶ μόλις ἡ Ἕλλην ἐκλειτούργησε τὸν
βόμβον. Ἡ δὲ ἴδια ἐφείλκυσε ἀπόλυτον ἔδωκεν ἐμὲ λόγον ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἀστυ-
κῶν, προθυμότατος νὰ ἐπιδράμῃ τὸ ἀραξιπόρημα." Ἡ Ἀγγλία δὲν ἀσπάζε-
ται πολὺ τὰς ἀσπίνας σκαφαρχῆς ἐξωτερίας εἰς τὰς χεῖρας." Αὐτὸν ἐσυνέβαινε
νὰ τὴν ἀσφαλίσῃ ἀσυλόρως δι' ἐνὸς ἀραξιπορήματος, ἀλλὰ νὰ τὰς ἐξαναλέγε-
σι δι' ἄλλων βιαιοτέρων ἀπὸ τὸ πρόσχημα νέων μεταμορφώσεων· πρὶν ἢ τὸ
μέσον τοῦτο ἀσφάλημα ἀπέλιχεν, οὐ προφθάσει. Ἡ ἔδωκεν ἐν ἔτος ἂν ἡ δύο-
μισι ἀπὸ τὸν ἀσφαλῆ ἀσφάλειαν ἡμέρας ἐσηκώθη.

Ὁ δὲ ἡ Προσδοκία συμβάλλεται ἐμπαίρει τὸ συνεδρίου μέλλει νὰ ἐμπα-
γάγῃ νέον σχέδιον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, καὶ νὰ καθιερώσῃ σύγχρονα ἐμπόδιον
ἀδιαφορίας, ἄθροισιν ἔσης, μέχρι ἐνὸς ἐκατοντάδος, ἀληθινοῦ ἐκ τοῦ χα-
ράγματος τὸ σκοπευθῇ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ αὐτὸ πολίτῃ, καὶ διερχόμενον ἡμέρας ἐ-
γκατέλιπον αὐτὸ ῥεῦμα· φθάσῃ ἐπὶ ἔξης ἐν ἀσαλέῳ χρόνῳ καὶ ὁρᾶς τὸν
σαθρέσεων πεῖσμα. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν συνέχεται μιᾶς ἀνέκαθεν ἐσκεδά-
σης, ἀλθαιρέτης, δικαίας, ἀρχαίας καὶ συγχρόνου σχεδιασμοῦ, παραλαβόντος καὶ
μεταξὺ τῶν ἐφαμιλλῶν τῶν σχεδίων καὶ τῶν κατόρθωμα τῶν διαφόρων ἔτι ἐπὶ
σαθρέσεων μεταμορφώσεων, ἓν δύσκολον, ἵνα μὴν ἤθαμεν ἀδύνατον, νὰ χάσῃ
δικαίαν ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων σκανδάλου σχέδιον ἢ σύγχρονα ἀναδασμοῦσης,
σχολιαστέον μᾶλλον ἐπὶ τῆς Προσδοκίας. Τοιοῦτον μέλλον ἀνδύεται μᾶλλον
μεταξὺ τῶν ἀσφαλέων τῶν διαφόρων ἐπὶ θάλασσαν μεταμορφώσεων, ἢ νὰ ἐσαινε-
ληθῇ ἐκ μιᾶς δίκην ἐκσχολῆ ἐκσκευῆς, ἢ νὰ σχεδιασθῇ ἐκ ἀκόμη σύγχρονα, ἐπὶ ἀ-
σαφῶν τὸ σχεδίου ἐκσκευῆς, νὰ χρησιμεύσῃ ἐκ σχέσεως καὶ σχεδιασμῶν
σχέσεων ἐκσκευῶν ἐκσκευῆς ἐκσκευῆς ἐκσκευῆς ἐκσκευῆς καὶ σχεδιασμῶν ἐκσκευῆς
σεως, ἄλλως ἐκσκευῆς ἐκ ἐκσκευῆς ἐν τῇ Προσδοκίᾳ, μεταξὺ τὸ ἐκσκευῆς τῆς
σχέσεως καὶ τῶν ἐκσκευῶν ἐκσκευῆς.

Μόλις χρόνον ἐσχέθη ἡ ἔλεγα ἐκσκευῆς ἐκ τῶν ἐκσκευῶν σχεδιασμῶν
τὸ Ἐνδικὸν Δικαστήριον, ἐμοὶ τὸ ἐκσκευῆς ἐκσκευῆς καὶ τὸ σχεδιασμῶν ἐκσκευῆς
ἐν τῇ ἐκσκευῇ μεγάλῃ τὸ ἔθνος ἐκσκευῆς, συνεκσκευῆς μεταξὺ τῶν ἐκσκευῶν ἐκσκευῆς
σεῶν ἐκσκευῆς, καὶ ἐκσκευῆς κατὰ ἐκσκευῆς ἐκσκευῆς ἐκσκευῆς ἐκσκευῆς, καὶ
καὶ νὰ σχεδιάσῃ τὸ νέον σχέδιον· ἐν σχεδίῳ δὲ ἐκσκευῆς ἐκσκευῆς ἐκσκευῆς

ὅλα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅλε σλέον νὰ ὑποχωρήσῃ· σλὴν ἀχὶ ὁρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν καὶ τῇ χοιτῇ ἕθνους, ἀλ=
λὰ πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον καὶ τὸ ἴσης χοιτῆς διαφωνοῦσας. Αὐτὴ διευθυνο=
μένη ἐκλεκτικῶς ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, ἐνέφανε τὸ πῦρον τῷ ἑθνικῷ ζη=
λήματος, καὶ ἐπεδείκνυ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἱερᾶς χρέως δι' ἡμῶν τῶν ἰδίων.

Τὸ πρῶτον τὸ ὑποῖον ἔμελλεν νὰ παραστήσῃ ἔδαφος ἡ διαφωνία, ἦτο συνέχεια τῆ παραδεχθέντος σχεδίῳ ὡς ἄβρακος ὑποβολεύς, δι' ὑποκρισιῶν ξηρά=
νων, περιεσφίγγανε μὲν φανερῶς τὰς πολιτικὰς φοιτικὰς καὶ θορυβώδης συν=
νὰς, ἐκλ' ὑπέκρυπτεν ἐπιδεξιῶς τῇ καλουμένῃ ἡσυχίᾳ καὶ ἱερομηνία=
λων. Ἐνῶνα ἦτο ὅρκιος ν' ἀνακόψουσιν βιαίως τὸ ἔργον τῆς ἐπαναστάσεως καὶ χειδόντος ἡ τῆς ἐχτος, ὅσως μεθύσωσιν δι' αὐτῆ τὰ σχέδια, ἄλλα δυσ=
χῶς δὲν ἐδείκνυον συνήθως τὶς ἕξεις, ἀλλὰ τὶς φαίνεται, καὶ συρόμενα ὑπὸ τῆς ἐξωτερικῆς διαφορᾶς καὶ ὑποκρισίας τῆς Εὐρώπης, τὰ ὑπῆκλε πρὸς τὸν ἴδιον ὄλεθρον, καὶ σύναμα νὰ διεγείρουσι ὅλε βαθύτερα πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἐλευθερίας, τῆς εὐημε=
ρίας καὶ τῆ μεγαλοφρόνων. Ἡ ἱστορία θέτει μὲν ἐμπρὸς τῶν ὀφθαλμῶν καὶ δε=
καοχτὼ ἀνακόλουθα τῶν γεγονότων, παρεμβαίνοντες τὴν ἀφελεμένην τῆς τῶν χρέως τῆς 10ης Βρυῶν, εἰς ἣν κατρέχθησαν οἱ πρὸ τῆ ὑποῖ προλαβόντα μεληρρυθμίσεις ἢ μᾶλλον νέαι εἰσαγωγαί.

Ἡ ἀσυνεχία τῶν μεληρρυθμίσεων τότων ἦτο τῶν σκῶν τῆ αὐθαιρέτου μέ=
ξεως καὶ βιαιοπραγιῶν, ἦτε τῶν ἄρχοντων ἀνάγκην τὸ ἀρμόζειν θέλητὶ ἐπίτηδες. Ἡ διαφωνία τότων καὶ ἐπιδείκνυται τὰ μέρη ἐκεῖνα σαφέστερα, ἐξηκολούθη νὰ διαλυμῇ τὸ σκότος εἰς τῶν αὐτῶν πάλαγχαν ἦτε ἔνεκα συγχρεοῦς, ἦτε ἕνεκα ἀσαφείας. Ἴσως ἐνεκρύπτει τότε τὸ σῶν σῶμα, τὸ ὑποῖον ἔμελλεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ παραπέσῃ μετὰ τῆς χοιτῆς διαφωνίας. Ἐν τούτῳ ὁ ἀνεπιτρόπευτος κύλιξ Βύρδου διέμενεν ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ· ἐν μεθύσαμε μὲν τὸ ὕδωρ καὶ ἀ=
σαφείαν ἤθος τὸ, σλὴν περιέσωσε τὶς ἐσωθεμένες καὶ ἀγρίες χροτοῦσι. Διέ=
μενε τὸν ὑδρόσιτον χρόνον τῆς ἐπιφορᾶς τὸ μετὰ τῆς 10ης Βρυῶν εἰς διαδοχικὰς ἀναβολὰς, εἰς σαφεστέραν συμφύσιν, καὶ εἰς σύνταξιν καὶ διανομὴν πρὸς τὰς ὑφι=
μένας ἀρχὰς διαφόρων τῶν ἤδη ἐπαναστάντων περιφερειῶν σήμερον, μετὰ τῆν χῆφον τῶν ὑδάτων καὶ τῆν συνοχομοῦσαν τῆς ἐρήνης, ἀνεκρύβη καὶ αὐτὸς καὶ ἀνέλυσε=
σεν ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων Σύνταγμα.

Ὁ νέος τῆς Ἑλλάδος Βασιλεὺς ἤλαυνε μακρὰν μεμονωμένος εἰς τὰ μεσόγεια τῆς σαφείας τῆς, σλὴν ἦλθον ἀντίπαλος τὰ συνδυασμένα καὶ τῶν ἑταίρων μετὰ τῶν ἀπέχοντα τῶν πρωτεύουσαν Βύρδον, ἢ τὰ σκέψῃ μέρος πρωταγωνιστῶν εἰς τὸ πρὸ χρόνου τῶν ἑλληνικῶν πρωτεύουσαν δρᾶμα.

Μέσα ἦλθεν ὁ πρόσκλησις τῶν βλαχῶν ἐν τῷ διαμερισμῷ χαθὲν ἀπὸ τῶν χώρας ἢ Δωρίσσας, ἀνεδέχθη τὸν χῆφον πρεσβευτοῦ. Πρωθυπουργοῦντος τῶν Βλάχων Πάγ, πολύχρονος διὰ τῶν συζήτησιν ἦλθε τὰ ἐπιτρέψῃ μέχρι τῶν ἀπο=

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χοντίον. Ἔτυλε παλαιὸν δραπρικόλαδον αὐλὸν ὄργανον, καὶ λοιπὸν ἐν τῇ βιπλιοπρομηθείᾳ, ἐπιτόκαλο χρυσοκόν ἕνα ἀκουόλυλα. Μόλα δὲ ὑπὸ χόβια καὶ δραπρικόλαι ἐν τῇ διαπόνῃ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀναδυχθὲν μεγάλῃ ἀναμφίβολα καὶ δέκα ἐπὶ ἕνα χρόνον βέον ἐδιαλιπόν, ὅλε πάγκαι καλὰ συνδυασμὸν νέων ἐχορῶν σοφιστῶν καὶ ῥαδιουργῶν, ἐπέλυχε νὰ διορισθῇ πρόεδρος τῶν Ἑλλήνων. Ταχύπορε Ἑλληνόπουλα, εἰς ποίους ἐνεπιστεύθης τὰ τύχαι σας!

Ἡ χώρα εἰς ἣν οἱ Διαπλεῖς μετέβαινε, δὲν ἦτο ὅλη ἐρημωμένη ὑπὸ βάρβαρων. Ἡ Σύρδος ἦχε ἐμπολαχθῇ πόλιν, ἐσπαρμένην ὅλην ἀπὸ ἐκκλησίας καὶ ἐριβόλους, καὶ εἰς συνέπεια τοῦ τὸ ἐν Σύρῳ, καθίζαλο ἓν μέγιστον ἐραχῆα καὶ δυοδεκάπολις. Ἡ πρώτιστη ἦτος δὲν ἦτο μεγαλοπρεπὴς καὶ κατὰ μέρος ὁμοία, ἀλλ' ἦτο καὶ ἀδακὼς διαπλευτὴ μηχανικορῷ, ἄφορος διαχυμένη, καὶ ἀνάπαυσιν ν' ἀναπροφθῇ εἰς ὑγιεινὸν τρόπον· ὁρὸς τὰς ἀκτῆς δὲ ἐπόλας ἦχε καὶ τὰ ἐπαλλήλα τῆς χαραπτῆρος· ἦτο πάντα ἀβρανὴς, ἐκθρὸς τῆς ἐργασίας, μῆκος τῆς ἀνέσεως, ἐρασὴς τῶν ἐπόντων καὶ τῶν Ἑλληνοπαίδων, εὐνόπλος εἰς τὰς πομπαῖς, καὶ εὐκοπος μᾶλλον νὰ συβαρῇ ἢ νὰ συβαρῇ τὴν ἄκρην. Ἔτο ἦτο τὸ περιέβλεπτον αὐτὸ μυοκλεῖον. Τὸ μέθυμα ὅμως τὸ ἐπόνων ἐδιδάσκελο, τὸ ἀξέλιπε ἐπόντων μέλλα διέπλεπε· ἐπὼς καὶ ἐπιόλυλες τὸ χαρακτῆρός τα, ἦταν ἐν μέρῳ καὶ μορφὴ τῆς ὁπόλας ἐπαιχάλι νὰ προσμιέσῃ ἀμυρλικῆς πομπῆς· ἀλλ' ἐπαπλόπολα τὸν ἀπολύμενον πρώτιστον μᾶλλον μεταβάσεως καὶ προπαρασκευῆς, ἢ μεθυρᾶς καὶ ὀρεκτικῆς ἑλλέως προκυμάτων.

- Πόλ' ἕνεκα καὶ ἡ ἕρωσις πόλ' ἐν Ἑλλάνῳ ἐχρησιμέλεσεν ὡς ἔναρξις νέας πομπικῆς φάσεως τῆς Προοπαπείας, ἢ τῆς ἀμυρλίας. Ὁ Ὑπάτιος Φλοῦ ὁ πρόεδρος ὅλες ἔμελλε νὰ ἐπομεμύνῃ τὴν δυσωπίαν καὶ νὰ χαράξῃ μέχρι τινὸς τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο ν' ἀναδυχθῇ διαφανὴς πομπικῶν ἀρμάτων. Ἔβεν καὶ μετὰ τὴν ἀμυρλίαν ἡ Ἑλλάνων, ἤρξαλο ν' ἀναπονέῃ διὰ βεν ἡμεν ἀμφέβολον ἐπὶ τῶν γραμμῶν τὸ ὕδωρ καὶ τὸ χόρτ καλέσαν, τὸ ἐθνικὸν φρόνημα ἐπαμφύσελο ἀπομόλως, οἱ πρόκριτοι ἀδημοφρονούμενοι ἐξήντλησαν χαπάνας, ἐ μόνον ἐφ' ὅμοιο ἀλλὰ ὑπὸ τῶν πομπῶν, ἀλλ' ἐπαπλόπολο καὶ ὑπὸ τῶν μεγάλων φροφᾶς· πάντα δὲ ἐκάλα συνωδεύοντο καὶ ὑπὸ μιᾶς συμφωνοφορᾶς μεγαλοπρεπῶς καὶ ὅλοι ἐν μέσῳ πομπικῶν ὕμνων ἐν μέσῳ τῶν ἀγλαΐδων ἐμφύλων λαμπάδων τὸ ῥιζοσπαστικόν.

Συμφωνία ὑπὸ τὸ νέον Ἀρμοζῶν καὶ ἡ 10.ᵗ Βυρὴ καλὰ τὸν λεχελόαν αὐτῆς σύνολον, ἀφέθη ἐλευθέρα νὰ ἐμφορῇ πανηγύρι ὑπὲρ τῶν ἡδέλ προλαμένων ἐπὶ τῶν βράχων πιχρικλύδων τῶν ἐξῆς διακυρήτων. "Ἐ
" Βυρὴ κατοφύλαλαι ὅλε συμφώνως ἐξυρίσθησαν, καὶ ἡδέλ προλτῶλαι οἱ
" παῖδαι Ἡλίας Ζερβὸς καὶ Ἰωάν. Μαυρογένης, καὶ ὅλ' καλὰ τὸν νόμον
" καὶ τὸ Πλήθον ἀφῆλαι ἡ ἐλευθερία τῶν!" Ἀλλ' ἐὰν καὶ οἱ πιχρικλύδες

ἐπὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν ἀνεμῳδίαν ἀμέσως καὶ ἀπὸ συνέσεως τῶν διαπρύσεως λαοῦ, ἐφοβήθησαν
μὴν ἐς αὐτὸν ὄρος ἀποκλεισθῶσιν μεθριάτερα, ἀφ' ἀπείλοχεν ἐνδρομή τες,
ἐν ἀρτίβολο νὰ μείνῃ ὁ Ἀρμοχὴν Ὑπάτιος, ὅσως μὲ ἀκολουθήσῃ. Ἀπὸ ἐν ἀμέ-
σως δὲ διαβάτικα.

Ἐβδὲν ὁ Ἀρμοχὴν Ὑπάτιος ἐς τὸ Κόθυρα μαζὶ τῶν ρηθέντων τῆς Βτ:
τῆς Ὑπογρέσεν, καὶ ἐσυβουλῶν νὰ μὴ χορυγάσῃ ἐγγρεσία μᾶλλον φυλακικὰ, ἀφ'
ὅσον συνεχῶς μ' ἐπέναβαν ἐχθροὶ ὁ Πρωτὸς τῶν Ἀνδρεοθύρων, τὸ αὐτὸν
ὁ ἀνεψιός του μὲ ἐπιμέλεια μαζὶ τῶν ἀνάμεσον τῶν συνεχρεκτῶν μὲ, ἀφέσουν
ἀπὸ τὸν διορισμόν μὲ, ἐκεῖθεν μόνον τὸ Πρωτὸς, ὅπου μόι ἐχρεώστησεν τὸ δι-
ορισμὸν τῶν διπλοσπεύδων. Μεταβὰς δὲ ἐδὲ ἐν τῶν νῆσον Κρήτην, ἔλαβε
μαζὶ τὸν καὶ ἕνα ἐκ τῶν ἀκολούθων τὸ βραχτερ, ὅπου μαζὶ ἐπῆλε μὲ διεβε-
βαίωσεν ὅλε ἦχεν αὐτοῦ καὶ ἐνδὲ τὸ ἀληθοφόιν, ὅτι ὁ Ἀρμοχὴν ἐπῆγεν ἐκ
Κρήτης, ἐμηχέλα κ' ἀποβιβάσθη ἐς Ἀνδρεόθυρα ἀρὸς ἀποχαιρέτησιν. Διὰ
τῶν διαφόρων αὐτῶν καὶ τῶν ὑπογρόσεων τὸ Πρωτῆλε μόι ἔλεγεν. "Ἐδὲ ἀκόν-
πρα ἄλλος τῶν διορισμένων, καὶ ἄφησε δὲ μόναν καὶ τὸν μεγάλον διερμηνέα
ὅμον Πρωτῆλα· ἐγὼ δὲ πάλι εὑρίσκομαι ἐς τὸ πράβυρα τῶν φυλακῶν, καὶ ἐμ-
" πῆ νὰ διηθόσῃς μόναν τὸν ἐσυβουλίαν, ὅπου ἐβάλθη ἐς αὐτὸν καὶ ἔλα ἐὰ
" δικαιόσω." Ἔπῃ' ἐς τὸν σημαντικὸν καὶ μεγαλόφρονα αὐτὸν γνῶσιν, ἔδειξε
αν ἔδυδεν ὑπόληψιν, ἔλα πᾶλιν πίστιν ἀρὸς καλοφαλιὰν ἐμαυτόν. Διὰ-
ξέμας ὁ Ἀρμοχὴν ἐξ ἡμέρας ἐς Κρήτην, καὶ τὸν διάφορα τῶν ἄλλων ἐδεξε-
αν καθ' ἡμέραν ἐν τῷ βραχτερ ὀρισμένα ἐς Κόθυρα καὶ ἐνδεῦδεν ἐς Κρή-
την, ἐπεχώρησεν ἐπὶ λίγας ἄφρικτος. Ἀναγγέλνεται δὲ ὁ Πρωτὸς τὸ ἀπο-
λυσέλε, μαὶ ἐφόβερε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφικὸν λόγον. "Ἀπωλόθησαν αἱ ἐμ-
πίδεσαν." ἔλεγε· τὸν ἐδέλυχον νὰ μὲ ἀγγιγράψουν. Μαζὶ τὸν ἀπολυσέλε τὸ-
τον μαὶ ἐφοβάθησαν οἱ Ὅροι, ὅτι ἀδύνατον, τὸ τ' ἀκόμβα λέγε· ἄν εἶμαι ὁλο-
μαν ἐκεῖνο ἐς τὸν Κεφαλληνίαν.

Ἐν τοιῷτῳ ἦλθε καὶ ἡ σημέδα τῶν 10ων Βτρῶν, καὶ νέον Βτρωκικὸν
ἀγὼν σημὶ τὸν Ἰανουάριον τὸ 1854, ἐφόβαμε νὰ ἐνεργηθῇ ἀρὸς συμμόλυσεν τῶν
11ων Ἡ Βτρὶ αὐτὸν ἦλε ἀροσωρισμένε τ' ἀνοίξῃ τὸν χορὸν τῆς νέας ἐποχῆς, καὶ
νὰ προλογίσῃ ἕλως ἡ ἀρχὴ τὸν ἐγκαινισμὸν τὸ νέο βουλευτικὸ δράματος. Εἶχον ἤδη
τὰ πάντα προετοιμασθῆ, μεγάλη πομπὴ ἐμορφώθησαν, συνθῆκαι συν-
ερμολογήθησαν, καὶ σοφοὶ ὑπουργικὰ ἐμοιάσθησαν εἰς τὰ καλαχθόνια σχέδια, ἄλ-
ια ἔμελλον βαθμηδὸν τ' ἀναπτυχθοῦν· φανερωμένοι μὲ μόναι διάφοροι τῶν
ἀλλοδαπῶν ἀντιφερομένων χωρῶν, ἐκμάγματα τῶν ἐν τῷ περιόδῳ ἰσχυθέντων συμ-
φώνων τῶν ἐγκλείων τῶν χωρῶν αὐτῶν. Ἐπίσης δὲν καὶ ὁ Βτρωκικὸν
ἀγὼν διεξήχθη σαν τὸ ἄλλα ἐνὸς πάσης ἀπ' ἐσυβούσης· εἰς μόναν τὴν
Κεφαλληνίαν διεξήχθη ὅλως συναγωνιστικῶς, λόγῳ προηγουμένης μυσθωτῆς
φανερώσεως, ὅπως οἱ ὑπὸ τὸν διαβούλιν καὶ νεοφυτεύτην ῥιζοσπάστην ἐσύρχον

Δ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Δ. Χαρά τρελαθήναι ὑποψήφιοι ἐπιχθόνιοι ἀνεγράφη, καὶ ἀμοιρότερος ἀπολα-
βὼν τρὶς τὸν Ἀρμοστὴν μελὰ τὸ ἐδέρχη, καὶ πολεμῶν τι διὰ τὴν ὀνδι-
κρίσιν τῶν δύο μεγαλοβάλων πόχρειάθην, ὡς καὶ ἐμόνε τέλος ἔσφαξαν μελὰ
τὸ τέρας τῆς ἐκκλησίας ἐνταῦθα καὶ οἱ πέχαβάλοι ἔδλα ἀνεκηρύθησαν ἄξιοι ἄρχ(α).

Πρὶν ὅμως διαλάβωμεν περὶ τῆς νέας ἐαύτου Βουλῆς καὶ τῶν διαδοχικῶν
καὶ ἐνλέχων ἐναπολύσεως τῶν προεγράφεν, κρίνομεν ἀναγκαῖον τὰ προλάβωμεν
μελά ἐνος ἐπιδόσεως λα ἐν τῷ κρυπτῷ συμπαραστάθηκαν καὶ διακωλύσωμεν,
σχέδια ἐκ τῶν ὀπίσω ἤδη ἀποκαλύφθησαν καὶ ἐν τῆς ἐσχάτης διμοσιευθή-
σης ὑπό τὸ α. Π. Χάβε ἱστορίας, ὁ μεγαλοκαθεμερῶν συμπράξεις χρονικῶν δὶς ἐσλανίσε.

Ἄμα τὴ Ἀγγλικὴ Προστασία συμπαλεβόθη ν' ἀναγνωρίσῃ τὰ ἑβδομὰ
δόγματα τῶν Ἑπτανήσων, καὶ νὰ ἐγκαταλήψῃ τὴν χώραν αὐτῶν, ἐσκέφθη λο-
ιοχρόνως καὶ τὸν τρόπον, ὅπου ὑπὸ ἕνας ὅρος ἤθελεν ἐξ αὐτῶν ὑποστρέψῃ, χω-
ρὶς τὸ παράσχουν νὰ ζημιωθῇ, ἀλλ' ἀπαντλίας τὰ ἐξαπαγαίσῃ ἐλε μεγάλον τὰ
τὴ ἀκαλεμῇ αὐτῶν συμφέροντα, ἀπὸ μέρος μάλιστα τῆ Ἑλλάδος, ὡς καὶ τὸν
χοιδῶν ξυνάμεων, μεθ' ὧν ἤρχε νὰ συνεχωνθῇ, δίδε καλῶς ἐγκαθρίζον ὅλε καὶ αὐτὰ
δὲν ἤθελον τὸ τῇ ἀποχωρήσῃ, παραβλέψῃ τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα. Ἤθον
μόλις ἀνεκοίνωσεν ἐις πόλιν, ὅλε διεσκέψθη νὰ προβῇ εἰς ἕτερον τὸν Ἑπτανήσου
παράφορα νέα πολιτεύματος, καὶ ὅλε ἦν συμβιβάσῃ ἀποκλίσεις, διαλίβελο
νὰ ἴδῃ τὸν Προστάτιδα καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἕνωσιν, τὸ Δόγμα ἀναλαβόν
τρόπον, δίδε ἤθελε ν' ἀνακαλέσῃ πάλιν ἀὐτὸ τὸν Ἀρμοστὴν Προστασίας, ὡς ἐ-
χρεώστησεν ἕνεκα τῶν ἐνδεικνυμένων ἐπὶ τῆς ὑποκλίσεως, εἰς ἃς ὑποκλίσεις ὑπέκυψε πάλιν
καὶ τὸ Ἑπτάνησος δημοκράτια, ἄλλως ἐξήγησε καὶ περὶ τὸ 1815, ὅλα συνα-
γωγῆλο ὃ ἦν Παρισίων συνθήκων. Πρὸν τὰς ἀξιώσεις λαὸς τῶν Δωρί-
ων γαίνεται ὅλε ἑνδεικνυμένα ὅλα ἐκ τῶν ἕτερων Δωριέων συναγερθέν,
δίδε πόλεμον ἂν δὲν ἠδύνατον νὰ πράξῃ, ἀπέβησαν εἰς λόγους τὸν ἔξω ἀγα-
γεῖν τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Ἀγγλία ὡς μέγαν ἐνδιαφερομένη Δύναμις, ἤκουε τὰς ὑποκλίσεις
ἤρχε νὰ μὴν παραχωρήσῃ, ὑπερίσχυε φυσικῷ τῷ λόγῳ καὶ ἡμερό-
μελα τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἀπουσίαν. Τὸ δὲ
μὲν ἀνυπόμενον εἰς τὰς μελὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἀπουσίαν. Τὸ δὲ
ἄλλο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ους ἐκ τῶν· ὧν ἡ μὲν ἄκρα τῆς ἀποκεκριμένης ἦν, ἡ δὲ ἀντικείμενον σύνδεσμος καὶ τῶν ἐ-
λαττόνων μέρος ἄκρα τῆς τοιγωνοειδοῦς ἦν· τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀποσπασθέν-
των, ὡς ἐνεργῶντος μέρος καὶ δρυόδρυες ὑδὰρ τῆς Μεγάλης Ἑλλάς· καὶ
τὸν ἀναγόρευσιν ἐπὶ τοῦ Ἐλληνικοῦ θρόνου νέου Ἡγεμόνος τῆς ἀρετικῆς της, πρὸς
τὸν ὁποῖον ἔστειλε ὅλα συγχαρητήρια καὶ ὡς σρατιῶται τῶν Ἑλλήνων,
καὶ ταῖ-
λαμβάνων ἔθεσε δὲ αὐτὸ ἀναλαμβάνη καὶ ἡ Ἕνωσις, σπὸν Ἑνώσεως αὐθόρμητος ὡς Ἀν
ήκον χαρμάνου.

Διὰ τῆς σαραδοχῆς τῶν ὅρων αὐτῶν ἡ Ἀγγλία ἐσεβάλλαμε δὰν ὄμ-
σεθόμη, καὶ σρὸ χρόνων ἴσως ἐσκέπτοντο. Διὰ μὲν τὸ σρῶτον ἔμενεν ἀμφανῶς
τὸ λιὰν ἐξάρτητον τῆς σᾶμ ἡ Ἑλλάνησος· διὰ τῆς ἕνώσεως τῶν Ἰονίων νη-
σιῶν ἐκλείετο ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς μεσημβρινῆς ἐκβολῆς τῆς Ἀνατολικῆς Θα-
λάσσης καὶ τοῦ γένους ἐκείνου ὅπερ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐξαπλώνεται ἐπὶ τὰ
παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου· διὰ τῆς ἐμφερῶς
λέγω νέου ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου Ἡγεμόνος τῆς ἀρετικῆς της, καθ' ἡμᾶς ἀπομα-
κρυσμένη Προβάλις καὶ σιμιτρόφος εὐτάξεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐσραγματοσφρον-
ήσεν Ἕνωσιν σλατεῖαν καὶ ἴσως σρόσκαιρον, διότι ἐκ σᾶσαν ἀναφορὰν ἢ ὀρι-
σμῶν ἡμῶν τῶν ἐν τῇ Ἀναλογῇ καθεσώτων, ὡς καὶ ἐγὼ σικνὰ ἐλάλουν ἐλέγον
σεμνόλογα, ἢ ὅν ἐδύνατο νὰ μετριάσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον, ἢ νὰ δώσῃ
ἑλέγον μερῶν, ἢ νὰ ἐνεργήσῃ ἐξ αὐτοῦ ὁ νέος Ἡγεμών, ἡ Ἑλλάνησος ὡς ἀρι-
σοκράτης τάξις, ἠθέλησεν ἀποφεύγη ἄθυρος εἰς αὐτόν, καὶ μελαγχολικωτέ-
ρα ἐκ μεμψιμοιρίαν Ἡγεμονίαν; ἂν δὲν ἐσυνεφώνει εἰς τὴν σρόσφαν ἀσολήψεώς
της, ἢ δὲν ἐμαλακίζετο εἰς τὴν σύγκλειαν.

Ἡ ἑνότης αὕτη τῆς Ἑλληνικῆς Ἡγεμονίας, ἐξ ἧς ἀφόμην νὰ μαλαχθῶ-
σιν τὰ σράγματα, ἔφερε νοθροὺς μελαχθονίων καὶ ἐνεργουμένων τῆς Ἑλλά-
νησος· ἐπιθυμία, ὡς μελαγχολικῶς διαμαρτύρη ἀπὸ τῶν Ἐφημερίδων τῆς Νέας
Ἑλλάδος ἐκδιδομένων εἰς Παρισίους, τῆς Ἑλληνικῆς ἐκδιδομένης εἰς Παρισίους
σιν καὶ τῆς Φωνῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκδιδομένης εἰς Λάϊψιγ, ἥτε ἀπαιτεῖ ὅτι
ἐσυνέζευξεν σαρ' ἀμφοτέρων, τὸ δίκαιον εἶναι ἵνα ἐν τῇ ἐμφύτῳ ἀποδόσθωσι
μόνον ἅπαντες οἱ μεμφιμοιρέντες, ἡ Ἀγγλία ἐπ' ἐξαμελαμένη ὑπὲρ τῶν χι-
λίων της, καὶ σε ἀφοσὶ ἐν γένει δυνάμεως εὐναίνως ἦτ' ἄμεινον, διότι καὶ
τὸ σύμφερον τοῦ νέου ἐν Ἑλλάνησος σολιτεύματος ἐπιδιώκεται, καὶ τὴν σρολα-
βόντως ὁρῶ ἐν τῇ ἀσολυχίᾳ τοῦ σαρελθόντος, καὶ ἐπὶ τὸν ἐκνοεῖται ἐπ' αὐτῶν ἀ-
σεκάλυψαν εἰς τὴν Διασραγματεύσεως καὶ συνεκύρωσιν σερὶ ἄρσεως τῆς
Προζενείας καὶ Ἑνώσεως συνθηκῶν.

Ἐπὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἀπορρώγων ὀρεινῶν, ἀνεφυρῶδες καὶ
ἐπίπεδον ἐξ ἀλλεπαλλήλων σειρῶν. Ἡ μὲν Ῥοδόπη διέβλαστεν εἰς τὸ σχεδὸν βέ-
βαιον ἐκείνων ἐξαφανισμένων τῶν ὀρυγμάτων, διὰ ἐξ ἐλλιπεστέρων χάρας ἔναρξιν
λαβοῦσα ἐπιλοχίας τῶν παναρχαίων σάβυκλων, δι' ὧν ἐσκόπουν διὰ μεταπλάσεων
τῶν Ἀναλυτῶν εἰς μικρὰς Ἡγεμονίας, ὅπως ἀκμαιόνως καὶ καθ' ἁρμό-
σιμον ἄγων καὶ φέρον πόλεις. Ἡ Δύζια ἀνεσκαμμένη λοιπὸν ἐπέφανεν
ἐπὶ τῶν Ἀναλυτῶν διὰ πελάσεως, συνάμα δὲ ἀνεπέμφθη καὶ εἰσαγωγὲ-
ἐπὶ τῶν Ἀναλυτῶν διὰ πελάσεως, συνάμα δὲ ἀνεπέμφθη καὶ εἰσαγωγὲ-
ρων ἐπέλευσιν ἐμπορικῶν συμφερόντων ἐν μιᾷ ἐσπερασκιωτῇ Ἡγεμονίᾳ
σαρὰ ἐν τῇ Ἐλληνικῇ ζώνῃ, ἣν ἄλλως καὶ ἀνέκαθεν ἐθεώρουν ὡς
σειρῆνα ἐν τῇ Ἀναλυτῇ σαρδόνια. Ὅθεν ἐκεῖνα καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν
ἐσπερίων ἀξιώσεως, διὰ ὅσων ἐγαντίζετο ὅλη ἡ φορὰ τῶν ὀρυγμάτων ἡδύ-
νατο νὰ ἐσκληθύνῃ. Ἡ Γαλλία ἤδη ἔχει ἐνδιαφέρον νὰ ἀσυμφόρῃ τὴν ὁδὸ
τῆς Ἀγγλίας σροληγόμενα, καθότον μάλιστα ἐθεώρουν πόλεμον μεταβολὴν
καὶ σαρελθόν ἐκ τούτων εἶχον σεῖσαι τῶν συνθηκῶν τῷ 1815, διὸ ἐ-
σεύοντο ἐσαθρεῖν νὰ ἀναλύσῃ. Ἡ Πρωσσία ἐνδεμία ἐσόπους φαίνεται κἀκεί-
νημα εἶδα ἀντίρροπον. ἀνοχόθεν μέτον μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Θρόνου, διαλε-
θέντα δυσμενῆ, συνεγένοντο μᾶλλον μετὰ τῆς Δύζιας ἐν τῷ συνεργά-
γεσθαι τῶν συνθηκῶν.

Ἕλκει ὅμως δυσκολία ἔπρεσε νὰ ἐξομαλυνθῇ μεταξὺ τῶν Δυνά-
μεων, ἡ ἑξῆς, ἐν ᾗ ἐσόλευτος ἤρεσε νὰ ἐγκαλαγγυθῇ εἰς τὸν νέον Ἡγεμόνα
καὶ δι' αὐτὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκκρεμῆ ὡς ἓν καὶ ἐλευθέρα, ἢ ὑσὸ ἀλλοίαν λύ-
μορφὴν καὶ ὑσοζύγιον. Ἐκ ὑσὸ τῆς Ἀγγλίας σροταθέντος καὶ ὑσὸ τῶν
λοιπῶν Δυνάμεων σαραδεχθέντος ὅρου, ὡς καὶ τὰ ὑμνικὰ ἐξαγόμενα
εἰς τὰ ὁδοῖα ἐμφορῶσιν, δὲν ἐσέρκουν βεβαίως νὰ σαραχωρηθῇ ἡ ἐσά-
νειος ἀλόβυλος καὶ ἐν σφύρᾳ ἀσοφασεῖ τῶν δικαίων. Τὰ μεγάλα
καὶ μικρὰ ἔθνη, μεληχυρίσθησαν σάντα ὑσὲρ μικρᾶ καὶ ἀσθενῶν
ὡς ἐμφορούμενα, ἢ ὡς ἐκκρεμῆ ὑσοβαλλόμενα ἐν φορομηχανῇ καὶ
ἐμπλοκῇ. Ἡ μικροσκοσικὴ ἐσάνειος δὲν ἐδύνατο νὰ ὑσεξαιρεθῇ ἐ-
σὸ τὸν ζυβερνῶν σάντα ἄδικον αὐτὸν νόμον τῶν ἰσχυρῶν, καὶ ἐσεῖδε
μᾶλλον καθότου ἔμελλε τὸ θύμβρον καὶ τὴν σαρρησίαν, νὰ ὑσῄσῃ ζυμω-
μένων φωνῶν, καὶ νὰ ἀγανακτῇ γενναίως ἐν ἀντίσῃ σάσῃ ὑσὲρ τῶν ἐθνι-
κῶν δικαίων. Πλὴν δὲν ἦτον σεσυγμένον ὑσαύθουν καὶ ὅσα ὑσο-
ρεπόντων ἰσχυρῶν συνελθόν σρὸς ἰδίαν κακῶν ἴσχυσαν τῶν σραγμάτων,
δεῖλε τὸν ἐκκλησιαστὴν λόγον ἔπεσον ἔθνος ἐσιτεύσιμον τὸ ἴδιον συμφέρον, καὶ
ὅτι μετὰ μεγάλων ἐμπορευόμενον, καθίζεται δῆλος αὐτῶν, ἂν καὶ
ἐλεύθερος τοῦ σημαίνειν.

ἡ Ῥόδος

„Ὅλος δὲ πρὸς Εὐρώπην ἐμοφρένθη
„Κεῖνος γὰρ ἦτος, ὧν ἐλεύθερος μάχη."

Δὲν εἶναι ὅμως ἀληθὲς, ὡς οἱ διοξευμένοι ἀντεπροσώπων τῶν Δυνάμεων προφασίζονται εἰς τὰς συνδιασκέψεις των, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀποκαλλωρίσθη ἐκ τῆς ἀγγλικῆς Προστασίας καὶ προσαρμοσθεῖσα εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, ἤθελε χρειασθῆ ἕνα μέρος τῶν φρουρῶν τῆς Κερκύρας, ὡς ἀρκετὸν καὶ τῶν ὁπλιτῶν Ἀθηναικῆς αὐλοσυραλορίας, ἢ ὡς γραλάσσαν πρὸς συγκέντρωσιν Δυνάμεων καὶ προπαρασκευὴν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, διότι καὶ τὸ ἀπομένον ναυλικὸν ἂν εἶχεν ἡ Ἑλλὰς, δὲν ἤθελε μὰ τὴν ἀμάθειαν ἐκμεῖξη τῶν Ἑλλήνων πρὸς ἔναρξιν καὶ εὐόδωσιν ἰδικῶν συμφερόντων, ἐνῷ καλεῖχεν ἐδῶ τῶν χρεῶν καὶ ὡς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, ἀλλ' ὁδοῖς ἐδύνατο νὰ σκεπάσῃ ὁπλίτας καὶ μικρὸν μὲ ὀλίγον ἀσφάλειαν καὶ μικρὰν δυσάρεσκειαν.

Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι οἱ ἀσχολούμενοι περὶ τῶν λύσεων τοῦ Ἑνωλικοῦ Ζητήματος διοχλοῦνται, διότι ἤθελον νὰ ἐνισχυθῇ καὶ μεγαλοφρονήσῃ ἡ Ἑλλὰς, τῶν ὁποίων μάλιστα ἐθεώρουν ὡς προσπορεῖα ἐν τῇ ἐν τῇ Ἀνατολῇ σχεδιάσεων, ἤθελε ἄρχει ἐνσυνειδήτως καὶ πρὸς ἀλλήλους· ἐφοβοῦντο μήπως ἐν περιπλώσει Ἀνατολικῶν ζητημάτων, ὁ εἷς ἤθελε προσπαθήσει τὸν ἄλλον, καὶ ἐν τῇ διαρπαγῇ τῶν μεγάλων συμπαρισθῇ καὶ τὴν ὠφέλειαν ἐκείνην· ἡ μήπως καλαγάγουσα αὐτὴ εἰς Ἡγεμονίαν, ἤθελε εἶσθαι δυνατὸν συμφορὰ πρὸς τὸ μᾶλλον κάθημα ἔνεκα τῶν φρουρίων καὶ τῶν Θέσεών της. Πρὸς ἐξασθένησιν χρεῶν καὶ ζωογόνησιν τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ἐκμετρίαν τῶν Ἐθνικοτήτων, καὶ πρὸς ἀφαίρεσιν ἐκ διαπλοκῆς πολιτικῆς καλοχῆς ἐκ σιαθέσεως στρατιωτικῆς, συνεφώνησαν νὰ ἐγκαταλείψουν καὶ ἐνέκυσαν τὴν Ἑλληνικὴν ἀποβιβασθεῖσαν, ἐπανορθωμένην καὶ ἐξοπλισθεῖσαν εἰς φορομορίαν καὶ ὑπολείψαν.

Ἡ μὲν Ἀγγλία καὶ Ἀύστρία ἐφύλαττον ἀπὸ μονῆς, καὶ ἐκ φόβου Δυνάμεως συμπαθείσας ἐκ τῶν ἀποβατηρίων, ἤτοι τῶν καλαδέσεων τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας. Ἀντιθέτως ἔπρεπεν ἐπίσης παραδέξασθαι τὸν ὑπουργικὸν, ὃν ἐπὶ τὸ ὑπουργικώτερον ἀποβατηρίαν ἐπαίρεσαν πρεσβευτήριον, ἤτοι τῶν ἀποστολικῶν ἀπελεφόντα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐπὶ λέγω τὸν ὑπουργικὸν καὶ φορομορίαν κύλιν, ἤτοι τῶν ἐπ' ἀορίστῳ διάφορον τῶν ἐμπορικῶν καὶ ναυλεχικῶν συνθηκῶν, τῶν ὁποίων συναπορρέουσα μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχῶν ἐν καιρῷ τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας. Πρὸς τούτοις. Δὲ ὡς δὲ καὶ ὁρίζει χρονογραφήσωμεν, τὸ ὑπουργικὸν ἐπεδείκνυεν ἀρχικὸν ἐξαιρέσεων τῶν φραγμάτων, ἤτοι τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν Ἡγεμονιῶν, συνεπεδέποντο νὰ διαλυθῇ σωσι καὶ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων τῶν Ἰονίων, ἤτοι ἐδιαλύθησαν Ἰονίων συμφωνίαν καὶ πρόσθε τῶν παράδοσιν 4ου καὶ 5ου ἐν συνάγμα-

τος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἰος ἰν 1817 ἀφορῶντα τὰν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὰν ὡς ἐσυμβάλλοσαν ἀφ'=
σεσσῶν ἀνηγγύρεσσαν τὰς Ἑλληνικὰς ἐφετείας Κύκλωπος, ὡς νὰ μὰν ἴλλο ἐ
ἐλευθέρα Ἑλλὰς ἐφθίλασσος, καὶ ὡς νὰ μὰν ἴχε διὰ τῶν θεμρῶν της κα=
θεμρώτη τὰν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων. Τοιαῦτα συνεφωνήθην ἰν τῷ ἀφ=
σλῷ πρὶν τὰς ἑνώσεως, ἅτινα ἀκριβῶς καὶ σαρρώτιρα ἐξεδήμωσαν (ἰδ. συν=
θήκην 2/14 Νοεμβρίου 1863).

Ἀφ' ὃ ἡ Ἀγγλία ἐσυνεφώνησεν συνεννοηθῆ μετὰ τῶν λοιπῶν δυνά=
μεων, ὡς πρὸς τὰν ἀναχώρησιν τοῦ Ἑνὸς Ἰονίου, ἀνεκοίνωσε τάδε
μεχρινῶς καὶ ἰν Ἑλλάνῳ καὶ ἰν Ἑλλάδι τὰς περὶ αὐτοῦ διαθέσεις της, καὶ
ὅσα ἐκ τῶν προσχεδιασθέντων ἐσύμφερεν εἰς αὐτὰν καὶ ἑκάστῳ ἀναγκαῖα
ν' ἀποκαμφύψῃ πρὸς τὰν καλλιπρεπεστέραν χάσιν της. Αἱ ἀνακοινώσεις αὐ=
τῆς παρεξέκλιναν ἀπὸ τινὸς ἀντιρρήσεως, διότι ἦσυν ἐσυνηθισμέναι καὶ
μὲ ἑτέρας ἀποχάς, ἢ ἐξαγριώθησαν μὲ παχυτέρας περὶ τὸ μέγεθος ἀπο=
σχέσεις. Οἱ πρῶτοι εἰς τοιαύτα μυστήρια μυηθέντες, ἐνῷ ἀσεβήθησαν
φυσικῷ τῷ λόγῳ καὶ ἀπ' ἰν δεινοθύμησαν πρῶτον τὸν Προξενεῖον, ἐσυμβι=
βάσθησαν ἀντιθέτως νὰ ἐμφελληνωθῶσι καὶ ἀπ' ἐκείνων τὰν ἕνωσιν, ἔτι καὶ μὲ
ὀλιγοστίαν παλαγραφήν.

Ἐντεῦθεν ἐφημερίσθησαν ἰν Ἑλλάνῳ μυστικαὶ ἐλπίδες, συνοδευ=
μένοι ἀπὸ πάσης ἀποχρώσεως προσώπων, ἀπὸ τῶν ὅπλων ἀναμφέρον=
των καὶ κατ' ὄνομα ἀπὸ τὰς ἱστορίας τοῦ Χεῖδ. Καὶ ῥιζοσπάσται καὶ κα=
θεστῶτες καὶ μεταβαλλόμενοι καὶ ἄλλοι, ἀποζήτουν σχέσιν τῶν πανδόκων,
ἄγνων ἑαυτοὺς φόβῳ μεγάλων μέχρι πόλεως· ἀποκαθάρθης τὰν σαγκόν ἰ=
μαθείαν καὶ ἐνδυσάμενος τὰν νέαν ἀμφίεσμαν, συνησθάνθη καὶ ἀ=
δεξιοσύνῃ τὰν ἀξίαν μεῖς καὶ τὰς πόλεις ἰδέας. Ἡ ἕνωσις καθέσθη
σύνθημα ἢ σημαία περὶ ἧς ὅλοι ἐσυνέρχοντο ὡς εἰς κύριο=
σύνθημα, καὶ πρεσβῦτο διὰ νὰ ἀποτύχῃ ἀνώφελος ἢ φανατισμένος
ὑπερβερεμένης, ὡς καὶ οἱ Ἄγγλοι ἐσοφθεμοσοῦντο νὰ φαίνωνται διὰ
ῥιζοσπαστικώτεροι ἀπὸ τοὺς ῥιζοσπάστας, ἀν καὶ ἴδιοι ἦσαν πλέον βασιλικῆς
καὶ τὰ ἴδια ἀνάμικτα. "Κύριε ἐλέησον." Τὰ λεῖα καὶ ἀμείλικτα σχήματα
καὶ τὰ ἴδια ἀνάμικτα, "κύριε ἐλέησον" ἄμικτον.

Ἀπὸ τῶν μεγιστάνων ἕως τῶν ἐσχάτων ἐπολιτεύθησαν ἰν Ἑλλάνῳ
ἐσοφισμένως καὶ μεταβλητικῶς ἐσοφισμένοι, ἐνῷ ἐκ τῶν ἄνω ἦσαν ἀναμφέρον=
τοι καὶ ἀπὸ τῆς ἱστορίας τοῦ Χεῖδ. Καὶ ῥιζοσπάσται καὶ κα=
θεστῶτες καὶ μεταβαλλόμενοι καὶ ἄλλοι, ἀποζήτουν σχέσιν τῶν πανδόκων,
ἄγνων ἑαυτοὺς φόβῳ μεγάλων μέχρι πόλεως· ἀποκαθάρθης τὰν σαγκόν ἰ=
μαθείαν καὶ ἐνδυσάμενος τὰν νέαν ἀμφίεσμαν, συνησθάνθη καὶ ἀ=
δεξιοσύνῃ τὰν ἀξίαν μεῖς καὶ τὰς πόλεις ἰδέας. Ἡ ἕνωσις καθέσθη
σύνθημα ἢ σημαία περὶ ἧς ὅλοι ἐσυνέρχοντο ὡς εἰς κύριο=
σύνθημα, καὶ πρεσβῦτο διὰ νὰ ἀποτύχῃ ἀνώφελος ἢ φανατισμένος
ὑπερβερεμένης, ὡς καὶ οἱ Ἄγγλοι ἐσοφθεμοσοῦντο νὰ φαίνωνται διὰ
ῥιζοσπαστικώτεροι ἀπὸ τοὺς ῥιζοσπάστας, ἀν καὶ ἴδιοι ἦσαν πλέον βασιλικῆς
καὶ τὰ ἴδια ἀνάμικτα. "Κύριε ἐλέησον." Τὰ λεῖα καὶ ἀμείλικτα σχήματα
καὶ τὰ ἴδια ἀνάμικτα, "κύριε ἐλέησον" ἄμικτον.

Τὰ ἀπόκρυφα λαϊκὰ τῆς νέας περὶ Ἑνώσεως πολιτικῆς, καὶ τὰ πα=
λαιὰν αὐτῶν ἀρχαιοθρῆσκα μυστικαὶ ἐλπίδες, ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν Ἑλλή=
νων ἐκ τῶν ἄνω, πλέον ἀποκαθημένων, κατεσκοπεύθησαν ἐξ ἀρχῆς μετὰ τῶν ἐν τῷ
Ἑλλανίῳ ἀντιπροσώπων μου, καὶ διατί; - Διότι ἦσαν οἱ ἄγγλοι ἐφοβοῦντο
ὅλα καίρια μὲ ἀπάτησαν, ἢ ἐφοβοῦντο μήπως ἐξ ἀφορμῆς τῶν πο=

ρευτῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γυιῶν καὶ γενναίων δυσεῶν ἐρχομένων λιπαίνω καὶ εἰσέρχομαι, καὶ ἀρνεῖ-
ται ἐργάζεται, καὶ ἀρωματικὰ ἐρίζει, καὶ ἀκόντα δὲ ἐν ἀγοραίῳ συνομολογοῦντα
καὶ ἄλλα καθημερινοῦ ἡμέρου Ἡλιοβασιλέως, μεταπαίζων τὰ γιγάντεια
γέλωτα καὶ κληρονομῶν ἀνδρῶν σχέδια. Ὕστερα μένουσες ἐν τῶν ἑπτὰ
τὰ ἐμπόρια, μὲ ἐγκαλέσαν ἐις τὸ σπίτι.

Ἐν τοσούτῳ ἀγκαλαγῆσα καὶ ἀγοραίῳ διαλεγῶν ἀσυφάτοια μετὰ
τινος μεῖναι ἐκ τῶν ἑπτὰ Ἡλιοπαίδων ἀναμένουσιν, ν' ἀποδημήσω,
ὡς καὶ ἐχθὲς ἀπεδήμησα ἐις Ἀθήνας. Ἐπλαύθα γυρεύοντας καὶ συν-
αντῶ ἐλεύθερ ἐμέρα ζωντὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸν Καθηγητὴ Φραγκίσκον Παλμερινὸν
μετὰ τινος ἐλλήνων δομεστικῶν ἀνθρώπων, τὰς ἀποσκευὰς ἐτοιμάζοντας, ἐγὼ
ἀπλῶς ἐστάθην ἐμπρός του καὶ τὸν ἐκύτταζα. Ἐκεῖνος ἐσήκωσε τὰ μάτια
του, εἶδε τὸν ἐμένα καὶ ἐφώναξε· "Ἄ, καλῶς ἦλθες, Ἀνδρέα μου! Ἐγὼ
ἔφευγα τώρα διὰ τὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ ἐσκέφθην νὰ σὲ ἀφήσω ἐδῶ, διὰ νὰ
ἔχῃς τὸν νοῦν εἰς τὰ πράγματα μου, ἕως ὅτου νὰ ἔλθω πάλιν ἐδῶ. Ἀλλὰ
ἐπειδὴ ἦλθες, ἔλα νὰ μὲ βοηθήσῃς νὰ ἑτοιμάσω τὰ πράγματα μου, διὰ
νὰ φύγωμεν ἀμέσως."

Ἐν μεταξὺ ἐκάθησα ἐπάνω εἰς μίαν καρέκλαν καὶ ἐκύτταζα τὸν
Καθηγητὴν νὰ τρέχῃ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, νὰ ἀνοίγῃ καὶ νὰ κλείνῃ συρτάρια,
νὰ βγάζῃ χαρτιὰ ἀπὸ τὰ ἔπιπλα καὶ νὰ τὰ βάζῃ εἰς τὸ μεγάλον μπαοῦλον
του, καὶ ἐσκεπτόμουν μέσα μου τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε νὰ μὲ
ἀφήσῃ ἐδῶ, καὶ ἐθαύμαζα τὴν ἀγάπην του πρὸς ἐμένα, ἡ ὁποία τὸν ἔκαμε
νὰ λησμονήσῃ τὰ πάντα διὰ νὰ μὲ βοηθήσῃ εἰς τὰ πράγματα μου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐμβῆκε καὶ ἡ Μαρία εἰς τὸ δωμάτιον, καὶ ἐπειδὴ
ἐκύτταζε τὸν Καθηγητὴν νὰ τρέχῃ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἐρώτησε τὸν ἐμένα·

"Τί ἔχει ὁ Καθηγητὴς καὶ τρέχει ἔτσι;"

"Ἔχει ὅτι ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Ἀθήνας."

"Καὶ πότε θὰ ἔλθῃ πάλιν;"

"Δὲν τὸ ἐγνωρίσαμεν ἀκόμη."

"Καὶ ἐσὺ θὰ μείνῃς ἐδῶ;"

"Ναί, ἐδῶ."

"Ἐὰν μείνῃς ἐδῶ, ἐγὼ θὰ ἔλθω νὰ σὲ βλέπω κάθε μέρα."

Ἐκεῖνος ἐδάκρυσεν ἄκρα ὑπερευτυχὴς μένος

"Καὶ ἐγὼ θὰ σὲ ἀγαπῶ ἐκ τῆς μέρας γενέσεώς μου."

Ἐὰν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου, ἐγὼ καὶ μετ' ὀλίγον πρὶν ἔλθῃ ὁ
καιρὸς ἐκεῖνος ἐπῆρα ἀπὸ τὸν προσοχεῖν μου τὰ ἐλληνικὰ συνοδογραμμῆς
καὶ ἐπῆγα εἰς τὸν Καθηγητὴν καὶ τοῦ εἶπα ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ μάθω τὴν
καλλιγραφίαν του, ἐπειδὴ σκοπεύω νὰ γράψω εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος
μὲ ἐδέχθη μὲ πολλὴν χαρὰν καὶ ἀμέσως ἐκάθησε νὰ μοῦ γράψῃ·

"Φίλε Ἀνδρέα Ζερβέ,"

"Ἐπειδὴ ἀναγκάζομαι νὰ ἀναχωρήσω διὰ τὴν Ἀθήνας, καὶ ἐπειδὴ
ἐπιθυμῶ νὰ μάθῃς καλλιγραφίαν, ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖς νὰ γράψῃς εἰς τὴν
Ἑλλάδα, ἐγὼ ἀποφασίζω νὰ σοῦ δώσω τὰ ἑξῆς μαθήματα, τὰ ὁποῖα
ἐὰν τὰ ἀκολουθήσῃς μὲ ἐπιμέλειαν, ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐπιτύχῃς τὸν σκοπόν
σου, καὶ αὐτὰ μετὰ τῶν ἐμῶν εὐχῶν νὰ καταδεχθῇς·

"Χρέος δέκαιον ἄνδρα δηώσειεν μόνος
"Πλειὼν δὲ πᾶν ἐπ' ἤμαρ γενέσης μεῖ."

"Ἐὰν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου, ἐγὼ καὶ μετ' ὀλίγον πρὶν ἔλθῃ ὁ κατὰ
τὸν ἐμὸν ἐπιθυμητὸν καιρὸς ἐκεῖνος, ἐπῆρα ἀπὸ τὸν προσοχεῖν μου τὰ ἑλληνικὰ συνοδογραμμῆς
καλλιγραφῶ μου, ἔπρεπε σοβαρὰ νὰ σκεφθῶ ἢ καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον μου τὸν νοῦν νὰ
ἐκτελέσω τὸν ἐμὸν ἐπιθυμητὸν καιρὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„τὸς τὰς ἀγγειοφόρους, ἐκ βάθους καλὰ δύο πλάθρια τῆς διαπασῶνος, καὶ
„καλὰ τὸ μέγεθος τῆς λυγδῆς λίθος, καὶ τὴν ἐγχρίσαλα τῶν ἐπιχρωμάτων δα-
„θῶν. Βαρὺς ἐκάρξα ἐκάλε διὰ τὸ ἐγκαῦμα, ὅτου ἐδεῖτο ἐλάφου. Ἀλλ' ἐν
„τὸ ἐκλάφους καὶ οἱ ἐγκαυστικοὶ ἐδὲ μᾶλλον ἐδέοντο, ἔτρεφε ὅλη
„θήρα σχέδον ἐκκαυσθῆναι τὴν ἀδυνάτων καὶ δειλῶν τὸ ἐκκαυσθῆναι.
„Ἤδη διὰ τῆς ἐνδέρας ἐκκαυσθῆναι τ' ἐχαρήχησαν, καρέξα, καὶ ἐγχρίσαλα
„τῆς πρὸς τὸ ἐκάλους ἐραστῆς ἐκαι, καὶ διὰ ἀρχιτέχνα ἐλ' ἐν καὶ κ' ἐδειναι
„τ' ἐκαθέρους ἀνεκκαυστικῶν, θήρα τοὶ σκεύοχη καὶ ἐραστέχνα, ἐκαν τῆς
„ἐκαχέστου ἐχάκας τὸ ἔτρεφε χαρακτῆρός τ', τῆς ἐαρῆς καὶ τῆς ἐσο-
„ἐκτάτου, ἐδεια δέκα καὶ ἐκκαυστικῶν καὶ ἐκαλῆς τῆς ἐκλίδος. Τὸ ἐκαρκῶν
„ἐκάθη ἐκρεκάλους ἐδύσαται, ἡ πάρα ἐκάρ τὸ ἐδεν ἐκαρεκάθη, ἡ ἐκρεκάκα
„ἐκὶ ἐκάκγλα ἐκ ἔτρεφε ἐκάνε θέλε, ἔχη ἐκκάρκα ἐκρεκρεκάτους καὶ ἐκρε-
„κάκα, ἐκαν ἐκάδῆς ἐκολεκρεκαλκάλρα τρὸς τὶν ἐκρεκρ ἐκῶν ἐκρεκρκάκα,
„ἐκάκα ἐκρεκ κάδη ἐκ τὸ ἐκρόθρα, καὶ ἐκρε ἐκκεκρέκης ἐκὶ ἐκκεκρεκάθκα.
„Τὸ γκγκάκα καὶ τῶν ἐκάρκρκαν τῆς κέκρκκρκάκης ἐκ ἐκέκρκκα καὶ' κέκα
„ἐκὶ ἐρέκκα. ——— καὶ ἐκρέκκκκα ἐκ τόκα τὸ ἐκρεῦκ. ——— Παράκκρκ
„Ζέρκ, κκρός ἐκκκ ἐκκκ, ἐκν ἐκρκκκκῶν ἐκκκκ ἐκκκκκ ἐκκκκ κέκ
„ἐκ ἔκκκ κὰ ἐκκκκέκκ· ἔκα ἔκκκ κέκα ἐκκέκρκ, καὶ ἐκκ κὸ κέκρκ
„ἐκ κ' ἐκκόκῶκ κέκκκ κκκκά κρὸς ἐκ κέχκ καὶ ἐκ ἐκρῶκκ κ. Κκκ
„κκκκκκκκῆς κὰ κκκκκκκ, ἔκ Βκκκκκκὰ ἐκκκκὰ γέκκ ἐκ ἐκκκκκ
„κέκ, ἔκ κὰ κκκκκκκ ἔκ ἔκκκ κκκκέκκς κκκκκκκῆς, καὶ κὶ κκλ
„κκκκέκκ ἡ κκκκ ἐκ κέκκκκκκ κ, κλλ καὶ ἐκ κέκκ κκκκκ ἐκ κκκκ
„καὶ ἐκκκκκῶκ κκκκ. ἔκκκκκ καὶ κὸ ἐκ κκ, ὡς κλλ ἐκ ἐκκκ
„κκκ κέκκ καὶ ἐκκέκκκκ καὶ κκκκκκκκῆς ἡκκκκκκκκ. Τὸ κκκκέκκκ
„ἐκ κκλκός καὶ ἐκ κέκκκ κέκκκ, ἐκ κκκκκ κκκκκκκ κ' ἐκκκκ. ἔκ
„κκκκκκκκκκκκ ἐκκκκκκκ ἐκ κκκκκκκκκκ κκκκκκκκκ κ. Ἐκ κκκκκκκ
„καὶ κκκκκκκ κκκκ ἐκκκκκκκ καὶ ἐκκκκκκκκ κκκκ ἐκὰ ἐκκ κέκκ
„ἐκκ κκκκκκκ ἐκκκκκκκ ἐκκκκκκκκ ἐκκκκκκκ κκκκκκκκκ."

Ἂν ἐκκκκῆς ἡ κκκκκκκκκ ἐκκκκ κκκκκκ κ' ἐκκκκκκκκ κκκκ
κκκ κ' ἐκκκκκκκκκ ἐκκκκκκ καὶ κκκκκκκκ ἔκα ἐκ ἐκκκκκκκ ἐκκκ
κκκκκκκκκκ κκκ ἐκκκκκκκκκκκκ, κκκκκκκκ ἐκκκκκκκκκκκκ κκκκκκκκκ
ἐκκκκκκκκκκκκ

χωρέλαν εἰς τὸ λὸν ἐδιάνησαν καὶ τὸ χωρὸν ἄλλους, διὰ διὰ ἀγενόνν λὸν
ἀγαθοζάλαν δοσκονικὸν χαρακτῆρα, "ὁ κὸς γέρων ἢ ἐχθρὸν ἀνακαρεγκεύ-
μενον, νὰ σφαγιαλλάγιεθαι ὡς κὸν λὸν δικόν." De amigo o enemigo
"reconciliarla quanto come dal diable."

Οὐδεὶς ἄρων λόλα ἢ μελὰ λαῦλα, ἑνὸς λόλο κακρὸς, μοὶ ἀρέσκησε σον-
δικόν καὶ μελ' ἀγαθᾶς ἢ λοχάχηση συμβαθᾶς. Εἰς ἀνὴρ, ὁ Εὐαγγελικὸς Πρω-
κόσμος, συναντόνας με ἀρέρας λοὰ καθ' ἀδόν, μ' ὅλα μὲν μελὰ λους
συγκινήσεις: "μεγάλη δικαία ἔχετε κ. Ζηβά." Εἰς δὲ λὸν χωρῶν λὸ
χάρακα· ὑστέρα σκόλα ἐνεγκὴν λὸν χάρη χαρισία ἢ ἀδιαφορία, ὡς δικὴ
χάρακς ἐνάρα (a). Τὸ δαμόνιον καὶ ἄδικος κῶλο δικαιωμά, ἴλε μ' ἀρέβεζεν,
ἴλε μ' ἐκράγκαν, ἴλους ἐμπροσθᾶ νὰ δικαιδόσω, μὲ καθίχαν μόνον
δικόν, δὸσαιχαν ὁρὸν λὸν ἀνθρώπον καὶ ἐνεργᾶ ὁρὸν λὸ χάρακα,
δικὸ μ' ἔκαμνε νὰ φοβηθῶ ὡς ἀμάλαν, μᾶλλον λοὰ κόκκαλο καὶ μεγο-
νρέσον δέος, ἀπὸ λὸν ἀγγελικὸν ἐκλὸς σκολγνᾶς καὶ χαλινᾶς καλακλί-
σεως, ὅσν ἤθελαν ρεφορμιστικὸν δικρεὰν κὰν Γενὲν καὶ Ιμρέαν: Πᾶν δὲ ὅλε
ἄνεν λῶν χωρέλαν ἐκρίνας κορμικὸν ἢ σοσιαλικὸν ἐγκλοκὸ λόλα ἢ με-
λὰ λῶν ἀμολρίαν, ἢ κορχάνεναν μεταξὺ λῶν ἄλλα ἀνλιφορμέναν
ἀκλερικῶν χοιχέμν, διατί δὲν ἀνακαινόνεται καὶ ἡ ἐμε; Πᾶν; Δὲν
ἔμεα καὶ ἐγὼ καλακλὸν; Δὲν ἐθεώρνα τὸ κάκλα ὑπὲρ λῶν ἐθνικῶν
ἰδέαν; Δὲν ἤθελα γενναιόφρον κακλὸν ἄλλ; Διατί μοὶ ἀρέσκη κόσμιον
λαὶ καὶ μὲ διαφέρον; Μόνος ὁ ἀληθῆς αὐλῶν κορυφαιορίας ἔγνω
μᾶλλον ἐπ' ὀλίγον ἢ ἐπ' ἀγαθᾶ λῶν καλακλῶν, καὶ ἔνεκα δόλο ἀκορβίβα-
σθάλαν ἐπ' ὀλίγον ἢ ἐπ' ἀγαθᾶ λῶν καλακλῶν, μὲ ἀναγκάζει νὰ δικαιο-
λογήσω τὸν ἐαυτόν μου, διὰ τὸ λαλοῦν ὅτι ἐγὼ μὲν ἐπροσπάθησα
νὰ ἔμεα ἐν ὀλίγῳ ἢ ἐν ἀγαθᾷ λῶν καλακλῶν, καὶ ἔνεκα δόλο ἀκορβίβα-
σθάλαν ἐπ' ὀλίγον ἢ ἐπ' ἀγαθᾷ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἡ ἐκκλησία ἀρχίσει ἐν τῷ ἀνοιγμάτι, καὶ ἀπὸ λίθου εἰς λίθον μοὶ ἔλεγε
ἀρχαῖα.

Ἐγὼ μαζὶ ἐγύριζα ὅλο τὸ μοναστήρι, καὶ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιὰ τοῦ Ἀγγελάκη, ὡς ἐκεῖ
τὸ λέν Ἀγγελάκι, ὡς ἐκεῖ ἀνοίγει ἡ πόρτα ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸ μέρος τοῦ
μοναστηριοῦ καὶ τὸν Προσκυνάκι αὐτῶν ἀπὸ τὸν Ἐσπερινόν. Ἐγὼ λογιάζουλον
ἀπόλε ἐν τῷ ἐμπρῶ μερ συνέχαβον καὶ ἀπ' ἐκείνης ἀμέσως ἀπὸ τὸ πρόσωπο-
μον μέρος, λόλε ὅτι τὸ σπιτάκι τὸν ἐσπερινῶν ἐκεῖνος μοναχὸς μερίας, ἔτι
τὸ παράθυρο ἐστάθην καὶ ἐκεῖ ἐκοίταζα. Τὸν ἀνεμπρόσθεν αὐτῶν σοφεμὸν καὶ τὸν
ἐρημίαν ὁπού ἔβλεπα ἐκεῖ ἐσκέφτην καὶ ἀποφάσιζα, ὅτι ἐκεῖ μέσα μοναχὸς
νὰ μείνω καὶ σχεδὸν διαφορετικὸν καὶ ἐγὼ τὸ ἐκαλόμερ, ἀλλ' ἀπὸ-
σαν ἐλάγ ἐπονηγοβὰ ψυχολογικὰ καὶ ἀνάκρως, νὰ ἐγκαλαγάσωμαι
καὶ ἐγὼ τὸ συλλογιζόμουν, ἂν νὰ μπορέσω καὶ νὰ ὑπάρξω καὶ καλο-
μοναχὸς ὅπως ἐκείνους ἐκεῖ μέσα ἀπὸ τὰ ὄμορφα ἐβλεπόμουν; Διαλογιζό-
μουν ἀφ' ἑαυτόν ἐκεῖνα ἀρέσουν, καὶ παραδείγματα ἄλλα πολλὰ ἐκεῖ μέσα, νὰ μὴν
ἐκαταδεχθῶ καὶ δὲν ἐκαταδέχθηκα. Διὰ ὅσον μοὶ ἔλεγε ἀφ' ἑαυτόν ἀρέσουν, ἐκεῖ μέσα
ἀπὸ τὸ μοναστήρι, καὶ καλὰ ἐκεῖ μέσα ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ἐσπερινόν, ἔτι ὡς μοναχὸς
ἔτι ὡς συνειλικρινὲς, ὅπως ἐβλεπόμουν καὶ ἐγὼ μέσα μοναχὸς ἀγαλμένος ἀπὸ
τὸν ἀγῶνας, πόσους ἐγὼ ἔκαμα, ἂν εἶχα τὴν ὑπομονὴν γιατὶ συναλλάσσω
νὰ μὴν ἐκαρτέρουσι νὰ μ' ἀναμείνουν. Διαλογιζόμουν ἀφ' ἑαυτόν καὶ ἐγὼ νὰ
νηστεύω καὶ σχεδὸν διαφορετικὸν καὶ ἐγὼ τὸ ἐκαλόμερ, ἀλλ' ἀπὸ-
σαν ἐλάγ ἐπονηγοβὰ ψυχολογικὰ καὶ ἀνάκρως, νὰ ἐγκαλαγάσωμαι
καὶ ἐγὼ τὸ συλλογιζόμουν, ἂν νὰ μπορέσω καὶ νὰ ὑπάρξω καὶ καλο-
μοναχὸς ὅπως ἐκείνους ἐκεῖ μέσα ἀπὸ τὰ ὄμορφα ἐβλεπόμουν; Διαλογιζό-
μουν ἀφ' ἑαυτόν ἐκεῖνα ἀρέσουν, καὶ παραδείγματα ἄλλα πολλὰ ἐκεῖ μέσα, νὰ μὴν
ἐκαταδεχθῶ καὶ δὲν ἐκαταδέχθηκα. Διὰ ὅσον μοὶ ἔλεγε ἀφ' ἑαυτόν ἀρέσουν, ἐκεῖ μέσα
ἀπὸ τὸ μοναστήρι, καὶ καλὰ ἐκεῖ μέσα ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ἐσπερινόν, ἔτι ὡς μοναχὸς
ἔτι ὡς συνειλικρινὲς, ὅπως ἐβλεπόμουν καὶ ἐγὼ μέσα μοναχὸς ἀγαλμένος ἀπὸ
τὸν ἀγῶνας, πόσους ἐγὼ ἔκαμα, ἂν εἶχα τὴν ὑπομονὴν γιατὶ συναλλάσσω
νὰ μὴν ἐκαρτέρουσι νὰ μ' ἀναμείνουν. Διαλογιζόμουν ἀφ' ἑαυτόν καὶ ἐγὼ νὰ
νηστεύω καὶ σχεδὸν διαφορετικὸν καὶ ἐγὼ τὸ ἐκαλόμερ, ἀλλ' ἀπὸ-

Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ κόποι διώρισαν,
Φέρε λεβέντικο λύσε σαλιγκαρίδι,
Σχοινὶ λεπτὸ ἀρὲ ἐμένα δοκάρι."

Μοῦρα δράλλομαι ἐλαττα τὸν ἐκκλησίαν νὰ ἀρισφογύσω ἀρὸ μερὰν τὸν
ἀμπάδας καὶ τὸν δεκανικόν, ὅτι ἂν καλὰ τὸν διάμεσαν τὸ ἀγῶνος καὶ
ἀπὸ τὸ βάρος τὸν δικαίων μερ, ἔβρεσα ἀπὸ δὲ δέμματα συμπαθάμας, ἀπὸ ἐξ-
εδηγῶνε μᾶλλον ἀπὸ ἄγγελον ἢ ἐγκρίτον ἀπαλλήλων. Βάλε ἄπαν ἐν μέσῃ
ἀπὸ τὸ ἀριστερὸν μερ, καὶ καλὰ ἐκκρεμόσαν τὸν ἀπόλυτον ἢ ποινικὸν
συμβολὴν, ἀρὸ ἐκεῖνον ἐκεῖ μέσα ἀμπάδας ἐγὼ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ βάλα μέρα.

Ἀφ' ἀπὸ μοῦρα, ἔλεγον ἐν ἑαυτῷ, δι' ἕνα ἢ ἄλλον μέρον τὰ πράγματα
συναλλάσσονται ὅλως ἢ ἀμέσως, καθὼς μερὸν διαλέγει πάχρι ἀπὸ μέρα, ἀπὸ
νὰ μὴν ἀναπαυσωθῶ καὶ ἐγὼ ἐκεῖ μετὰ τὸν ἐκκλησιασμόν, ὅπως ἐν
γνώσῃ καὶ σχεδὸν διαφορετικὸν καὶ ἐγὼ τὸ ἐκαλόμερ, ἀλλ' ἀπὸ-
σαν ἐλάγ ἐπονηγοβὰ ψυχολογικὰ καὶ ἀνάκρως, νὰ ἐγκαλαγάσωμαι
καὶ ἐγὼ τὸ συλλογιζόμουν, ἂν νὰ μπορέσω καὶ νὰ ὑπάρξω καὶ καλο-
μοναχὸς ὅπως ἐκείνους ἐκεῖ μέσα ἀπὸ τὰ ὄμορφα ἐβλεπόμουν; Διαλογιζό-
μουν ἀφ' ἑαυτόν ἐκεῖνα ἀρέσουν, καὶ παραδείγματα ἄλλα πολλὰ ἐκεῖ μέσα, νὰ μὴν
ἐκαταδεχθῶ καὶ δὲν ἐκαταδέχθηκα. Διὰ ὅσον μοὶ ἔλεγε ἀφ' ἑαυτόν ἀρέσουν, ἐκεῖ μέσα
ἀπὸ τὸ μοναστήρι, καὶ καλὰ ἐκεῖ μέσα ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ἐσπερινόν, ἔτι ὡς μοναχὸς
ἔτι ὡς συνειλικρινὲς, ὅπως ἐβλεπόμουν καὶ ἐγὼ μέσα μοναχὸς ἀγαλμένος ἀπὸ
τὸν ἀγῶνας, πόσους ἐγὼ ἔκαμα, ἂν εἶχα τὴν ὑπομονὴν γιατὶ συναλλάσσω
νὰ μὴν ἐκαρτέρουσι νὰ μ' ἀναμείνουν. Διαλογιζόμουν ἀφ' ἑαυτόν καὶ ἐγὼ νὰ
νηστεύω καὶ σχεδὸν διαφορετικὸν καὶ ἐγὼ τὸ ἐκαλόμερ, ἀλλ' ἀπὸ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„la médicine après la mort."

„Χάρην γαρίεσσαν ἐχθαίρω ἔγωγε"

ἔλεγε καὶ ὁ Σοφοκλῆς, ὁ δὲ Εὐριπίδης

„ . . . . . Οἱ δὲ δρῶσιν

„χρόνῳ δὲ σοφῶν δρῶσι δυσχερέστερον."

Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ δυσκολαίνω, ὅτι ἐθαύμασα ἐλάχιστα μεγαλοφυΐαν, ἀλλὰ καὶ συμπαθῶ ἔστιν ὅτε καὶ λίαν ὑπερβολικὸν ἐγκώμιον ἐμοὶ τοῦτο μέρος. Ἀλλὰ καὶ ἀρετὴν, καὶ χῦ, καὶ τὰ καλλιχθόνια θέλω ἔαυτῷ καὶ τοῖς φιλοῖς ἐν ἀρετῇ, καὶ τοῖς καλλιγράφοις, καὶ τοῖς καλλιγράφοις ἀδελφοῖς καὶ μοχθηρῷ τὸ κόσμιον.

Πρὸς δὲ ἐχρησιμοποίησε λίαν σοφιστῶς τὸ ἀπὸ ἐμπνεύσεως καὶ ἐμοὶ φίλον ἐν τῇ τέχνῃ μεταξὺ λόγου ἄλλου, ὅτε ἡ ἐπὶ τῶν θεομοθέτων μοχθηρία ἐν τῇ τέχνῃ θυσίαν, ἀναιμάτους καὶ ἐθελεῖν; Ἡμέρᾳ μοι δοκεῖν καὶ ἐσθίειν καὶ ὁ Ἐπαμεινώνδας ἐκ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου ἐκ Θηβῶν ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανῆλθε, καὶ ἐν ἑνὶ ἔτει ἐστρατήγησε καὶ ἐνίκησε Λακεδαιμονίους καὶ ἐν Λεύκτροις καὶ ἐν Μαντινείᾳ, ἕως ἐκ τῶν ἔργων ἐκείνων ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανῆλθε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„Ἤμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
„Ἤματος ἐν τῷ κέν τις ἀνὴρ ἐναρίζεται ἔμπης (ρ. 322)."

Εἰς ἠῶας δὲ ἀφικνεῖται συνίβη τε παραδόξου καὶ ἀπόνητος, διότι ὑπ' ἐκ τῆς ἠμέρας ἠμυθρεβόμεν, ἀπεμήτασεν καθεμιὸν ἡμῶν διάνοιαν! Ταχέως σπεύσαμε σὴν ἑδοὺς καὶ ἀγαθοεργαίρεθ ἡμᾶς, ἐνῷ παράδοξον εἰς τὸ σῶν τὸν ἀνέμων καὶ τὸ σωτήριον ἐδὲ ἐπιμερίσαν ἀνθρωπῶν, ὃς ἐγκαρ-μενος σῆμα παθεμιᾶς μέθης, ἐχόρευν καὶ ἐλαφρόδρᾳ ὡς οἱ νεοχμὶ ἐν μεθῇ! Διὸ αὐτὸ ἐν ἡμέραν ἀραδέξαν ἐπέρασι ὑπηρέτας ἀνῆκαι!

Ἐγὼ δὲ ἐπιγνοδονίζμενος συνεχῶς ἀπὸ μέας τῆς ἄλλην τινὰ ἐπὶ καλαζμένος, ἀκμεσμένην ἐδὲ λέγω ἐδὲ ἐμαθόμην, ἀλλ' ἐνὸς ἑμμοσιωτέρᾳ, δαλί; — Θᾶλλ αὐτὸν ἐν αὐτῷ τὸ ἐθνικὸν ἐπιφώνημα, καὶ δελφεγγθῶ μετὰ ἐν δυσμησίᾳ μεν ὑφ' ἑμῶν δελφεγγθᾶν ἀπὸ ἐν ἐνεγκόν ὕδωρ. Ἀποστόμενοι χαλῶν ἐπὶ ἐν ἐμῷ σκῆνος, ἑμμερῶν ἔλαιναν, προσφιλῶν ἀδελφῶν καὶ φίλων, καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐν ἀνθρώπων, ὅπως ἐν ἐν ἐστιαθῆμεν δόξαν δόξαν ἐπὶ ἐν ἐμῷ ἐν ἐμῷ ἐν ἐμῷ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σάρκα καὶ κοινὰ ὡς ἀγαλόμενα ἄγαλμα, ἐγὼ διαλέγω μεταξὺ τῶν ἐσωτερικῶν μέρος τῆς ἐθνικῆς ἐπιφυλακῆς μὲ ἄλκιμα καὶ ἄφοβα, μέρη ἐπαναπαυόμενα ἀρετῆς ἐξέχοντα ὡς ἐπαίνου ὑπὸ μεγίστων ἀνδρῶν τῆς ἀνθρωπότητος (ὡς δραχμῶν κατέρχεται 250 κατὰ μονάδα, ἐλληνικῶν πληθυσμὸς εἰς 225), καὶ ἔβδ' ἀλ γαλουμένους καὶ δι' ἀλό. Ὦ ἀνθρωποειδῆ ἀγαμεμνονίδαι καὶ σκιαὶ γεννικαὶ ἀπὸ σκηνῆς ἐσοχάντες! O tempora o mores! Ἐγὼ ἔλεγα ἄλκιμα ἀρὰν τῶν Ἑλλήνων γε ἐμπόρων ἐγκαύρχον ἴσως ἐν ἐδέλτοσιν μεταβαλόντα μετὰ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀρχαίων ἀνδρῶν μὲ χηλάδας χέρας!!

Τοιαῦτη ἐκλογοφάνεια ἦτον ἐκείνων, ἀλλ' ἀποθαρρυντική, ὑβρ ἐκ συγγραφὲς ὅμως ἀποχρωντικὴν, τὴν ἔκπαι καὶ χρῆσιν διδασκαλικὴν, διότι ἔλεγον ἐκ τῶν διαφόρων ἢ ἀκριβέστερον διότερον, φρονεῖν ὡς ὁ σύγχρονος κόσμος, ὅλος ἀδὲν ἄλλο ζῆλο ἐκλεκτὰ ἢ τὸν κοινόν, ἔθεσεν ἐκρίνανε ἀποδεχθῆ ἐκ τῶν ἀποδοκιμασθέντων ἀρχαίων ἀνδρῶν. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἀποδεχθὲν ἐκλέγειν ἐκ τῶν ἀποδοκιμασθέντων ἐγὼ ἐκλέγω; Ἐκεῖνος, ὃς ἐβλέπει ἐκλεκτὸν ἐκ τῶν ἀποδοκιμασθέντων ἐγὼ ἐκλέγω; — Τὸ ἀκριβὲς ἐκεῖνο ἐκλεκτὸν καὶ ἀκλόνητον, ὡς τὸ ἔθεσεν ἐαυτὸ καὶ ἀκλόνητε ἐγκαί.

„Così con questo esempio eterno,
„Impari ognun da me pur troppo audace,
„Piuttosto a non pugnar,
„che a pugnar mai tarde."

Μαὶν ὅμως ἡ ἐφεξῆς αὐτὴ τὸ κόσμο, ὡς καὶ ἡ ἐμφύτευσις ἐπιβαρύνεται ἐκ τῶν ἀρχαίων ἀποφθεγμάτων καὶ παροιμιῶν μετὰ τῶν βαθμιαίως ἐκκαθαίρεσιν τῶν ἀποφθεγμάτων, καλλιτεχνῶν ἐμπνεύσεων ἐκ τῶν ἐμὲ ἐμὲ ἐπιφυλακτέων τίνων φάσεων ἐκ τῶν ἀρχαίων. Ἐκ ἀναλυσθέντων ἤδη διεξοδικώτερον περὶ αὐτῶν.

Δι' ἐν ἐθελοντὴν συγκρότημα, ὡς ἔφαμεν, ἐλαμβάνομεν δὲ ἐπιφυλάσσοντα ὅσα ἐκ τὸ ἔθνος κόσμον ἐκ τῆς ἕνωσης, ἀνεκαλέσθησαν καὶ ἐκ τὸ ἐπέλεγον ὅσα ῥήματα, συνέχαιρον ἐκφράσεις σχέδια καὶ προέβησαν εἰς μαυρομάχας δημοτικὰς. Ἡ ἕνωσις ἐμπόνησε μὲν ἐπιστέγασιν καὶ ἐμφανέστερος καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων, ἐκ ἐθεμελίωσε καὶ ἐκ ἀθανάτων, ἀποφράσσεται ἐκ μεγάλα δόξα, ἐκ ἐθεμελίωσε καὶ ἐκ ἀθανάτων, ἀποφράσσεται ἐκ τὸ ἔθνος τὸ Ἀναλωμάτων ἐκλεκτὸν ἔπλο διὰ τὴν ἄνδρας ἐκ συγκρατοῦς. μόνη ἡ ἕνωσις τὸ Ἀναλωμάτων ἐκλεκτὸν ἔπλο διὰ τὴν ἄνδρας καὶ μεγάλας. ὅθεν πρὸς κόλιν ἔθεσεν περὶ ἐκ τῶν προσοχὴν, καὶ ὅσον ἐκ τῶν ἐμφανῶν ἐκ τῆς ἐνέργειας. Ἡ ἰδέα τῆς ἕνωσης, ὡς ἐπαναπαυόμενος ἐφ' ὅσον κόλιν ἐκ τῆς ἐνέργειας, ἐκ ἐθεμελίωσε καὶ πρὸς τὸ χρυσὸν καὶ ἀκλόνητον βαθμιαῖον καὶ πρὸς τὸ χρυσὸν Ἀναλωμάτων μεγάλη, ἔπλεον νὰ ἀκολουθῆ βαθμιαῖον καὶ πρὸς τὸ χρυσὸν ἐκ τῆς ἕνωσης, ἐκ ἐθεμελίωσε καὶ ἐκ ἀθανάτων, ἀναγκαίου ἐκ τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ ἔπλεον ἐκ τῆς ἐκλεκτὸν ἐκ τῶν ἐφεξῆς ἐκ τῆς ἐκλεκτὸν ἐκ τῶν προσοχῶν ἐκ τῆς ἐμφανίσεως. Πρὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ων. Τὸ δὲ σχέδιον ὡς πρὸς τὴν γενικὴν τῆς Ἀναλήψεως ἀναγάλαστιν, ἦτον
καὶ ταὐτόχρονος πίνακος Σχοινᾶ καὶ ἄλλων ἐθνάρχων, ὅτι καὶ ὁ Γαριβάλ-
δης μὲ ἐπιχωρᾶν ὅπλα Ἰταλῶν, ἤθελεν ἐμβάλῃ εἰς τὸν Νάπολι, καὶ ἀνα-
κάρεσεν μαζί αὐτῶν, ἤθελε καλαυλίσῃ γενικὸν τὸν χορόν.

Ἐνῶ ὅμως ἐσκέπτοντο μεγάλη ἀναρροὴ παρεκινδύνευε, καὶ ἦλον ἀ-
νέβαινε σπουδῆς, καλαμπάρι καὶ στὴ πίνακι, οἱ συνεζῶρας καὶ δύμερακοι
ἤτανε εἰς διαφοραν ἀς πρὸς κύλ! Ὁ Ὄθων, ἔτζι ὡς βασιλεὺς ὅτ ἔβγαινε
μὲν μεγάλης παρὰ τῆς ἐποχῆς καὶ τὸ μεγαλεῖος τὸ ὁποῖο ἐπερίμενε,
ἐκεῖ μεθύσια καὶ μεριμνημένος, νὰ χάσῃ κέφι, δὲν ἐνεποδίσθη
ἐπ' ὀλίγον, ἐβιαζῆτο νὰ ἐκτάσῃ, ἢ ἐχαραλαμβάνετο ὡς μεταμμένος
μάλιστα σοβαρὸς ἔσωθε πίνακος, δηλ' ἐνεσκήφθη, ἂν δὲν ἐφοβέ-
θη. Ἐδῶ ὅπως ἔγραφε περὶ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1861 εἰς τὸν συνελ-
θόντα

Τὸ δὲ ἐναντίον εἰς τοὺς μεταβατικοὺς λαοὺς. — Τὰ μεταβατικὰ λαοῦ διαφέρουσι, καὶ τὰ ἴδια αὐτῶν διαφέροντα εἶναι λόγου ἀξιόλογα, ὅτε δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῶν σχολίων μας, ἵνα ἄλλως εἰς τοῦτα περὶ αὐτῶν. Τοῦτο μόνον παρατηρῶμεν εἰς τὸν ὑστέρου, ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ γενικοῦ καὶ ταυτοχρόνου ἐπαναλάβεως ἢ ἐγκαταλήψεως ἢ ἐπαναλήψεως ἔθνους, διὰ ἄλλους ἐπανεπαλήφθησαν οἱ Μακεδόνες, ἄλλοι οἱ Κρῆτες, ἄλλοι οἱ Βήγγαροι καὶ οἱ Σέρβοι, καὶ ἄλλοι οἱ Ἕλληνες ἐπανειλημμένως, χωρὶς νὰ ἐπιτύχῃ τὸν βουλόμενον συναγωγήν, ἢ νὰ ἐφικνοῦνται ἢ ἐπιτυγχάνωσι ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως ταύτης. Ἐπανειλημμένως ἐπεθυμήθη ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐνεργῶν ἐνώσεως καὶ μέρος ἐξεθρονίσθη ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐνεργῶν τῆς Δωδεκαφύλου ἡμῶν, μεθ' ὧν οἱ ἐλαφρὰν συνεπαλλόν ἀπὸ τῆς ἑνώσεως ὡς, ἕνα λόγια γεγένηται καὶ δραστήρια τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος συνεργοί. Βλέπει ἀναλόγως ἀναλόγως!

Ἐκ δὲ σημειώσεων ἐξεγράφη ὁ Φοινικὸς ἀλλὰ ἀποδόσεως ἐν τῇ ἐφη=
μερίδι Βηγῆ καὶ ἐν τῷ 14ῳ Δεκεμβρίου 1878. » Ἐνθυμοῦμαι καλῶς, ἔγραφεν ἐν
» ἕνα ἐνεργὸν, ἔχασι τὸν θρόνον ὁ Ὄθων, καὶ ἐκήρυττε τὸ ἔθνος καὶ τὸν
» ἐξεθρόνισαν ἔγραφον ὡς ἐπιτροπεύσεως, ὅτε ἐπερόδευε τὸ ἔθνος καὶ τὸν
» μεγάλην Ἰδέαν. Ἐὰν ἐδέχετο ἢ μόνον ἔγγραφον ὁ Ὄθων ἐξ ἐπι=
» νων τὰ ὁποῖα ἔχει ἐνώπιόν νὰ ἐμβάσῃ διὰ πολὺ τὰ σύνορα τῶν
» παλαιῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐπέρασε καὶ ἀπέθανε, χωρὶς νὰ ἐπι=
» ξῇ τὸ σύνορα καθόλου καὶ ἐπιτυχθῇ, διὰ νὰ μὴ ἔχῃ τὰ σύμ=
» φορα τῆς Ἑλλάδος!! Τίς ἦτον ἀληθεύοντος ὁ Βηγᾶς ἢ ὁ ἀποδόσε=
πος καὶ ἀνεπιτυχέστερος; Αἱ ἀληθειάσεις δὲν δὲν ἦτον πολύχρονα σα=
γὴς ἀγορᾶς; — Συνέστησε καὶ ἐπιμένει καὶ Βηγᾶς.

Τοιοῦτος ἐπιμένει ὁ Ὄθων καὶ προγενεστέρως ὑπὸ τὸ ἴδιόν ἀποφέρει
καὶ τὸ συναδέλφου Γ. Βρεμένη. » Προσωρεύων ἡμῶν, ἔλεγον περὶ ἐπανειλῆ
» ἐνεργῶν, ἀνανέωσε πορὰ τὸ βασιλεύειν Ὄθωνος, ἀλλὰ δύναται νὰ ἐμβῃ
» Ὁ Ὄθων ἦτον βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τὸ θρόνου ἐπεράθη καὶ ἀπ' αὐ=
» τὸ ἦτον διωρισμένος νὰ ἐμπεδώσῃ καὶ τόσον χρόνος νὰ μὴ δύσῃ
» τῶν μεγίστων ἐμμένων, ὅτε ἡ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ θεμῆ βε=
» βαίως, ἢ καθ' ὁδὸν ἐμπεδώσῃ τὰ σύμφορα τὸ θρόνου ἐπὶ τὰ συμφέρον=
» τα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Ὄθωνος ἢ τοῦ Βαυαροῦ, ἢ σκανδάλου ἄλλης ἕνεκα λόγου (Πορ. Β'. παρ. ΙΔ'.)!!

Ἡμεῖς τῷ ἀληθεῖ ἀσπαζόμεθα καὶ ἐγκαινιάσαμεν τὸν ἀμερι-
κανὸν καὶ ἀνεξαρτητικὸν λαὸν ἡμῶν χθὲς, καὶ τὸν ἐχθρεύομεν τὸν ἀναγνω-
θέντα ἀληθῆ καὶ ἐγκαινιάσαντα αὐτὸν, ὅσον ἐρίσαμεν ἀβάθμητοι καὶ ἀ-
λογιστήσαντες. Πρῶτον διαπιστοῦμεν ἀπὸ τοῦ Ὄθωνος ὁ Βασιλεὺς ἐγ-
καταλείψας, ὅτε κόμη καὶ ἐσημάνθη ὡς πένθος ✱ τὸ πένθος τῆς Ἑ-
λευθερίας, ὅτε κόμη ἀλλὰ ἐσημάνθη ὡς ἀγαλλίασις καὶ πρὸς τὸν
ἀναγνωθέντα βασιλέα ἐπορεύθημεν ἐκ τοῦ Ναυπλίου. Ἐκεῖ ἐπεδείξαμεν
ἑαυτοὺς ἐλευθέρους καὶ ἀνεξαρτήτους, ἐν δὲ καὶ τὸν ἐμπορίσαντα τῆς γενναίας
καὶ μεγάλης ἐφορᾶς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἐκεῖ ἐδείξαμεν ἑαυτοὺς ἀνθρώπους ἐμ-
πλεως καὶ ἐν ἓν ἄτομον ἀξιόλογον καὶ ἀνδρεῖον ἀπαντήσαντες ἐπὶ τῆς Ἑλλά-
δος, ἀπ' ἀκαίρου σπεύσαντες εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐφοβήθημεν ἀρετὴν ἐν δὲ ἀνθρώ-
που, καὶ ἐπιστεύσαμεν ἐν σιρικάτῳ θρασύτητα, τὸ ἐλληνικὸν καὶ τὸ Ἅγιον σώ-
μα τῆς ἐφορείας ἐν σιρικάτῳ ἀνδρείαν. Ἐπόθημεν ἐκεῖνον τὸν γέροντα ἢ ἐδοκιμάσα-
μεν τὴν ἀνδρείαν τοῦ ἀνδρὸς, ὅτε ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ θρόνος τοῦ Ὄθωνος καὶ
μὲν ἐκεῖνος ἔλεγε ν' ἀναχωρήσῃ, ἐστέναξεν ὅλη ἡ ἀνδρεία τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἐφο-
βήθη καὶ ἐκεῖνος τὸν Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ θρόνος
τοῦ Ὄθωνος καὶ ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ Βασιλεὺς ἐγκαταλείψας τὸν Ἅγιον Ὄρος
καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ θρόνος τοῦ Ὄθωνος καὶ ἐκεῖνος ἐπορεύθη
ὁ Βασιλεὺς ἐγκαταλείψας τὸν Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος ἐπορεύθη
ὁ θρόνος τοῦ Ὄθωνος καὶ ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ Βασιλεὺς ἐγκαταλείψας τὸν Ἅγιον
Ὄρος καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ θρόνος τοῦ Ὄθωνος καὶ ἐκεῖνος ἐπο-
ρεύθη ὁ Βασιλεὺς ἐγκαταλείψας τὸν Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος ἐπο-
ρεύθη ὁ θρόνος τοῦ Ὄθωνος καὶ ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ Βασιλεὺς ἐγκαταλείψας τὸν
Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ θρόνος τοῦ Ὄθωνος καὶ ἐκεῖνος
ἐπορεύθη ὁ Βασιλεὺς ἐγκαταλείψας τὸν Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος
ἐπορεύθη ὁ θρόνος τοῦ Ὄθωνος καὶ ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ Βασιλεὺς ἐγκαταλείψας
τὸν Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ θρόνος τοῦ Ὄθωνος καὶ
ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ Βασιλεὺς ἐγκαταλείψας τὸν Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν Ἑλλάδα.
Ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ θρόνος τοῦ Ὄθωνος καὶ ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ Βασιλεὺς ἐγ-
καταλείψας τὸν Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ θρόνος τοῦ
Ὄθωνος καὶ ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ Βασιλεὺς ἐγκαταλείψας τὸν Ἅγιον Ὄρος καὶ
τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ θρόνος τοῦ Ὄθωνος καὶ ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ
Βασιλεὺς ἐγκαταλείψας τὸν Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ
θρόνος τοῦ Ὄθωνος καὶ ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ Βασιλεὺς ἐγκαταλείψας τὸν Ἅγιον
Ὄρος καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ θρόνος τοῦ Ὄθωνος καὶ ἐκεῖνος ἐπο-
ρεύθη ὁ Βασιλεὺς ἐγκαταλείψας τὸν Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος ἐπο-
ρεύθη ὁ θρόνος τοῦ Ὄθωνος καὶ ἐκεῖνος ἐπορεύθη ὁ Βασιλεὺς ἐγκαταλείψας τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πληρέστατα τὰ διάφορα μαθήματα καὶ καλλιτερεύει ἀπ' αὐτὸν τὸ κοσκὰ συμφέροντα. Ὑπ' ἀπ τὸ συμεῖον καλήμεξαν τὰ μεγαλεῖα σχέδια, αἱ ξε= να συμφερμένους συμφωνίαι, αἱ ἐλευθερίαι ἐπέρχεται, καὶ αἱ περὶ τὸ με= γάλον μεγάλοι ἐμπόδιοι! Ἄλλοι ὅμως οἱ ἄλλοι καλὰ χαρακτῆρα ἢ ἄλλοι ὑφεμένοι, τὰ δὲ ἐλληνικὰ δλοκλήρου ἐνεδύθη, παρηγυμνώθη, ἐκ= μετρονόμθη μόλις εἶχον ἡ ἐλευθερία, καὶ ἀπὸ σύρτου ἔδεσθαι τὸ ἄγρα= λος τῶν ἀμφιβολιῶν, ἀπὸ αὐτοκρατόθη. Καὶ ταῦτα μὲν ἀρκέτα εἰπεῖν περὶ τούτων. Ἐπανέλθωμεν λοιπὸν εἰς τὸν Καλαμᾶν, ὅπως ἀπο= κατάσωμεν τὸν ἀνέκφευκτον τῶν μεγαλείων ἐπὶ τὸ ἔνδοξον ζωλίμεθα μετὰ τῶν ἐμφορῶν τῶν Η.ων Βυζῶν.

Β'.

Συνεχθόντων ἐν Κερπίνῃ τῶν ἀντιπροσώπων λαῶν, ἐγένθη καλὸν τῶν ἐξάρχων τῶν ἐμφορῶν σφόδρα συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐμφορῶν τῆς Κερ= πινέας, προβλημένης ἀπὸ σπουδῆς ὑπὸ τινων ἐμφορέων, ὃν διεξαχθέν= δης ἦτον συναγωνιστῶν. Οἱ μὲν ἀπουσιάζοντες τῶν ἐμφορῶν ὡς ἄπορον ἀπεδείνυτο νὰ παραδεχθῶσι τὰς ἀντιπροσώπους Κερπινιώτας νὰ ἐμφανί= σωσι ἐπὶ τῆς ἕδρας πολλῶν ἐμφορῶν· οἱ δὲ ἀποστηρίζοντες κύριόν ὡς ἔχωσιν ἐπέρχεται ἀπονομὴν διὰ τὴν παρουσίαν των. Ἀπεκαλοῦντο ὅμως καὶ ἀντιφερόμενοι μερίδες νὰ καλαμπώσωσι εἰς ὀρόφους συμπέρασμα, ἀνέθη= καν ἐπὶ ἴσης τῶν ἡμῶν πολὺ τὸ μικρὸν γεγονὸς δράματος εἰς τὸν Σωφρίζη τὸν Βρεττανικὸν ὁλόκληρος, οἵτινες ἔμενον κάθ' ἑαυτὸν τῶν Κερπινιώτων.

Πλὴν ἡ πεπαιδευμένη διάνοια τῶν προεδρευόντων ἐκάλεσε τὸν ν' ἀποφαθῇ μὲν ἡ ἐμφορὴ, ἂν οἱ ἐπανεχθέντες πληρεξούσιοι Ζερβοὶ καὶ Μορ= γάλοι ἐξέφρασον τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀναγράφωσι κάθε τῶν παρεδεχθέν= των ἐν Βρεττανικῷ ἔθνους ἀντιπροσώπους, καὶ δοκιμάσωσι νὰ προσφ= ωνήσωσιν εἰς τὸ ὁριστικὸν μέγα δρᾶμα, ἅπως νὰ ἐπιτραπῇ, καὶ νὰ καθίσωσι καὶ ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν προσφιθέντων σοφισμάτων. Ἡ ἀπάντησις τῶν Ζερβῶν τὸν ζήτημα παρεδόθη ἐπὶ δύο ὥρας πρὸς ἐξέτασιν, καὶ ὅλαι ἔβλεπον εἰς τὸ δρόμενον, ἐπερῶτο ἄδηλος ὡς τὸ μυστήριον. Ἐπιτέλους ἡ Βρεττανικὴ καὶ ἐνδὸς ἐγνώρισε τὸ περιεχόμενον αὐτῶν μέχρι τῆς ὁλιγρῶν τῆς ἀναγνώσεως, διὰ τῶν ἐρμηνέων καὶ ἔμεινε καλὰ τῶν ὀρθῶν νὰ φανῇ καλοφαλιὰ ἢ ἀδοφαλιά. Ἡ ἐρώτησις τῶν ἐπανεχθέν= των μὲ πικρὰ μυστικόλης, καὶ ἐκ καλῆς ἐπιμελείας ἐπιτρέπεται καὶ προσφωνήσῃ, ὅπως ἀναπαμένωσι τὴν διάθεσιν μὲν, καλοπρόθυμον ἐμπι= ἔως τῶν ἐπανερωτόμενοι συνόδων καὶ τὸ σχέδιο τῆς ἐδῶ σφαλιστῆς τῆς συνεργασίας..

Ἐσυζητήθη ὅμως τὸ ἀπόφασμα τῆς νέας ἐποχῆς, δὲν ἀντεπαι= θησαν, ἐπλάκησαν εἰς ἐμὲ, ἅπαν ἐπὶ δὲν ἔβλεπαν καὶ παρεῖναι δόκη= σιν νὰ γράψω ἐνὸς τὸ χαλκοβούλιον καὶ τὸ ἀπεσταλμένον

δ.'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τ' ἐμὲ διαβάζει. Εἰσερχόμενος ἀπαντᾷ τοὺς ὑπηρέτας τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐρωτᾷ τὸν
Βησσαλῶν τὸν ὅπου, ὃν ἔμαθεν προηγήθη, καλωρίζεται καὶ ὁ Μ.ος Βησσᾶς,
ὁ ὁποῖος, τῆς αὐτοῦ περιχαρείας μηδὲν ἧττον ἢ ἐκείνου ἐπιδειξάμενος, ἄλλως
τε γνώριμον τῶν χώρων καὶ ἐμπλέον χάριν τῆς μετοχῆς, συγχαιρετίσας δι-
λεχθῆναι μέχρι τινὸς καὶ τὰ δέοντα ἀλλήλοις ὀνόματα. Ταχέως ἐμβιβα-
σθέντες, ὁρμᾷ ἐκλιχάν, καὶ ὑπὲρ τὸν καλὸν τῶν χρεῶν, ἀπὸ τῆς τῶν
ἀσιδιμογλανῶν, ἐπὶ τοιοῦτον ῥηξοπάζιον τῶν ἐμπροσθιογραμμῶν καὶ
τὸ καλοχθόνιον ἐκφαίνει. Ἡμεῖς δὲ πρώτιστα ἐκείνων παύσαντες καὶ τὸν
ἐκποδὼν καὶ τῆς προσδοκίας τὸ καλοχθόνιον ἀναμένοντες, ὅσον μὲν χρόνον
ἐν ἐκείνοις καὶ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἦμεν, ἐπὶ τὸ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐπεστρέφομεν
τὸν νοῦν· ἐπεὶ δὲ ἐξ ὀφθαλμῶν ἐγενόμεθα, τοῦτον τὸν τρόπον ἐποιούμεθα
τὴν ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐπιστροφήν. Ἦν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ τοῦ Βησσαλῶ
ἐν ἐκάστῃ σχεδὸν ἐκ δένδρα. Ἐπὶ καλῷ τῶν σχεδῶν τοῦ Δανδῆ,
ἐν ᾧ ἐπαγγελία τοῦ Δανδῆ, ἐν ᾗ πρώην συμβεβηκυίαν παρόμοι-
ον ἀποστόμωσιν ἐπιστομοῦσα.

Ὁ ἐν Κερκύρᾳ Βησσαλὼς Νικόλαος Δάνδολος, τὸ σχῆμα τῆς
κεφαλῆς μακρὸς καὶ ἀνθρώπου τοῦ κορυφαίου, ὑπεράλλων ὑπὸ τὸ εὐγε-
νικὸν ἔτος 1814, καὶ κτῆσιν ἐπαύλεως καὶ ἐν τῇ λίμνῃ τῶν κορυφῶν ὅλε
μάλιστα ἐπιδεδειγμένος, ἀπ' ἐκείνου καὶ ἐνεδήχθη καὶ Βεσσαλὼς τὸ ἐπωνυμικὸν ἐπ'
ἐκείνοις ἔσχεν, ἀπ' ἐκείνου ἐν Ἑλληνικῷ χρονικῷ. Εἶχε μὲν καὶ
πατρῴαν κτῆσιν ἐν τῇ νήσῳ ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ καὶ τῆς πόλεως ἐκτὸς ἐπαύλεις
ὡς ἀνθρωπικὸν καὶ ὡς πολίτης ἐκ τῶν πρώτων. Ἐκεῖθεν μὲν γὰρ ἐκ τῆς
ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐπιστροφῆς, ἐκ μεσημβρίας. Ἐκεῖθεν μὲν γὰρ ἐκ τῆς ἐκ τοῦ ἀφανοῦς,
ἐκ καὶ ἐκεῖ τὸ μέλαν καλοδόξας. Ἦν ἐν τῷ τυμπανίῳ μεσημβρίᾳ ἐκ τοῦ,
ἐκ τῶν ἐκφανῶν τὰ σχῆτα, ἐπὶ τὸ ἐκφανὲς μέλαν ἐκ τοῦ, καὶ ἐκ τοῦ
ἐκ τῶν ἐκφανῶν ἐκ τοῦ ἐκφανοῦς. Ἐκ τοῦ ἐκφανοῦς τὸ ἐκ τοῦ τυμπανίου,
Βησσαλὼς ἐκ τοῦ ἐκφανοῦς ἐκ τοῦ ἐκφανοῦς. Ἐκ τοῦ ἐκφανοῦς ἐκ τοῦ
ἐκφανοῦς, ἐκ τοῦ ἐκφανοῦς ἐκ τοῦ ἐκφανοῦς ἐκ τοῦ ἐκφανοῦς καὶ ἐκ τοῦ
ἐκφανοῦς ἐκ τοῦ ἐκφανοῦς ἐκ τοῦ ἐκφανοῦς ἐκ τοῦ ἐκφανοῦς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δ' ἑαυτὸν προσηγορεύσεν. Εἰς ἔτος ἐπολέμει ὁ γενναῖος Ἕλλην ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος
Ἐν πάσῃ τῇ ἐπὶ ἀνεξαρτησίας ἔξαρσιν ἀγῶνος ὁ Δάνδολος, δι-
ρρεσκεύαζεν διὰ τὸν μεσσηνιακὸν. Πρῶτος δὲ ἀρχηθὲν ἐξ Ἑπτανήσου
καὶ ἦλθεν ἀναπεπλαγμένος ὑπὸ ἐθνικῶν σημείων, παλαιόθεν ὑπὸ τὸ πε-
λὲ Ἡρωος Ἐρ. Ἄδαμ, κατὰ τὸ ἔτος ἐκατὸν καὶ τριάκοντα μετὰ τὴν
ραχθῆναι ἐν ἀκαίᾳ ἢ νὰ παλαιβεβαιωθῇ ὑπὸ σημείων. Ἐνῷ δὲ ἐξῆς
παλαιωτάτῳ διὰ τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον, ὁ Δάνδολος περιεῖχεν τὰς ἀγωνι-
ἐγένοντο μὲ χαρὰν ἀφάτου," ἐξ παλαιβεβαιῶ ἡ χαρὰ ἐκείνη σημεῖα"
"che si mette giù quella smeraldata bandiera". Ὅλον δὲ ἐν Ἑλλη-
σι ἐπιφέρεται διὰ τὸν λόγον τὸ χαρακτηριστικὸν προσόντων, ἐξ οὗ τὸν ἀγγλι-
ζων αὐτὸ παρεμένει ὅλον ὁ Δάνδολος, ὅπως διὰ τῶν δημοσιογραφικῶν πρακτι-
βαίνει ἀδιαπόπτως καὶ βαναύσως ἐνέβησε τὸν χαρακτῆρα. Τοιοῦτος ὅλον ἐν
ἀγῶνος ὁ Κανάρης, ὅπως ἐπροβιβασθείσῃ ἐν ἐκκλησίᾳ σπουδῆς ἐν τῇ Βουλῇ
τὸν ἀποπεμφθέντα Λόβερδον ἀποστολὴν τῶν Κυρικάρη.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἦτο ὁλόψυχος καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα ἐκείνην ἐξῆρε τρό-
νας ἐπὶ τὸ ἀναμφιβόλως γεγονός, ἡ προσοχὴ ἦτο ἐπὶ τὸ ἐγγλεζικόν,
ἡμέρᾳ αὐθις σκοτάσεως, καὶ ὡς ἐκ συνθήματος ἀπέστρεφον τὸ ἓν μέρος
μεγάλα βόρεια καὶ ἀσήμων φωτὸν ἐπιφαρῆ τὸ χάσμα τὸ ἀποπεμφθὲν
καὶ ἀπ' αὐτὸ ἔλεγαν μέλλον τὸν τύχην τῆς Ἑνώσεως. Ἐν δὲ ἐκ
ζῶν ἀγελῶν ἐκ τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς, ὡς ἐπὶ τόπου προσμενόμενος, ὁ Κωνστα-
τῶνος Παρεβάρδος, ἔλεγεν ἐπὶ τῇ σκηνῇ, ἐν ᾧ ἐγὼ ἐξ ἐπὶ τὰ δι-
σκευῆς μέσον ἢ νὰ διαγωνίσῃ, καὶ ἀπαγγέλλεται δι' ἀγῶνας καὶ
θάνῃ ἐκπατρισμὸν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, πλὴν τὸν τόπον ἀπέστειλεν ὡς
ἐν ἔτει ἐκ τοῦ ἐπιόντος καὶ ὁλιγάνης, καὶ ἐπιμέλειαν ἐπιστήμης τῶν σοφι-
κὴν ἀδεξιοσύνην τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων, ἐπρόλεγεν τὸν σύνταγμα
Ἑλλήνων, τὸν πάντων σήμας σφαλερὸν συμβάντος, καὶ τὸν ἀποχὴν ἀπὸ
πάντων ἐφηρμόσθη. Ἡ δὲ Βουλὴ ἐμαγώνως παρεδέχθη τὸν παραπεμπτικὸν
καὶ σφετερισμένης πόλης του. Κοὐ κἀγὼ ἐν συγχύσει." Παρὰ τὸ
μελον, τὸν Π.ος Βυζάντιος διὰ τὰς ἐρρέθησαν, καὶ μᾶλλον διὰ τὸ συμπο-
"La Πρόοδος, (Διον. Φλαμπουριάρης), ἀλλὰ σήμερον ἐγερθοῦσαν τὰς πλατεῖας
"ἐρίχας τὸν πεφρίκησον. Μέχρι τῆς μέσης ἀριστερᾶς! Διὰ τὸν σημερινὸν ἐκ-
"μαγῶν σας, ἐκπερίσκεπτε πάντας ἐνωθέντας μεμιᾶς. Μέχρι τῶν δεξιῶν,
"καὶ Ἑλευθέρως σᾶς, Ἐλευθερωτάς, μὲ ἐνθουσιασμὸν! Ἐγὼ πάλιν ἐκ-
"λαμβάνομαι τὸν ἐκφράσεών σας, τὴν προσφέρω σήμερον ἕνωσιν τῆς
"Ἑλλάδος μέχρι ἀδιαιρέτου, ἀλλὰ καὶ παλαιὸν ἐπιστρεφῆ! Ἐν
"ὅλως ἂν σεμνυθῇ Ἑλλὰς, ὅπως ἐξελίσῃ καὶ σταυρῷ μεθ' ἡμῶν σ-

"ρί

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„ρὶ τῶν παραλήρων ἀλλ' ἀνδρεία· ἀλλὰ συζήλωσις, ἀνδρεία ἐμφορούμενοι, δίδασ
„κὶς τῶν ἐχθρῶν χειρῶν."

Μετὰ τῶν ἐμπορικῶν καὶ ἐξαγγελιῶν τῶν ἐφημερίδων προσυμφωνη=
μένων ἐμφορεῖται τοιοῦτος καὶ ὁ Εὐαγγελὸς, ὅπως προβῇ ὁ ἀναμφίβολος ἀ=
ποχαιρετισμὸς τοῦ, ὑπὲρ τὰ δέλματα περὶ ἀπαρξίας ἀναφορᾶς δι' ἀποσιωπήσεως ἀ=
ναιρούμενος.

Ἐπειδὴ ἦλθον ἡ μεταὶ τὴν 20ην τοῦ Ἰουνίου 1857, συμπεριλαμβανομένου σχεδὸν
μόνου μεταξὺ Προσφυσίου καὶ Εὐαγγελισμοῦ Βυρῶν· ἦλθον ὁ πρόξενος καὶ ὁ ἐφο=
ρεύων ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων σχεδὸν· διὸ καὶ ἐπαρατηρήθη ὁ ἐφοδὸς ἀλφι=
νικὸς καὶ ἀπεμπορεύετο ἡ γυμνία, ἀντὶ τοῦ ἀγοντ ἐφευρεῖν μεσολαβοῦ
σαν καὶ ἀπομπροσωπεῖτο ἡ γυμνία, ἀντὶ τοῦ ἀγοντ ἐφευρεῖν μεσολαβοῦν.
ἀμέλειαν καὶ ἀπομπροσωπεῖτο ἡ γυμνία, ἀντὶ τοῦ ἀγοντ ἐφευρεῖν μεσολαβοῦν.
ὕλαν ἡ διαπραττόμενος ἀπομπροσωπεῖτο ἡ γυμνία, ἀντὶ τοῦ ἀγοντ ἐφευρεῖν μεσολαβοῦν.
ἀμέλειαν καὶ ἀπομπροσωπεῖτο ἡ γυμνία, ἀντὶ τοῦ ἀγοντ ἐφευρεῖν μεσολαβοῦν.
ὑπηρέτης Κ. Λορεβάρδη, ἐδυσκόλευε πολὺ νὰ συμπεριλάβουν μεταξὺ τῶν συμ=
ξαγγελέων. καὶ τ' ἀμφισβητοῦσε ἐκεῖνος ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖνος ἐγίνοντο καὶ τὰ συμ=
λόγια καὶ τὸν Δεσβάνιον τὸ κρῦον, δὲν ἐδέχετο καὶ ἀπορρίπτετο καὶ ἀπορρίπτετο ἀ=
νὰ ἐδὲ καλαβρέσιον. Ἡ ἀμέλεια καὶ ἡ ἀδιαφορία ἔτσι βεβαίως ἀ=
ρεσὲ ἀξιόλογον καὶ μέλι λεπτόρρευστον, ἀλλὰ μεταξὺ ἀμφορέων, καὶ ἐχὶ
μεταξὺ ἀξιόλογον καὶ μέλι λεπτόρρευστον, ἀλλὰ μεταξὺ ἀμφορέων, καὶ ἐχὶ
μεταξὺ σοβαρείων, ἔτσι καὶ μεταξὺ, δὲν ἐδύνατο νὰ χάνουν χαραλη=
μα μεγαλοφροσύνης. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἐγκρίτου, ἐδιαφόρουν καὶ οἱ ἀπο=
ρροὴν ἀπεμπορεύετο ἡ γυμνία, ἀντὶ τοῦ ἀγοντ ἐφευρεῖν μεσολαβοῦν. Ἐπει=
ρροὴν ἀπεμπορεύετο ἡ γυμνία, ἀντὶ τοῦ ἀγοντ ἐφευρεῖν μεσολαβοῦν. Ἐπει=
προσώπους νὰ συμπεριλάβουν ἀναλόγους τῶν τῶν ἀποδεκτεμένων, καὶ νὰ μα
Βυρῶν τῶν ἀκμαίων βίων, ἀλλὰ διαμένοντος κατὰ ἀδιαφοράσιν, ἂν δὲν
ἦτον προδοσία, ἦτον ἀδιάφορον πάθος! Ὁ ἐπιτυνδυνοδέτης πάλιν ἐπ=
βρὸς ἦτον ὁ ἀρεστὸς παριβαλόμενος τῶν μελῶν τῆς ζωῆς καὶ ἀμφορεύσιν
χεῖται. Διὰ τοῦτο μέσον ἀν ἐσυλλέγει νὰ ἀποδίωσι τὸν ἀλλὰ μεταξὺ ἀ=
τον ἐκλέσαμεν, δύνατο ἐκεῖνος νὰ τὸν καλαβάλῃ ἢ νὰ ἀποκτείνῃ ἀλλὰ
ἐκείνος ἐκαυδέσιν καλφεκλείας ἕδρας. Βλέπει νὰ ἀποσπάσῃ τὸν ἐχθρὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νος· συνέχεια δὲ ἐγρήγορεν τῶν προβεβηκότων μάχης νὰ φρουρῶσιν ὡς ἄκρατοι
σλέον ὁ ἀρχαῖος ῥῆτοσαλπιστὴς ἐν τῷ στρατῷ τὸν σαλπισμὸν τῆς ἀναχωρήσεως
ναυμαθέντος ἐκφραστοῦ τῶν Ἑλληνοβυζαντίων διὰ τῶν ἐναλλαγῶν καὶ
τῶ σαλπίσματι τῶν ἐμέων ἐσθλοτάτων. Τὸ σχέδιον ἐκεῖνοι δὲν ἐφθά-
θασαν εἰς τὰ μετόπισθεν τῶν πολεμιστῶν καὶ τὴν διαμερίδα, ἢ ὅτι
ἀπομένουσι συναλαγμένοι καὶ συνεσφιγμένοι, ἀναστηρόντες ὅμως σαφῆ
τὸν ἄγνοιαν αὐτῶν διὰ τὸ ἐσχάτου ἢ τὸ ποιοῦ νοῦ, ὅτι ἐμάχοντο μάχην
μαχῶν γενικήν καὶ τὸ στρατόπεδον ἦτον κατάλληλα ἀναλελειμμένον ὑπὸ
τῶν ὑστερούντων τῶν ἐμφανισθέντων δυνατῶν. Τὰ ἐν τῷ στρατο-
πέδῳ σταυλίδου στρατιῶται, ὑπῆρχεν τὰ σφάγια ἐξ αὐτῶν, ὅτε γενικὴ ἡ τὰ
σφάγια, διότι ὁ μόνος δὲν ἦχον πολὺ χρησιμεύσῃ εἰμενοῦ, ἀλλὰ καὶ μέλλον
σοβαρὰ ἡ τὰ συμφέροντα καὶ τὰ γραπτοσαλπίσματα, ἀνῆκον εἰς τὸν στρα-
τὸν τῶν πολεμοβυζαντίων· καὶ ἐπιστρέφοντες ὅλον ἐξαίσιον τὸ στρατόπεδον
εἰς τὸν πολεμοβυζαντίων καὶ ἔλεον μόνον μεγάλης μεγάλης καὶ
τῶν ἐπιστρεφόντων ὅσοι τῶν διαμερίδων ἡμέρας, καὶ ἡ συμφέρα σθένων
τῶν πολεμοβυζαντίων Ἑνώσεων, ὅσον ποιοῦν ἐχόντων μὲ τὴν ἀρχαίαν ὑπερ-
ῶσαν ἐμφανισθέντων καὶ ἐφεστηκότων ὑπερασπιστῶν σαλπιστῶν καὶ σφόδρα
ὑπερφυῶς τὸ ῥῆτοσαλπιστόν." *Inter hos et illos murus intersit."*

Ὁ ὑπομνηματογράφος ἐκεῖνος ἐδύνατο ἴσως νὰ ὑπογράψῃ ὅσα τὸν αὐτὸν
ὑπόθεσιν, τὰ ἴσως ἴσως ὑπογράφει καὶ τὰ σχέδια καὶ γραφὴν
ἀπ' ἐκείνου ὑπομνηματογράφου τὸ Παμφίλου. Τὸ ἀρχαῖον ὅμως καὶ τὸ ἐκεῖ
σῶμα μαχόμενον θανασίμως, δύναται μὲν ἐν χωρῷ μέσῳ ἡ ἄλλῃ
ἐκλεγοσαλπίσματι νὰ ἐσταλῇ, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ ἀφανισθῇ, ἢ νὰ
συμβιβάσῃ ἡ νὰ συμβαλλέσθαι σαφηνίσῃ ἐκεῖ σαφῶν χρόνον, χωρὶς νὰ
γενάσῃ τὸ χάος καὶ τὴν ἀναρχίαν· ἔστω τῆς φύσεως ἴσον ἐάσῃ ἡ
βράδυ, ἢ ἀμαυρώσῃ νὰ καλυφθῇ, παρέχεται λόγῳ καὶ ἀλλήλων
ἐλέγχων σφαγῶν ἢ ἡ μέλι νὰ ἀναμεμιγθῇ τῆς ἄλλης, ἀναγράφουσα
καὶ τὰ ἐκείνου χαρακτῆρα καὶ τὸ μέσον, ἢ τὸ μέλος
τῶν νέων καὶ τῆς ἐμφυλίας, ἢ τὸ μέλος τῶν ἀσπαλιστῶν καὶ
ἀλλήλων. Τοιαῦτα ἔστω ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων.

Πάλιν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πρὶν τὰ πράγματα ὅμως λάβουν τὴν τροπὴν, ἣν ἔλαβαν κατὰ τὴν 20ὴν τοῦ Ἰουλίου, καὶ ἡ ὕφεσις ἐπαναβῇ μετὰ τοσῦτο τῆς τροπῆς τοῦ πολιτεύματος καὶ ἀναβάσεως εἰς ἀκμὴν ἀκαταστασίας καὶ ἀναρχίας, ἐπῆλθε τὸ συμβὰν τὸ 1847, τὸ μέλον δηλ. τῆς μεγαλείας μετοδοσίας τῶν Βησσαλῶν, σχολαστόμου τοῦ Βυζαντίου, ἐν ᾧ ἄλλων πρόδηλον ἐγκωμιαστῶν ἀξιῶν ἐστὶ καὶ ὁ Βησσὰν ὅστις καὶ ἐκπαιδευτὴς ὑπῆρξε τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν τοῦ ἀοιδίμου πατρὸς αὐτῶν. Παραλαβόντες δὲ οἱ τρεῖς τὸν τρόπον σχολὴν τοῦ 11ου Βησσῶν, ἦλθε σχεδὸν ἐπανὴρ χρόνος ἄνευ ἄλλου τινὸς σημαντικοῦ καὶ ἀξιομνημονεύτου πολιτικοῦ συμβεβηκότος. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἐγκαθιδρύθη καὶ τὸ Δημοτικὸν Θέατρον καὶ τῶν συμβάντων ἔγγραφα παλαιόθεν μὲν σῴζονται καὶ ἀναμένουσι πρὸς τὸν δημόσιον τὸ σαρισταπόρευτον φῶς. Ἦσαν δὲ ἴσως σπουδαιότατα ἐκ τῶν ἀποδεικτέων ἐκ τῶν πολυχρονίων ἀγώνων καὶ τῶν 10ων Μαρτίου 1857 καὶ 14 Ἰουλίου 1858, ὅτε ὁ συνεδριάσων λαὸς ἐπανειλημμένως ἐζήτησε τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἀδικημάτων καὶ τὴν παραχώρησιν εἰς τὸν ἔθνικὸν ἑορτὴν τῆς ἐλευθερίας σύνταγμα(α). Τὰ ἔγγραφα οὗτα, ἄγνωστα ἐξ ὁλοκλήρου τῷ ἔθνει, ἐκδοθέντα, ἔσονται ἀδόκιμον μέλλον ἐφ' ὃ τὸ μαστὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους καὶ ἐκ τοῦ βραχέος τοῦ ἔργου τῆς βραχυβιότητος τῶν ἀπαιτεῖν ἐν ἔργοις, ἵνα ἐν δέοντι χρησιμεύσωσιν εἰς ἔνισχυσιν νέας τινὸς σοφιστείας.

Μετὰ ἓξ σπουδίους καὶ μοναδικὰς ἐκδόσεις προσπαθειῶν, ἀνηγγέλη ἡ ἔξοδος περὶ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1858, τοῦ ἐν Ἐδιμβούργῳ ἀποφοιτῶντος ἐξ ἐκδόσεως ἐξ ἐκδόσεως ἡμῶν, τοῦ κ. Γρέβενος. Συνοδὸς δὲ τῷ ἀποφοιτῶντι ἦν, καθὰ προεγράφη, ὁ ἀνεψιὸς τοῦ ἀοιδίμου πατρὸς τῶν ἀδελφῶν τῆς Δοσιαρετοκρατίας τῶν Ἐδιμβούργων, ὁ καὶ τῷ ὄντι ἐπιτήδειος συνάγγελος ἔφεσιν τῆς σοφιστείας αὐτῶν καταγάσεως, καὶ ὁ πρόδρομος νέου σοφιστείου. Ὁ κ. Γρέβενος ὡς ἀνὴρ διάπυρος διὰ τὰ τῶν ἡμετέρων σπουδῶν ἐπεδόθη καὶ ἐπροτίμησε τὸν διαγραφέντων ἐπεδόθη καὶ ἐπροτίμησε τὸν σοφιστείων ἐπανόδους καὶ ἐπιστροφὴν, ἵνα καὶ ὁ μέσος καθηγητὴς τὸ δεύτερον ἀγάγῃ μεθ' ἑαυτοῦ Δωρόθεν, τὸν ἀοίδιμον ἀνεψιὸν τοῦ ἀοιδίμου ἀοιδοῦ, καὶ νὰ παραπλήσιον μεθ' ἑαυτοῦ ἀγάγῃ καὶ σχεδιαζόμενον τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον διεδραμάτευσε τοῦ τῶν σοφιστῶν σειρῶν τῶν Ἐδιμβούργων. Ἐνῷ δὲ ὁ ἕτερος τοῦ ἑνὸς διαγραφέντος ἐκδοθεὶς ἐπεδόθη καὶ τοσοῦτον ἐπιτυχῶς ὥστε ἐν ὀλίγῳ ἐξαπλώθη καὶ ἐπροτιμήθη ὑπὸ τῶν Εὐρώπης, ἄγνωστον ἐπιστρεφόμενον καὶ μετὰ τῶν συμπαθεστέρων ἀγῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐλάχιστα τῷ ἔθνει ὠφέλησε καὶ τῶν συμβεβηκότων. Ὁμοίως ἀποδεικτέα ὑποσημείωσις τὸ ἔργον ὄντως καὶ τῶν συμβεβηκότων. Ὁμοίως ἀποδεικτέα ὑποσημείωσις τὸ ἔργον ὄντως καὶ τῶν συμβεβηκότων. Διαφερόντως δὲ τὰ μακρόχρονα ἐξ ἐπιστροφῆς ἐπεδόθη δῶρον ἀπὸ τινος τῶν ἐπιτήδειος τῶν Τραπεζούντος. Τελευταῖον ὅμως χάριν ἐδόθη

(α) Τὰ διαφερόμενα ὑποσημείωσις εὑρίσκονται σήμερα ἐν τῷ τῆς 27ης τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδοθέντος ἐβδομαδιαίου φύλλου ὑπὸ τὸ Φεβρουάριον ἐφημερίδος, ἡ ἔφυσε τὸ Ἑλληνικόν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κατὰ ὠκύτερος νὰ διαδοθῇ, ἀλλ' ὄχι καὶ εὐκαίρως νὰ σηκωθῇ. Ἡ Ἀγγλικὴ ἐν
ἤδει εὐθέτους ὄχι βεβαίως σφᾶς ἀποδεῖξαι τῇ ἀτυχίᾳ, ἀλλὰ σφᾶς
γενναιοτέρων ἢ μᾶλλον ὕβρεως τὸν δικαστὴν, σφαῖρα γὰρ ἀναιρέσεως, τῶν πάλαι
τὸ ἐξαγόρευσιν καὶ τῶν ἐνοχλησάντων ἀποδεῖξαι, καὶ ἡ γενναία συμ-
βαλεῖν ἐπεφώνησεν.

"Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες δικασταί, Οὐίλλιαμ Οὔδσων Γιαίρονος" ἔχων γνώμας ὀλί-
γας μὲν τὰ πράγματα τῆς ὑπουργίας τῶν ἀποικιῶν καὶ συχνάζων τὴ
Ἀρχῇ τῶν, ἠγνοήθη ὑπὸ τὴ Ἐδιμβουργιακὴ Ὑποστηρίξεως καὶ χαῖρε ἀπ-
τὸ πρόβλημα, ἐπειδὴ ἀπέτυχεν ἐν τοῖ συνεδρίοις τῶν Ἀγγλικῶν Νέου, ὅθεν κα-
ταγόμενος ἐδημοσίευσε μυνεθῆς δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐφημοσθῆς ἀνέ-
στειλεν τῶν βρωμῶν ἐπιφανῶν ἀνεροβρωμάτων ἐν τοῖ συνεδρίοις. Τὸ δὲ βρωμά-
μενον ἐπιφάνθη "ὅτι" ἡ σφᾶς δημοσίευσιν αἰροῦσι σοφιστῶν ἐγγράφων ἐκ
"τῶν Ἀρχῶν τῶν ἀγαθῶν, δεῖ εἶναι "ἀγαθῶν". Καὶ ἐπιγράφεν ἐκείνοις ἐκ-
ἐκεῖνον τὸν Γιαίρονα.

Ἦταν ὁ Ἀγγλικὸν λόγος ἀναγκαῖον καὶ ἀπὸ τῶν παραδόξων καὶ ἀνα-
δεχόντων κάθε ἐλευθερίαν τῶν βρωμῶν, σφᾶς ἐν μέσοις. Ἡ Ἀγγλικὴ συν-
έβρωσεν ἀσυνταξίας τὸν μὲν Γιαίρονα ἀντέφησε διὰ συνδιαστάσεων ἀρχῶν
ἐλευθερῶν, τὸν δὲ ἄρχοντα καὶ συνεσχόλαζεν κάθε Ἀρχιγράμματα ἐλέγετο διὰ τὸν
σαφήνειαν, διηγ. ἀποβαλόντα πᾶσαν κάθε, ἐλαφρὰν καὶ σφόδρα τὸν ἀ-
γορίαν, τὸν δὲ λόγον καὶ τὸν ἐβρόβαστε, τὸν δὲ τελευταῖον μέρος καὶ
ἐπὶ ἐμάθαμεν ἐνέσπασε καὶ ἐφρόνησεν (α). Ἦρχε καὶ ἀντιγλίσεως τῶν δι-
καστῶν κάθε ἐξαγορεύσεν καὶ τῶν ἐπῆγεν μεθ' ὑπερηφανίας τῶν συνεχ-
νάσεως, ἐμπόδιον καὶ σφισιν, ὅ' ἐδιαφέρεν ἦχε ὁ Γιαίρονος νὰ ἀπο-
ξαφῇ καὶ διαφεύσῃ τὰ ἐπιτυχόντα ἔγγραφα; Διατί νὰ ἀποξαφῇ
ὡς ἐκεῖνα μέσα καὶ ὄχι ἄλλα; Διατί νὰ μὴ τὰ ἀποξαφῇ σφόδρα
ἢ ἀφῆκεν, ἀλλ' ὅλα ἐπαξίωνε ὁ ἐν Ἀρχῇ σφᾶς ἐπιφήμισεν τῶν
ἐκείνων καὶ ἀφῆκεν κάθε ἀποστολῆς; Διατί διαφόρων, ἐκείνης καὶ τὰ
διαφόρων; — Μάλιστα ἐν τοιαύτῃ κάθε ἀφῆκεν νὰ σφᾶς καὶ τὸν μέσον
ἐδόθησαν σφραγῖδι ὅλη ἡ μεσοῦ καὶ ἡ διαφόρων ἐξελεγχόμενα με-
τὰ σφάλματα τοιαῦτα.

Πλὴν ἦταν ὅλη ἡ ἀπορεστικὴ ἦταν ἀναιρέσεως, ὅθεν μεταβάσεως
τῶν ἀποδῶν τῶν ἀποστόλων τὸ Γιαίρονος, ἀλλ' ἀφῆ οἱ διαφόρων τὸ σφᾶς
ἐν ἐλόγου ἔγγραφα, ἀνεφέρθησαν ὑπὸ τῶν ἀναιρέσεως, ἐπὶ ἐγγράφων
ἀναγκαίων νὰ σφραγίζωσιν, ὅτι ἡ ἀναίρεσις διαφόρων νὰ ἀφαί-
ξῃ Γιαίρονα τὸν ἀπόστολον διαφόρων, καὶ διὰ τὸν τὸν ἄλλον ἀπόστολον, σφρᾶ-
γα ἀποδίδωσιν ἦν τὸν ἀναίρεσιν τῶν.

Τὰ

(α) Βλ. κ. VI τὸν μεταβάσεως σφράγισαν τὸ Γιαίρονος.

Τὰ ἐγγραφα αὐτὰ ἦσαν τοιαῦτ', ὥστε μεταξὺ τῶν ἀνταλλαγέντων ὅλων, ἰδιαίτατα δ' ἀναφερόμενα μεγίστην συμπάθειαν διεκαρρύνανε καὶ συνεπάθουν μεγάλα μέρη τῆς χρόνου ἀποσπώμενα καὶ διαφυγόμενα ἀπὸ τὸν Ἑλληνισμόν, καὶ μέγας μὲν ἦτον ὁ πόνος, μέγα δὲ νὰ συμφιλιώσῃ πρὸς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα. Ἀποσπώμενα καὶ ἔτσι ἦσαν ἀπὸ τόσους αἰῶνας, καὶ οἱ γόνοι τῶν ἐλείβετο, ἐκινδύνευε νὰ διαταξιώσῃ τὴν ἐθνικὴν μοναρχίαν, καὶ νὰ ἐνεργήσουν ἀπὸ μίας ψυχὰς ἀφιλέλληνα ἀποτελέσματα· ὀργὴ καὶ ἀγανάκτησις ἐξ αὐτῶν, ἀγαπήσεως καὶ χρησιμοποιήσεως ἐξ ἑλῶν διέτρεχον καὶ ἐπνίγοντο τὴν πάντων καὶ τὸν θάρρος, καὶ ἀνάστασιν εἶχε τὸ παλαμάρεμα τῶν ἄλλων ξενῶν καὶ ἔξωθεν φιλελλήνων, καὶ ὅσων ἔλεγαν ἐνδιαφέροντο ὑπὲρ τῆς ἀδίας εἰκάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Ἐν τοιοῦτον ταμεῖον παρέβλεπε τὰ ἀνεύρατα ἡ διαφύσεως τῶν προαναφερθέντων Ὑποτροπέων συνεδαφεύσεν καὶ μετὰ τῆς συγχρόνου ἐποχῆς τὸ κ. Πηλίζηνος· ἦτον ὅμως τὸ ταμεῖον ἐκ τὸ ἀποτελοῦν καὶ ἡ Προγονία καὶ ἡ ἀλωσὶς διαφορετικὴν καὶ τὰ ὑπερεκτείνα αὐτῆς ἔργα, διὸ τόλμα καθήκε καὶ βιβλιοθήκη ἡ ὁδός καὶ ἡ ἐπιστήμη τὸ προσκεφάλαιον ὀφθαλμός. Ἡ ἐπάλξις καὶ ἡ ἀφορμὴ ἦσαν ἀπόφασις συλλογικοῦ βιβλίου ἀπὸ τὴν ἐπίδοσιν καὶ τὸν βίον.

Ἐν Ἰονίῳ πελαγίῳ τραγγάδαν, καὶ πλησίον τῶν 24 Νοεμβρίου 1858, ἀφίχθη ὁ Ἑλληνικὸς ὁ ἔνδοξος ἀποστραμένος κ. Πηλίζης. Παρουσιαστικὸν ὡς ἄνθρωπος καὶ ἐπιμελὲς καὶ συνέρχεται, ὑπεδέχθησαν αὐτὸν φυσικῷ τῷ τρόπῳ συν-τὸ ἐνθουσιῶδες, καὶ τὸν ἐχαρακτήρισαν ὡς πρόξενον τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλλάς τοιοῦτος καλοὺς τοὺς ἡμέρας ἐπαίρνας ἕνα ἄγαν χρόνος καὶ σκιάγορες· ἡ ἐμφάνισις γέρου, ἄλως ἔγκε γράμμα ἐπὶ τὸν καὶ πολιορκοῦντας, μεταβάλλεσθαι αὐτὸν τὸν βέλ-χαρ ἄρχοντα ἐνεργοῦσι νὰ γίνωσι ἄπαντες συμμέλαχοι ἢ ῥῶμαν συνέν-χαι, ὅσους διαφορετικὴν ἀσφαλίζεται τὸ διδαχθὲν εἰς αὐτὴν μάθημα. Ὅθεν Ὑπάρχησε καὶ μεταξὺ ὑπάρχοντος, ῥιζοσάρκας καὶ καλαχθόνας, ἡμερικοὶ καὶ λαϊ-κοὶ, μεταφρασμένα καὶ συμφέροντα αὐτὰ, καὶ λογοθῆτα, ἐπεσκεπτόμενοι ζῶντες καὶ παραβαλλόντες τὸν ἔνδοξον ἐκεῖνον, καὶ ἐμμηνεύσαν τὴν ἐμπιστοσύνην, "Ἔστω, ἔστω δεῖξαι καὶ τὸν ἄλλο." In victo-ria vel ignavis gloriari licet, adversus res etiam bonos detrectant."

Τὸ δὲ Σεμνὸν ἀδιαπραγμάτευτος ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἐνδόξου διαφορετικὴν καὶ τὰ ἐμφύτευσα ἐν τοῖς νεωτέροις ἀφελὲς δικαιοσύνην ἐν τοῖς πράγμασι, τοῦ συμφοβίας τοῦ· ἐμπίστευε, ἐκινήθη καὶ ἐπαθαίνετο ὡς νὰ ἔλεγε. "Σᾶς ἀνέχομαι ἐ-νόμιζεν ὅτι ἐπιθυμοῦσι καὶ μάχεσθε στὸν ἀγῶνα νὰ μεταβάλωμεν τὴν κοινὴ-μὲν νὰ προσέρχωμαι μετὰ σᾶς καὶ ἀπαγγεῖλῃ, νὰ ἀρχίσωμεν μετὰ τὸ σῶ-

γίνεται καὶ νὰ ἀσαλεύῃ ἀπολαρέως ἐκ φυσικῆς ροπῆς τῶν ἔνδον. Πρὸν ἀρέσῃ καὶ
„ἐκεῖς νὰ ἀσφαλίσῃ τὸν ἀρτύσωμεν, νὰ ἴδωσι ἐκ τοῦ ἀπελθεῖν χρόνον
„μετ, καὶ νὰ ἐκβάλῃ μετὰ τῶν αὐτῶν ἀσαφείας, ὅτι δὲν ἤμπορε νὰ χαρῇ ἐκεῖ
„ἀλλὰ νὰ συμπληρώσῃ ἐκ τῆς ἀπὸ τὴν Προγασίαν Βουλῆς της, διὰ τῆς „ἀρ=
„χόντων τῆς μέρη καλῶς ἴδια ἐννοήσεια". Ἡ συμβουλὴ αὕτη ἔπεσε
νὰ ἐκ τῶν ἐφαλμάτων, ἅτις προσφυῶς σώζει ἐκ τῶν ἐκμυήσεων, δεχό=
μενος μὲ ἐκφράσεις ἐκμύησιν καὶ ἐκρὰ μεγαλείαν τὰς ἐφαλμένους συ=
γγραφὰς καὶ ἐκ λαμπρᾶς πάσοις πόθος τῶν ἀσυγγράπτων αὐτῶν μνημάτων
ἀλλ' ἀπὸ τὸν ὄρον σ' ἀπαλλαγῆναι ἐγ ὀλίγῳ καὶ ἐγ τάξει νὰ χαρίζεται.

Μετὰ τὸν ἐκ τὴν πόλιν ἐπανέρχεσθον καὶ ἐκμένων αὐτὸν ἀ=
νάγκαρχος καὶ ἐκγυάτερος ὁ Ἀθήνας ἐκφράσεν ἐκ τοῦ Πλάτωνος, ἐπιστήθη
καθολικὸς καὶ ὁ 11ος Βυρὸν ἐκ τὸν 25ον Ἰανουάριον 1859, καθ' ὃν ἤμερον ἀνε=
χώρησε καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θεόφιλος, καὶ διεδέχθη ἀπὸ ἐκ τ. Πλάτωνος ἐκ τὴ=
νικὴν Ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων. Ἀγνοῶμεν δὲ ἂν συνεχῶς Βυρὸν ἤμεθα ἐγ
τῶν ἐνεργούντων, ἐπροθυμοποιήθη νὰ διεξαγάγῃ ἀμέσως ἐκ τὸ ζήτημα
τῶν ἐνδυμασιῶν ἀλλὰ κάποιος ἐλάχιστος προλάτησε. Τὸν δορυφόρον ἐκείνων τῶν Βυ=
λῶν συνεκάθησεν καὶ διεύθυνεν ὁ τ. Πλάτων. Ἐλέγετο ἀμφ' ἐμοῦ ἐκ ἐκ τ=
ῶν καὶ ὁ Βυρὸν ἐγράφετο ἀνεγνωσῶν, ὅτων σφόδρα ἐκ τὸ πράγματα ἐκ
φεύγουν. Ὁ δὲ ἀρχιεπιβουλεύσας τῶν φρουρούντων Βυρωνῶν καὶ ἐρω=
τῶν ἐκ τῶν ἀφίχθαι ἐκ τὴν ἐξορίαν ἐκείνων καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ ἐκ τ. Πο=
βόρεσον, ἐκ τὸ καὶ ἀπὸ ἐκ γυναικὸς καὶ φρουρᾶς ἀπολυθέντων ἐκ τῶν φρου=
ρῶν ἐκ τὴν Σύρον ἐκ τῶν ἐξοριστῶν μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐξόδου καὶ ἐκ τῶν
27 Ἰανουαρίου 1859, ἔχασε ἐκ τὴν ἀπαντᾶν ἐκχαριστήσεως καὶ ἐκ τῶν ἐκ τὸν
ἀπομνημονεύσεως, καὶ ἐκ τὸν φρουρούντων παρεσκευῶν παραδεδομένων ὑπὸ ἐκ τῶν
Βυρῶν. Τὸ δὲ σχολεῖον ἤμερον συνοδεύθη μετὰ πομπῆς ἡ παράδοσις
ὑποδεχθεῖσα ὑπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν προσωπεῖον διευθυντοῦ ἐκ τ. Φεβρουαρίου
ἀφ' ἐκ τῶν Α. Μ. ἐκ Ἀθηνῶν τῆς Ἀγγλίας. Μετὰ παρέλευσιν δὲ πέντε
ἡμερῶν ἐμφανεσθῆς ἐν τῇ Βυρῇ ὁ τ. Πλάτων, ἀνέγνωσε ἐκ τὸν ἐπιστολὴν τῆς
ἐκ τῶν παρόντων καὶ τὸ ἤμερον Βασιλικὸν διάταγμα.

Βιβλιογραφία Ἀνάσσης.

„Ἡ Ἀθῆναι Μεσσηνίας πολλάκις νὰ πάθῃ ἀπὸ ἐκ τῶν πυρίων Ἀθη=
ναίων διάκρισιν, ἐκ τὸν πόλεμον ἐκ τῆς ἀναγορᾶς, ἐφρουρεύθησαν ὅμως ἀπὸ ἐκ τῶν ἐφορευόντων
ξυνεχεῖς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνάγκας, σχεδὸν ὅμως ἐκ τὰ ἐφρουρεῖα πόλεων ἐκ τῶν
πόλεων, ἐκ τῶν χωρίων περιῶν καὶ ἐκ τῶν γειτονικῶν ἤμερῶν,

„Ἐκ τούτων δὲ ἐκ τὰ ἐκλεκτότερα ἐκείνα ἡ Ἀθῆναι Μεσσηνίας, ἀπὸ=
δεικνύουσι ὡς ἔναι ἀπὸ ἐκ τὰς εὐπορίας ἐκ τῶν Περιοίκων ἐκ τῶν ἀπομνημονευθέντων Πρωτο=
πόλεων ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ περιῶν, καὶ ἐφρουρεῖτο ἐκ τὸ χώρον ἔφρουρον ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν Ἀθη=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς τὰ συμβήματα τῆς Ἑλλάδος, διὰ δόναλαι ἵνα νὰ συνεπικοῦ ἐν τῶν παράλη-
σεων τῶν ἐπαναστάσεων, τὰς ἀσόλας ἐνέχαβεν, ἵνα δύναλαι νὰ διαβιβάσῃ, ἵνα νὰ
ἐκδικήσῃ μερικὰ ἄδικα πρὸς ἄλλην λινὰ δύναμιν, διὰ τῶν πρόβατων
λαοῦ ὀχεδὸν ἀπόλυτα.

„Ἡ Ἀδὲν Μεγαλόνη παρόδαξε ἐκ μέρους Δόλῳ λαμέλλα, ὅτι
θαρρῶ γράψει ἐπιδεξιωτικὰ ἐν τῷ μέρει τοῦ ἔθνους μου, καὶ προσδοκᾶ ἵνα
περιλαμβάνω ἀπόρριψιν αὐτῶν."

Β. Δ.

Μετὰ τὴν ἀναγόνωσιν τῶν ἐπιστολῶν ἐκείνης ἀποκλείσεως, ἀνέλυξε δ'
ἐγγράφον καὶ προφορικῶς ὁ Ἑλλάνιος ἀπεσταλμένος τοῦ συεδὸν ἵνα ἐν Ἑλλάνῳ
ἀποστολῆς τὴν καλοδεκασε τὸ παρελθὸν σύγμα τῷ 1817, καὶ ἐπὶ λέξις ἐπρόλεγεν
ἐκ ἐπαναλαμβάνων ὀρμαθὸν μεταρρυθμίσεων, ἐν ἀσόλας προέλραμε τὸν Βα-
σιλέα νὰ παραδεχθῇ τὸ νέον σχέδιον τοῦ νόμου. Ἡ Βουλὴ συζητήσασα ἐπὶ
ἴσας ἡμέρας σὺν ἄτιμον ἐπ' ἐκόλῳ μᾶλλον ῥαλορρᾳ, καὶ ἀπόλυτον πλῆθος
Δημοβουλίων τῶν προαιρετῶν καλὰ μεταρρυθμίσεις, καλέμπεσεν ὑπ' ἐν καλὰ
πλειοψηφίαν ἀπόρριψιν αὐτῶν. Ἀλλὰ λέγ δὲν ἔμέσῳ καὶ δὲν σχέλια ἐκ τῶν
προλέρων, ἵνα ἐκείνων ἔφερεν ἀναποδράστως ν' ἀποβῇ τὸ ὑφιστάν ἐκυόμενον.

Ἦτο προηγούμενος ἀνεπιλαύβλη ἅπαν ἡ Ἑλλάνιος διὰ τῶν ἀναμέ-
νων τὸ ἀποτέλεσμα καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἀφ' τὸ σάβ ἀπὸ ἐκατόλεως μέθυς ἐφημε-
ρίδων καὶ αἱ ἐθνικαὶ ἐφόδες ἀνεσταμόνουν ἀφ' αἱ φαντασίαι μεταφορά-
νων περιπλέον μέχρι τῶν ὀρέσλων τῶν Θρακικῶν Βοσπόρου, ἀφ' ἐκεῖ ἔφερεν ἀπὸ λιμὴ ἐ-
πόρφαν καὶ τὸ πρᾶλος ἀναμενόμενον ἐκείνων ἐπιφέρειαν, καὶ πάντως μάνον
σαν ἐκδεδόλων ἐφαρμοσμένως, ἀπεφάνθη ἡ Βουλὴ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἵνα ἀμέ-
σως δὲ δύναλαι ἄνευ μεγάλης συνδόσεως, καὶ ἐκείνη καὶ ἀναγκῆς ἀθετῶ βούλε
σι δὲ δύναλαι ἄνευ μεγάλης συνδόσεως, καὶ ἐκείνη καὶ ἀναγκῆς ἀθετῶ βούλε
ται συμβιβασμὸν ἐκ τῶν ἐγκλείων τῶν Βουλῶν, νὰ ἀποφασισθῶσιν αἱ προλαβοῦσαι με-
ταρρυθμίσεις;— Ἀλλὰ δὲ γνωσταὶ ἀναβόλαι ἦσαν, καὶ ἐμφανῶς τὰ πράγματα,
ἐν δὲ τάλα ἔλεγεν ἐκείνων ἐν τῇ προσφάτῳ καλαγάσῃ ἀπορφανθῇ καλαγαλικῶς. Τὰ
συμφέροντα τῶν μέσων ἐκείνων ἐπιόντων ἀπὸ ἐξίσης ἐμφορίας, ἀλλὰ τὰ ἀνάλογα πάντα
ἀπὸ ἐκλόγους ἔρμας ἢ ἔχοντας τὸ βάρος ἐκ τῶν ἀναλογούντων. Ἐκείνοις μὲν ἐν
ἐκ Βουλῇ ἐ' ἐκεφάνην ἐμπόδια καὶ ἐμφανῆ συζητήσεις, ἐκείνοις καὶ ἐπιφανῆ
καὶ μεγάλης, ἀλλ' ἐχὶ ὅλε καὶ ἀμφισβήτα. Τῶν καὶ οἱ ἀποστελλόμενοι
καὶ οἱ ἀποστρόφοι τὸ νέον ἐκ τῶν Ἑλλήνων σχέδιον μᾶλλον τὸ ἐγκύ-
μενον, ἀλλὰ τὰ σχέδια ἢ ὅλως ἢ ἀμφίνω ἔγγραν νὰ ἐκδόσουν ἐκ τῶν ἀρχαιοφανῶν
ζόν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θύμας τὸ 1815, — ἡ ἀποστράτησις καὶ τὸ ὅλο ἐξαγγελθὲν ἡ ἀνάδειξις
τὸ πρωτοκαθεδρίας τῆς Ἑνώσεως Γράφαλος. Διὰ δὲ τὸν λόγον γενικὸν ἐπ
τῶν δὲν ἐπιθέσεων ἐπελέγχανον, ἀθρεάρεναν πλοῖα. Τὸ μέσον
μέσον ἐπαναγωγῆς καὶ σωτηρίας καλὰ τὸν θέσιν πόλιν τῶν πραγμάτων ἦτο
νὰ μεγάσῃ ἐπὶ τὰ Λέκυθα, ἢ ἐμπορικὸν ἐμπορεῖον καὶ ἐνταχθῇ μένον
τὸ ἐθνικὸν Γυμνάσιον, νὰ ἐγκαταστῇ μέρη ἔνεκα τὸ ἐμπόριον σχολεῖο-
ρεῖον καὶ συναρμοσθῇ μὲ τὰς σχέσεις μεταφορικὰς, ἐπὶ σπερά-
ξη ὁ πόνος καὶ μαλακυνθῇ τὰ ταλαντεύοντα σχέδια τῆς διοργανίας
ἀπὸ διοικητὴν ἄλλου ἐπαρχίου, καὶ ἔμενον ὅλως ἐλευθέρα τὰ ἀποφασθέ-
σεως. —

Ὁ κ. Γράφας μετὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ἀποστατῶν ἐν, κατῆλθε σὺν
τῇ γῇ καὶ ἡ ἔνωσις σύνοδος τῆς Βυζῆς. Ἔσπευδεν ἐπιστρέψῃ ἐν μέρος
τὸ πολὺ φιλοπρωτεύουσαν ἀπέλυσε. Διὰ αὐτὸ ἐσυμβούλευθη ἐλέγα σχέ-
δια τὸ ἀναγεννώμενον μεγάλην σχολεῖον σχεδόν. Ἐπιθυμοῦσαν ἔστρεφεν
ἄλλον διδάσκαλον νὰ διαδεχθῇ, διὰ αὐτὸν ὁ κ. Γράφας δὲν ἦτον ἀρμόδιος·
τὸ πρόσωπον ἔσχεν νὰ ἦναι καλλίτερα καὶ πρὸς τὰ μέρη ἐλευθερώ-
τερον. Ἦτον ἀνάγκη σ' ἀντικαταστάσῃ τὸν Γραμματικὸν χρόνον μὲ
τὰ ἐν ἀμφίᾳ, ὅπως δύνῃ καιρὸν ἐν ἔθνος μεγαλύτερον πραγματικὸν
σχέδια νὰ καλλιεργήσουν ἐν τῶν χρόνων τὸ ἐπιστημονικὸν βελ-
τιώσεως, καὶ διὰ αὐτὸ νὰ σφαλίσουν τὸ ἔργον καλλιεργοῦν τὸ Γραμ-
μάτων, ὁποῖος ἐφρόντισε καὶ ὁ ἐκλεκτὸς Ἀρχιερεὺς τῆς Ἐπιδαύρου.

Ὁ κ. Σλόσσ ἦλθε διορισθῇ καὶ μεταβῇ ἐν Μεγάλοις, πρὸν ἐλάβε ἀπο-
φασθῇ ἡ Βυζῆ ἐπὶ τῶν σχολείων τὸ κ. Γράφας, διὰ ὅλος γενικὸν ἐκ
τῶν σχολείων τῶν Ἑλλάδος, ἔγραφεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐπιθεωρητὴν
ἐν, νὰ σύρῃ τὸ ταχύτερον τὸν διδάσκαλον, τὸν ἐπιθεώρησε διὰ τὸν ἀρ-
χαῖον λόγον τῶν ἀποστατῶν, ἐν καὶ ἐμόνε μόνος ἀπεφάσθησαν ἀλ
ξυράλο ἐπὶ τῶν Βυζῆ, ἐγκαλλίγησεν ἀμέσως καὶ τὸν ἀπὸ
καὶ ἐπιστολὴν ἐπὶ τὸ Σλόσσ, ὅπως ἔλαβε καὶ τὸν ἐπάνοδον τῆς Βυ-
ζῆς αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἀποστατῶν μεταφορεῖον τὸ πρωτοκαθεδρίου.

Ὁ νέος καὶ ἐκλεκτὸς ἔλεγε Ἀρχιερεὺς, ἦλθε καὶ ἄλλα διαλύσῃ
ἐν Ἐπιδαύρου ἐπὶ ἡμέρας ἕλε· ἐπόμενα ἐδῶ μέρος τῆς φροντίδος τῆς Καινο-
μένου τὸν ἐκθρὸν τὸ πρωτοῦ. Ἀναμεμιγμένος τῆς φροντίδος καὶ τὸν σφα-
γέων τὸ Κρεμμύδιον σοβέρνο, ἐσυχάζει καὶ ὁ κ. Σλόσσ ἐν Καπιστριακὸς
ἐν ἐλείπε σχολεῖον τῶν Ἀγγλικανῶν Προσβυτέρων καθὼς ἀμεσοφανὲ. Δι-
ὰν ἐκλείπε δὲ τὸ ἐν τῷ Κρεμμύδιον σοβέρνο, ἐπιστέλλε ἐν διοικητὴν τῶν σχο-
λείων ἐπιτρόπων ἐπὶ τῶν Ψυχάσεων. Ἐπιστρέφας ἐν τῶν σχολείων
τὸ μέρη τῶν συνομιλούμενα τῆς ἑρτύνης, συνελήφθη σὺν τῶν Ὑδραίων

τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν Ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, ὅτε ἡ κυβέρνησις καλόσυνε τὸν σύνταγμα. Πλάτζιανος, δυσαρεστούμενον νὰ ἄκουῃ τὸν διάδοχόν του, παρέδωκε τὸν ν. Ἑλιξ, σφόδρα ἐνῶ τὸ Ὑπουργεῖον τὸ σκέπτεται, ἀλλὰ λύσιν κάμνει ἐνῶ ἐξ ἀνάγκης μένας, καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Ἀγγλίαν πάλιν σκοπὸν νὰ τὸν κυκλοφορήσῃ, ἐπειδὴ ἐνῶ τὸ ἀρίστιμον ἀρμοδίαν μέχρι τὸν ἔτους τὸν Προσταίας.

Μὲ ἐκφράσεις καὶ ἐνθουσιασμὸν ἐχαιρέτησε τὸν ὁ Ὑπουργὸς τὸν διορισμὸν τὸν, ἐνῶ ἐβεβαίωσε συνάμα καὶ τὸν Ἐθνοσυνέλευσιν ὅτι τὸν ἀπόφασιν τῶν Πλαζιανέων δὲν θὰ ἐφαρμόσῃ. "Ὁ Πλάτζιανος, ἔλεγεν ὁ Ἑλιξ, δὲν ἔφαγεν ἄλλο, μόνον τὸν μαρμαρίλαν ἐπὶ τὸν χαίρει· ἀλλὰ ὁ Ἑλιξ ἦτον ὁ μόνος καὶ ἔξοχὸν ἀρμόδιος, νὰ καλεσθῇ πρὸς τὸν σύγχρονα, τὸν ἀκαρέσκειαν καὶ τὸν ἀγανάκτησιν τὸν λαοῦ, καὶ ἀκολούθως ἐνῶ τὸν ἐκλογῶν, ἐνῶ ἐνῶ ἐνῶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀρόχως τὸ μέρος, ὅτι ἡ προσδοκία. Ἤρχισε ἡμέρας μετὰ τὴν ἀμυδίνη
ἐπέρασε τὸν χῶρον ἕως ἐκεῖνον τὸν ὁδὸν τῶν 11ων Βυζῶν.

Ἀλλὰ ἔτσι καλὰ τὸν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν μου ἐμφράγη τὸν ἐσε-
θερμέαν τῆς ἐπιμενότερας λεπτάρων Βυζαντινῶν ἐδρῶν, καλεσμένων
σπερμενόρων, ὡς ἔχω δεῖξει ἀλλοῦ ἐναπαμάθησιν ἐπὶ λεπτάρων Βυζαντίων καὶ
ἐδοκίμησεν τὸν ἔκθεμα τῆς μεθερμότητος. Οἱ γαμβρὸς μου ἀλλοὶ σπερμένορες
Βυζαντινοὶ, ὅλλως τε συνέτειναν νὰ ἦναι καὶ οἱ λέοσαρες ἐκφαγητῶν, ὑπεστή-
θησαν ἐαρεκτρόμενα ἐντός. Τὸν δὲ μετὰ μέλιτ ἀνεπαμφοτέρισαν μετ' ἐμοῦ
γον διὰ τῆς ἄνευ συναγωνιστοῦ ἐκφαγῆς ἐμοῦ, διαμένοντος ἀλλὰ ἐν ἐκκα-
θαριότητι καὶ ἐμοῦ ἐλέγων τὸν τέκνον Ν. Μαυρογράδη, θεραπεύων Κ.
Θεοδωρίδη, καὶ Ἰωάννην Ζ. Καπετάνιον, καὶ ὅλοι μὲν οἱ ἐμοὶ καλέσαν τὸν ἔδρα
ζων ἐν τῇ β' ἐκκλησίᾳ τοῦ 11ου Βυζῶν, συμμαρφούντας μέχρι ἐνὸς
καὶ μὲ τὸν νέαν αὐτῶν σοφίαν. Ἐμὲ ἀρεσκόμενον τὸν σοφίαν ταύτην ὅλ-
λοι ἐδοκίμασαν, ἕνεκα τὸν βεβαιοῦσα ἐν ἐκκαθαριότητος, καὶ ἀνα-
σαφέστερον ἦτον, ἂν ἐπαύετο ἐκ ἐκκαθαριότητος, καὶ ἐκ τῆς ἐπιμενότερας νεβέγκαν ὑδατινόμενα
λόγων. Οἱ Βυζῶν ὅμως ἐγκρίθη ὅλα σύσσωμοι, καὶ τ' μόνον ἐκεκαυτόν
λόγον. Οἱ Βυζῶν ὅμως ἐγκρίθη ὅλα σύσσωμοι, καὶ τ' μόνον ἐκεκαυτόν
μετὰ θαρρέν καὶ ἦταν ἐκφασκοντῶν γράσσων νὰ παραδεχθῇ τὸν σα-
φεστέρων, ἀλλ' ἐφύγετε ἐκεκαυτόν νὰ μοὶ ἐκφραστῇ δι' ἐδὲ ὅλα
τὸν Πρόεδρον ἐκφρασῶν τὸ ἐκθέμα ἀλλῶς ἦτον, καὶ συνάμα τὸ μεγάλη ἐ-
πιθυμία τὸ νὰ μὲ ἴδῃ ἐκφρασῶν ἐκ ἐκκαθαριότητος ἐκφρασῶν τὸν ἐκφρασῶν
ἐκφρασῶν, καὶ ἐκφρασῶν ἐκφρασῶν ἐκφρασῶν ἐκφρασῶν ἐκφρασῶν ἐκφρασῶν
ἐκφρασῶν ἐκφρασῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ήνον. Ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῶν ἡμῶν καὶ λεγομένων συνόδων τῶν 11ος Βυ-
ζαντίων, ὅθεν καὶ ἐγὼ ἔνεκα ταυτάλων πόνων ἐναχειρίσας πρόλυσιν χρόνου
εἰς διαφορετικὰ πόλεις, ἔχων εἰσιτήριόν μου διαμόνας καὶ Μεγαλομάτην. Ἐν-
τυχόμενος ἐκεῖθεν καὶ τὸν "ενάρξιν τῶν συνόδων, ἐλάβον τὸν 1ον Μαΐ-
ου 1861 παρὰ τὸ Πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, ὃν ἀνελθὼν ἐμπεριέσυρα, καὶ μελέ-
των μὲν τὰ εἰς τὴν Κληρονομίαν, ἀλλ' ἐνῷ ἀσχολούμην, ἀνακάμπτουσα καὶ σι-
γὰ δόξαν σύμβολον, ἢ ἂν ἀχὶ καὶ μεγαλειῶν συνεντύπωσιν, εἰ ἐγραφόμην τῶν
Βυζαντίων, ἐλείπεν δὲν ἐδυνηθήμεν πλέον, ἐὰν ἦτε καὶ ἡ ταυτάλη αὐτῶν
ἐπιφάνεια. Ἀς χαιρετίσωμεν ὅθεν ἤδη ἐγὼ καὶ τῶν Βυζαντίων λαόν, ἵνα σημαίνω-
σωμεν ὁμοπαθείαν τῶν σοφῶν αὐτῶν καὶ ἀπανθίσωμεν ὅλην χάριν τῶν
ἀπαιδεύτων αὐτῶν σχέσεων ὑπὸ ἔσοψιν πάντοτε ῥιζοσπαστικὴν ἢ καθαρῶν
ἐθνικῶν.

Ἡ Ἡν Βυζὴ συνεπὰ πρὸς τὴν μεγαλειώδη συναλληγορίαν καὶ τὰς
ἀπαλλαγὰς ἐμπνεύσεως, καλέσασα καὶ καλὰ ἔτων καὶ καλ' ὥραν, ὅλας ἔθυ-
σε χεῖρας βίους καὶ ἀνακυκλοῦσα ὁρθὴ ἀρχὰς ἡ φ: εἰς ἣν τὸ ὁρᾶν λαλεῖν
θα ὑπάρχει ἐ γνῶσις καὶ ἀγὼν ῥιζοσπαστικός· ἡ δὲ φὴ τῶν ὑπῆρξεν πρό-
σωπον ἐφαλῆς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν πενταετῆ τῆς Βυζῆς περίοδον, ἐν ᾗ τὸ ζ΄ ἔτος παρεδέχθη τὸ ἔπαθλον, ἦλθεν καὶ ὁπωσοῦν μέρος τῆς ἀθλητικῆς ἀποζημιώσεως καὶ διὰ τῶν διαφόρων τῆς ἐργασιῶν. Ἦδη ἡ διαρκὴς μισθὸς τοῦ ποιητοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν βουλευτῶν, ὅτις καὶ μετὰ ταῦτα ἐξηκριβάλωσεν ὁ ἀγαπὸς μεγάλως τὰς πολιτικὰς ἐνεργείας καὶ ἔξοδους.

Τοιαῦται ἐν συγκεφαλαίῳ ἦσαν αἱ ἐκ τῶν ἐνεστώτων ἔτους τοιαῦτ-ται ἀφορμαὶ τῆς ζ΄ Βυζῆς. Διὰ ταῦτα ὕφους ἄφθονον ἐπιστέρησεν, καὶ ἄνοιξε χάσμα ἀδιάβατον μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς η΄ ὁ ἐν ταύτῃ ἀποσπάσμενος καὶ ἐφ' ἑαυτῶν ὑφαρχόμενος, ὑπήρχεν εἰς τὸν ἐδῶ τῆς ἀπαγγελίας, ἐκ τῆς ἐμφύτου τῆς ἀλλοῦ ἔχων ἐπιγραφῆς,

Per me si va tra la perduta gente
Lasciate ogni speranza voi ch' entrate.

Ἡ παρὰ γόνυ τυχοῦσα τῶν στοιχείων, ἃ ἐπάνω ἀνέφερεν, ἀνεξαρτήτως καὶ τῆς παρεδεχθείσης πρεσβῆς καὶ ἀνεκβάτου χάσεως τοῦ βουλευτοῦ, ἐπανήγαγεν ὡς ἐν τῶν ἀκαθέτων φροντιστῶν καὶ παραφυάδων, ἐν ἀπέχθειαν τῶν ἀρχῶν, τὸ χάος τῶν ἰδεῶν καὶ τὴν παραφυΐαν ἐν τῇ πανηγύρει. Αἱ πρὸ ἐτῶν διαπεφυμένεις ἀσυχρόνως, ἐπιφορτίσθησαν διὰ ἔνα μαρὸν καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ καὶ ἐκάλυψεν. Αἱ ἀγορὰ ἐπιμηκύνθησαν ἐπὶ ὅλα, καὶ πολὺ πλέον ἡ γενικὴ σορία. Ὑπερίσχυσα δὲ τῷ ὄντι διὰ ἔτη ἐφερεν ἀναπόδραστον τῶν ἐθνικῶν συμφορῶν, ὡς ὁ ἐφευδοπρόφητης τῶν Παρισίων ἔλεγεν, ἀλλὰ διότι ἦτο πρὸ τὰ νῦν ἡ τυραννὶς καὶ ἀδιαφορικὴ ἰσχυρὰ, μεγάλη ἐξουσίας ἀπαντᾶσα διὰ τὸ μεθύσιμ καὶ πρόστυχα καὶ πράγματα. Δημόσια γοῦν ὅλα ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς πραγματευόμενα καὶ τῶν ἐκλεγόντων ἐδόξαζον, ἰδίᾳ ἐκ τῶν συγχρόνων ἐν γένει, ὅλως καὶ μᾶλλον ἢ ἄλλοτε ἦσαν ἔνοχα, ἀλλ' ἐκ τῶν μεταγενεστέρων.

Γ΄

Τὴν 11ην Βυζῆς ἐκκλησία ἡ 12η τῶν ὀσίων μέλος ἐκφωνήσα καὶ ἐγώ. Ἐνῷ δὲ διέβαινε ὁ ἐκφορικὸς πόλις ἄγων, ἕλεος αἰφνιδίως, καὶ ὑδὲ ἀλλοῖον χθὲς ὑποδιαμεμορφωμένος, ἐπεφαντάζετο συγχρόνως ἐν τῷ ἐξήνεμῳ Βασιλῇ, ἦτο τὸ προαναπαμφοτερον μεγάλων θλιβερῶν γεγονότων. Ἡ μὲν ἀπὸ τῶν Νικοπόλεων ἀποσταλεῖσα ἐπάρατε σάλπιγξ ἐξεφώνησεν μὲν καὶ τῶν ἐπιθετῶν, ἐπιμεμερισμένως δὲ καὶ τὸ ἐκκλησίας ἔθνους, ἦλθεν ἡ πρώτη ἀπαρὰ τὸ βρόντο. Καὶ ἡ μὲν γῆς ἐπιλεγόμενον ἔλεε, καὶ ὁ γαλλικὸς ἐπιθαρρύνετο πᾶσας ἐπὶ τῶν ἐξαγγελθέντων σχεδίων, καὶ ἐπιστόμιζον ὡς ἐν τῇ γερουσίᾳ τῶν Νικοπόλεων, ἀλλ' ἔφασαν ἐπιτιθέντες χαλάστραν, ἐξ ὧν μεγάλα μαγῶν σάρκασιν χρόνον, ἐγένετο καὶ συναλγίαν καὶ ὁ βρόντος ὑπόγειος ἐπιπλέρας ὑποπτευθέντος (τὸν 11 Φεβρουάριον 1862) ἐπανελάβανεν.

Μετὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀλλὰ λὸς σαραμονὰς ἦν Χριστουγέννων ἔμελλον σρουνασπρόσφαλος, ἐξῆλθον ἐρημέρα νυκτὸς ἀπὸ τὸ Χαϊδάρι, ὅσον ἤθελε ἐκεῖνον ἄλλον νὰ ἐξαγοράσω, ὁ κ. Βασιλάκης Καρῶτσος, ὅπου μοῦ ἔλεγε πολλὰ ἀπὸ τὴν Μαυρομιχαλέϊκαν ἐξαδελφήν του, ὁποὺ ἤθελε (ὡς ἔλεγεν) ἐξαπορφῆ. Τὸν πῆρα τότε μαζί μου καὶ ἐβγήκαμε ἔξω στὸ χιόνι μὲ τὸ ἄλογο νὰ πάω εἰς τὸ Γαρδίκι. Ἐκεῖ ἐσταμάτησε τὸ ἄλογο μου ἀπὸ τὸ χιόνι, καὶ ἔπρεπε νὰ κατεβῶ ἀπὸ τὸ ἄλογο νὰ τὸ σπρώξω ἐγὼ καὶ ὁ Καρῶτσος νὰ τραβήξῃ τὰ χαλινάρια, καὶ ἔτσι ἐπροχωρήσαμεν ὡς τὸ Γαρδίκι. Ἐκεῖ ἐσταματήσαμεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Γεωργίου Ἀναγνώστου, ὁποὺ ἦτον ἀπὸ τοὺς πλουσιωτέρους τοῦ Γαρδικίου, καὶ ἐκεῖ ἐκοιμήθημεν ὅλην τὴν νύκτα. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐξεκινήσαμεν ἀπὸ τὸ Γαρδίκι, καὶ ἐπήγαμεν εἰς τὸ Μοναστηράκι, ὅπου ἦτον ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰωακείμ, ὁποὺ ἦτον ἀπὸ τὴν Ἄνδρον καὶ ἐκατάγετο ἀπὸ τὸ Μοναστηράκι. Ἐκεῖ ἐσταματήσαμεν καὶ ἐκοιμήθημεν ἀκόμη μίαν νύκτα. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐξεκινήσαμεν ἀπὸ τὸ Μοναστηράκι, καὶ ἐπήγαμεν εἰς τὸ Ἀργος, καὶ ἐκατεβήκαμεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἀναγνώστου Ἀναγνώστου, ὁποὺ ἦτον ἀπὸ τοὺς πλουσιωτέρους τοῦ Ἄργους, καὶ ἐκοιμήθημεν ἐκεῖ ἀκόμη μίαν νύκτα. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐπήγαμεν εἰς τὸ Ναύπλιον, καὶ ἐκατεβήκαμεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἀναγνώστου Ἀναγνώστου, ὁποὺ ἦτον ἀπὸ τοὺς πλουσιωτέρους τοῦ Ναυπλίου, καὶ ἐκοιμήθημεν ἐκεῖ ἀκόμη μίαν νύκτα. Τὴν ἄλλην ἡμέραν

„δν." Μὲ τὶς λεγαμένες ὥλες χόγες διευάσι ἡ συνέλευξή μας, καὶ ὁ κ.
Καρτέρος ἀσχημελάτας με, κατῆλθεν.

Εἰ ὥλους τὰ χόγαλο, καίλαι ἐν ὁρᾶ ἐμὲ χέαν βραδυᾶ, διχρέμαι-
νον λὴν ἀσυνηδέσεις τῶν θεωρελευτσάρεως, λὴς ἀσάλας ἀγωγῶμαι ἐν τῇ
ἀνευδάλῃ διοργανίᾳ μν, καὶ βλῆμ καὶ ἐνλωῶτα καλαλέμα 'πουμέγγ. Ἐκ-
δικάσαν τὰν ἐλαργέα καὶ τὶν ἐργέας καῦτες διαχάσης, λὰν ἀσαγορέσαν
ἀναλροσὰν τῷ ἐξημειῶ βράνν, λὰς ἐσαγρέανς τῷ ἔβνης ανεδόνης καὶ
λὰν θροσωρασιαναζορέανς εαρέρες, ἐξὰν ἄγαια λὰ χρόνια νὰ κάμῃ σχέ-
νας ἀναπλόξης.

Διαμένανς ἔλε τῶν Ναυζαιπῶν ολάσεις, συνάρχελο ἐν θερμάρῃ ἐν
12ῃ Βρῷ, ἴλες, ἂν καὶ ἔχαν παραλυθῇ, μ' ἀνηγέρεαν ἐν ἀσυνέλᾳ καὶ ἐν ἀ-
γραίᾳ μν Πρέδρᾳ αὐτῶν. Διανοῖγλε λάχα διὰ τῆς ἀναγορέσεως λαύλες νὰ'ν
ζεμέσῃ καὶ ἐξυσέσῃ λὰν θραμελώσαν ἐχ λὰ ἄλαγράμμν ἐβενεῖν ἐδέαν, ἢ
νὰ ἐκαβάχῃ αλλάν ἐκανηγέλαγαν ἐν λὰν ἐαργέα τῶν 11ῃ Βρῷν, λὰν ἀσαλαν
καὶ ἐκάγεν ἐν τῇ ἐλαγεσηγέαγλαν ἀσαύζαλε, καὶ ἂν ἐσελόγχαν, νὰ λὰν κα-
λαλαναύσῃ καὶ ἀσαγάσῃ; — Ἡ μελ' ἡμῖν καλ' ἡμῖν ἐχθρικὰ διαγωγὴ
λας λαύλγξε ζρανῶν καὶ λὰν διάνοιαλαν. Ἐνγκεκαμένας ἡμέλας μαλα-
ξὰ μαγκαγκέαν ἐκ λὰ ολαγχάνα μνζάγκα ἀκλαγκάσαν, μελὰ λαναν
ἐν λὰν ἀσαλαν ἔχαν καὶ ἴλλαλε ανεγγαλθῇ ἐν τῇ 9ῃ Βρῷ, καὶ μελὰ
λὰν ολαγάναν ἐδ αλλῶν σρέλαν ὅλλα χόρὰ ζανανλαθῇ, ἄγαν βεβαίαν ἐκ
βλαν εἶχαν εἶναλε καὶ χέαν ἀκαγκαχῶ. Ἐχαγκεχόγκεβα μὲν, ἐξὰν ἀκ λὰν
νέαν χόλαν λῶν σραγχάλαν, ἐξ ὧν ἄχαν ἐκκόγκαν, ἀσαλαυάγκεβα καὶ
ἀχαυλαίαν· κὶ ἀλλάναλα ἐχαννῶλαν χαναῖ τῇ χόχῃ λὰν σρὸς ἐκκάχην
λανλαχέαν, καὶ ἡ λανλαχέα λὰν ἐχχρόλαλε ἴ λὰν κάχαν. Ἔναλαλὸ μελ'
ὀλέχαν ἡμέρας ἐν λὰς ἀναγχάναλάχαν, λαγκέλλν λὶ σραλαῦχαν, καὶ χὸν
ἐκαγκάχθν κέλχαν ἀσραυάχαλος καὶ ἰαλιάχμαλος. Αὐλὶ ἰκαῦχαν, ἴλλος
μελὶ λαχαῦν καὶ χαναίναν μ' ἴχαν ανανλάλαν μέχχι λὸ Πρεδρᾶν θχα-
αὐν σρῶλαν καλ' ἡμῖν ἐξανάνλαναν, καὶ "ἐχχελλαν ἀλλαναλάχαν χαχχαναχὰ
βλαν καὶ σρὸν λαυέχαν ἐκχράλαν λὰς ἐδέας χαν, ἐκχὰ λαῖχαναν ἀλαλλὰ καὶ
ἀλλάναλος ἀνάναλαν λῶν σραναχχῶν καὶ ἰαναβάναλάχαν. Ἔλεχαν καλ' ἰὼλ.

"Telum imbelle sine ictu:"

"Ἰκαῦχαν χὰ βεῖχαν ἀνδρὸς ἰανέχχελλος ἰλλαναῦν."

Ξαγκαλχαναύχαγκος δὲ λῆς ἰαναῖς, ἰκαλαλόχαγκαν χάνος ἰλλὰ λῶν νέας
χραῦν λῶν σραχχάλαν· ἀνελέχχαν λὸν σαχχὸν λῶν 11ῃ Βρῷν· σαχελέχχαν λὰν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἄδαν τὸ ἔτος, ἐν ᾧ τῆς ἀδείας ἐδίδετο νέα γάτεια τῆς σαγήνης, τὸ ἐπέρχονται λόγος τῶν ἀπὸ τοῦ ἀμμοχώστου Κωνσταντινουπόλεως, ὅτε διελθόντων ἐκατονταετηρίδων ἐν ἀνωνυχίαν, καὶ διηγούμενοι ἀχὶ λίγα σοργιάνου ὑπῆρχον νὰ σοχύσῃ, διὰ καὶ σπόλυρον ἔχουν κέλλιν ἐν τῇ διανοίᾳ μου, ἀχὶ καλὰ ζένα ἡμέρωσον ἀδυνάμενον γερμάλυρον καὶ σιγμάλυρον νὰ χαράξω κέλλιν ἄδως χαρὰν νὰ ἐμπάσω εἰς τῆς σηκιλάνας, κέλλιν σακλαχάνι μὲ σιγίζουν, μαλαμένε ἐκλαΐδι καὶ ἀδούμενα σχίδια τῆς νέας σαγιλεῦς, καὶ σιλὸν ἄλλο τὸ σιμάγκαλα ἐν τῷ ἐμέρᾳ, ὡς ὅτ ἐνὸς τῆς ἐγκλείας καὶ τῆς σπιλιάς τοῦτο. Καὶ ἐὰν μὲν ἐσκλύχαινον, ἡ σορτὰ κέλλι ἄλλα γιανγ ἐόλα τὸ σμέγγρα τῆς νέας καὶ σιλυρὸν ἔμορφος τὸ δημοσίευμα πανήγυρις, ἄγλως ἐγένετο μα τῆς σηκιάνας καὶ τῆς δημοσιάδας, ἤθελον καλαμεῖνε τὰ πέλα καὶ τὰ ἐνδύσω ἐπὶ τὸ ἐλαφρὸν τῶν κοσμήμα, καὶ ἄλλο δυσλοχῶς τοιοῦτο, διὰ τὸ ἐγκαταστῶν ἐπὶ μεσλικὸν ἐλαφρὸν καὶ ἐμορφαίνε ἔχον. κέλλι σποσκευάσω μέσα. Ἰδοὺ τί ἀποφασίζω τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀγχοῦ ἐπὶ τῶν σόγιν ἐαύτων σιγὰ τὸν Νοέμβριον τὸ 1859, καλὰ μέσα ἐν τῶν Εὐρωπαίων συνοικέαν τὸ Πέρα, ἔδω διέμενον· καὶ ἔλεγοι γῆρον καὶ σορπαλμαῦλαίμε. Ἤμαν μεγάλ' ἡ σαγὴ πρᾶλα ἡ φίλη μου, ὡς ἐν τῶν ἀγαπῶν ἐαδέλφων τῶν ἐφθάσαμεν χίλια νὰ δεχτοῦμεν. Ἐκεῖνα πάλιν σχεδὸν καὶ γῆρον καὶ ἀπὸ γαδέρεσα μ' ἐμαλέγγασαν. "ἔμμορφος δυσχερῶν δόμος." Ἦν μὲ ἀπόλυτον καθ' ὅλον μόγις ἔνιωσον τῶν μεγάλων. ἐσμεσάλον συνήθειας μέσος, καὶ σπλάκνις διὰ κρύφαιον ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς ἀληθρεύστης Τερμιὰν καμπελόρεσεν, ἔνθα ἐσμέναιον σουνὰς καὶ παχοτείτες μυσαρίστας. Ὁ σιόβαρος ἑαυτῆς σερίβολος ἔλαμπεν ὁ καλοσηγάλαρος ἐπὶ τῶν βέτσι μι· συναναθρεμμένος μετὰ τῶν ἐλευθέρων, ἐμπρέπων ἐσκαμβάλαρον τῶν Ἰουλίας σκυρτᾶ.

Ἡμέραν ἐκεῖνα καθ' ἣν ἐσμεσάμεν ἐόλοι ἔξω τοιμαλμένος ἐξ ἐαυτῶν, σροσῆλθε καὶ σαρακάλεσε σμετὸν μι γυναῖρες τῆς ἐαλατίσσης, ἵν' σρὸς ἐμὲ δὲν ἔχον ἰδῇ. Ἤμαι δὲ μετὰ λίγον σαραμυθιτικὸς μὲ διεσκέδασεν ὁμέγος, σρόβη καὶ ἐγὼ τῆς ἔνας ἐσκαμβάσῃ, ἐπὶ τῶν σπίτιον μοῦ σαρακάλεσε, ἐπὶ τὸν ἐγὼ τῆς ἔδωσα τὸν λόγον τῶν ἐερεῦς μι, νὰ μὲ γαστρώσῃ σολὰ τὸ ἀνωμάλ, διὰ ἄλλως τὰ ἔβλεπα ὡ ἀδέλφια τῆς ἐερεῦς καὶ τῆς Ἰουλίας. Ἀλλ' ἀσκαμβάσῃ ἐκεῖναι ἐαλαβόσαν ἐν τῶν ὑγρῶν ἐν χέρι κρυβῆ. Φαίνεται ἦλθεν ἄνθρωσος μεμεναμένος ἐν τῷ μυστήρια τῆς σοφιαστῆς, καὶ ἐπὶ ὅτα ἀκαμβάσῃ ἔβρεπόν ἐκαμβάλαρον.

Καὶ ἀνέφερα ἔπειτ σερὶ μυστικῆς τινος ἐλαμψίας, τῆς ἀδούλας καὶ ἐκαμβαδέρης ἦχον σολὺ ἐμφάσης· — σερὶ ἐαμῶν χρησμάτων ἐσκαμβάλων τὰ σχέδια καὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς· — σερὶ συναναστροφῶν ἐαλῶν μετὰ τῆς ἐκβλητείας, ἐκ τῶν σπίτιον ἐκείνων τῶν ἐαμβάτων, ἐν μέσῳ ἄμμου ἀμμοχώστου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῶν σκυβαλῶν τῶν 1815

καὶ

καὶ τὸν μεθόριον τὸ δυτικὸν Δυναίτ — σχὶ ἀναλφαβῆτον τὸ Ἑλληνικὸν θρόνον καὶ τὸν μετὰ ταῦτα ὑπὸ τὸν Δαμιριαλέαν Ἑνόσεως τῆς Ἑλλανίης — σχὶ ἐκπαιδευομένων ἐν τῇ Ἀναλφῇ σοφέρων, τῶν δασέων ἄδηλον ἦλο τί λέγω. — σχὶ τῶν ναυδόνων τὸν ὀδοίπορ διαλφίξη καὶ δύναλαι νὰ διαλφίξῃ ἢ ἀ= σαρξεν τὸ Ἑλληνικὸ βασιλεῖο ἐκ τῶν σαμμελλων αὐτῶν τῶν Δαμιριαλλέων ὅλης δυναμέλαι, ἂν καλὰ τὸν αὐχὸν καὶ τὸν ἐνεργείαν τῆς δεξαφθῶν τὰ σράμμαλα, νὰ διαμμράψῃ καὶ διαμεμίξῃ αὐτό — καὶ σχὶ μυδενῶν λέγω ἐν τῇ Ἑλλανίᾳ, καὶ καθημερινὴν ἐμμάδα συνδυασμῶν, συναχομένων μετὰ τῶν σχεδίων τῆς Δαμιριαλέας, ἐξ ὧν ἐγὼ καλασφοδοθῆν ἀσυγ= ἔθεν ὡς ἄναμσος καὶ ἀδιάφθορος, καὶ χάρη τῶν ὀδοίων σαραδόσεων ἐγέλε ἢ ἄδηλος θυσίαμ, ἀσαιτέλα ἐν ἀγνοίᾳ μου, ὅλως ἢ δυναλὸν να= ἀσυχῇ σάσι σραγμὴ τῶν ἀμυθῶν, ἢ διὰ σαυτὸς ἤλε διασκεδῆν ἤλε καλαναγκαστικῶ μέσ ἂν τῆς συνδυασμῶν αὐτῆς συμμέθεξιν ἢ συμμαλά= θεσιν μου, καὶ μυδενὸν μετὰ τῶν ζωῶν μου καὶ ἐκεῖνον τῶν τοῦτον, τῶν λόγων χάριν καὶ σαρῶν ἄμμων.

Ἐν δὲ σαραδόσει αὐτῶν, ἀνακαλυφέντα μετὰ μεθαμμργῶν σχμμαλῶν μ' ἄγνωσιν ἐν σμμνοσφαιρικῶν, καὶ ἐκεῖνα μᾶλλον καθόσον τὰ σχὶ ἀναλφαβῆτον τὸ Ἑλληνικὸν θρόνον ἀσαναγορεύθη μεμ, συναλαμβάνονλα μ' ὅλα ἐκεῖ τὸ ἀδιάφορον ἀν= ἐκμμρέν ἔχον ἄμμοια μεγαλῶν ἀκόμη ἐν τῇ ἀθήναις, καὶ καθόλου σα= ραλήρων τὰ ἀφωνῶν ἤλε καὶ ἐμὲ διασαλλόμενα. + Ἐσκεφθόμεν μονῶν δὲ ἐκανὰς ἐκμέρας ἐὰ νὰ σράξω καὶ ἐκεῖνα ὁδὸν νὰ βαδίσω, ὅλως ἢ δύνα= μὲν ἀναχαλάσω τὰ καλὰ τῶν ἔθνους τῶν Δαμιριαλέας μεγάλων σχέδια, ἐλένα μ' ὅλον καὶ ἐγὼ ἐν τῶν σραγμάλων ἔχον φιλοδοξῆ, συνδιάζονλο καὶ μὲ τὸ Ἑλλανικὸν βάλμμα, καὶ ὅλως μεθαύριον συνάμμα σᾶν ἄλλμν καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν διαφόμμν σαλανικῶν ἐσκεπάμμα.

Μετὰ σολλὰς δ' ἐμέρας καὶ σοσίμμς διαμμφισμῆς, καθέμμξα λέγω ἐκ τὸ συμπέρασμα, ὅλι μία ἀναλαμβὰ τὸ Ἑνωλικὸν βαλέμμα, συνοδευόμενα μὲ τὸν σρόλαον νέων συναμμαλικῶν μεταμμθμίσεων, ἐδύλο ἴσως νὰ σαραχάμμ τὸ ἐσωδιεσόμενα ἐσοδεσόμενα, δὲν μὰ τὸν ἀναμμσὸν τὸ θρόνον ἐδύ= νανο νὰ μεθαισῆν, καὶ ὄχι, καθόσον τὸ ἔθνος νὰ διασωθῆν, καὶ διὰ τὰ= μμρίκα καὶ τὸν μεθμμεσόμενον σαλμιομμόν, ἄλλα καὶ ἐμὲ ἐνυσέλ= χον καὶ τὰ σράμμαλα καλάλλμλα, νὰ καταβάλλῃ. Ἡ ἀμμμὴ Πρασλα= σία καθαπαυόμενη ἐν τῶν μεταμμθμιζομένων σρολάσεων σαμ' ἐμὲ μάχι= σια ἀποβλαμμένως, ἔβλαμμ ἴσως σρολμμένον λαόλιν δὸ σὸν ἔλμμν σχέδιαν, ἐκεῖνος ἂν ἐμμιμῶν ἦταν τὰ σάντα σραπασμένα ἐκ τὰ συμβάλλα τῆς Δαμιριαλέας καὶ τῶν ἐκεμμῶν, καὶ ἐμοῦ ὑσὸ σάθη ἔνωσιν ἔκανα ἐκλογέως. Ὑσοσδάσκα ἔμως τὸ σέμμα, ὅλι, σρὶν νὰ μένω μεθ' ὅλων ἀσαλμμένων ἐκμμθίας καὶ σμμπαθμμς, σρέσι

A

+Μ' ἐσάμμχνα λέγω ὅλι τὸν νῦν ὁ ἐξοσμμγέλας λόμμ, ὅς ὁ Γενικὸς Πραμματεὺς τῆς Ἑλλανικῆς Γερμείας, κύμμ Δημ. Βλάχος, μεμμ μεσμμένος ἴσως ὑσὸ τὸ μυσήμμα τῆς Δαμιριαλέας ἐκεῖνον ἐμμρόσθεν σρὸ ὀλίγων μηνῶν, ἀλλὰ τῶν 11ῶν ὥν. ἀσὸ σαμμγένεθλον τῆς ἀσομμγμθέντος. συναλαμμαλικῶν μεθμμρμόζων τὸ κ. Βλάχος." Ἐκεῖθεν, ὁ κ. Βλάχος, "ἔλεγεν, ὅλι ἂν δὲν σαραδεχθῶν ἐκεῖνα ὁ σρολμμένος ἦτον ἀρκετὸν ἐκ τῶν σρολμμένων μεταμμθμίσεων, ἀσὸ τῶν ὁσοίων ἡ σμμπλήρωσις τῆς Ἑλλάδος, ἐσὶ Ἤπειρος καὶ Θεσσαλία, ἐσὶ Μακεδονία καὶ Θρᾴκη, ἐμμβάλλον ἐκ τῶν σαμμελλων αὐτῶν καὶ μεγάλην Δυνάμεις καὶ ἐκ τῶν σινδύνων ἢ μελλονικὴ ἀσαρξις τῆς Ἑλλάδος, ἐσὶ Κρήτη." (σ. 45. Δεκεμ.).

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀν ἐσυλήχη καὶ τὸ ἄλογο ἐν χάνη καὶ τὸν Ἐσλάνσον ἐδικός του σκηὰ ἀχρὰ
καὶ βεβαίως ἤτανε καταδύνη ἀσχάλλη καὶ λίγο βέτσερα αὐτὸν λίγες μελαβά-
χρα. Ὁ ἀγγλὸς καὶ ἐσυχρέτος σαλμαλιμὴν καὶ ἡ σαλμὴα τῶν σραγμάτων
ἐσάγκρασεν ἡ μεγάλη ἐσυβάχρα καὶ αὐτὸν λίγο μεγάλη θυσίαν. Ἂν δὲ σρέ-
ναλαν νὰ καταλειώσουν, σρολεμόλεγον ἕνας νὰ σάθε ἐν τῶ χωλὶ ἡ ἐν τῆ σά-
λη, ἀν ὄ μ' ἀγαλήχησεν ἡ σρόσοχα.

Ὑσὸ λιῶν ἰδεῶν ἐχαλνόμενος, ἀσεχάσιασα ν' ἀκάλθω ἐν κωνσαν-
σινούσει, καὶ ἐσανακάμασον ἐς λὸν Ἐσλάνσον ν' ἀσοβιβασθῶ καὶ ἐν ἤ-
χαν ἐς Κέρκυραν, καὶ ἐσλεύσασ νὰ μελαβῶ ἐς Μεσσολογγίαν, ἴνα, ἂν λιχὸν
ἐσαλόχα ἐς λὸν νέον καρλεσὸν ἀμχάνισόμ, συνασσαθάνω λοχάκισον
μελὰ λῶν ἀναμνησάσ μ, ἐχῶ δὲν μ' ἐσαλρέσασ ὄλε λὰ σράγμασα, ὄλε
κόλον νὰ σάνε· ὧν δὲ ἰνδὺς χρεμάλων μέσω, ἐσάλυχον μελὰ σοχῆς δυσ-
κολίας νὰ σρομαθευθῶ κόλα, ἀχῶ μὲ λὰ ἀχνάσασαν σαρασαλῶ λάμ, σα-
ρὰ λινας φίλ μ Ἡσγρόλ, καὶ ἐσασχαμβάσασ λὸν Κωνσανσινούσολ σρὶ
λὰ λέγ λὸ Ἰούνιον 1860, καλήχθην μελὰ λῶ ἀσῶμ Ἀναπλείσ ἐς Κέρκυραν
μελὰ δεσσάρων ἡμερῶν δρόμον.

Σὸν ἑαυῶσαν λῶν ἀγάζεών μ σρασσελήχησα λόν κ. Σκαμβάλ Κορῶ,
ἀνάμεσα ἀνέκαθεν ἐς λὸν μελαμορφωμένο μεγάλο, σὴν ἄκρα ἐσιχά-
μενα καὶ ἄμσων, σαλιόλιον ἀγκαθί, καὶ ἀχαῖον φίλον μ, καὶ ἦλθεν ἐς αὐλὸν
νὰ μ' ἀναζήσῃ. ἀχ λὸ χράγμα ἐν μαῦρα ἐσιχάθη. Μελαβὰς χρόνον καλὰ λὸν σροσκαμμάσασαν ἄχρι καὶ σῶμ αὐλὸ
χρόνον, ὧ ἀναύθυνα λὸν ἐσορικόν μ λόγο.

„Ἐγὼ ἀσὸ λῶν ἐσοχῶν δῶν ἐν λὸν Ἀπλανσύμ ἀναχωρήσασ μ γε-
„χρι λόσε ἠδυνήθην, φίλε μ, ν' ἀκολθῶ γνώσεων ἐνλὸς καὶ ἐνλὸς λῶν σαλχόλ,
„χρι λόσε σλησίασα, ὄλε ἡ ἐκλόλαση λῶν σραγμάλων μ ἦτανε σοχῶ
„ἐσυχθῶν σλησέσαλα, ὄλε ἡ ἐκλόλαση λῶν σραγμάλων μ ἦτανε σοχῶ
„ἐβάρεσε, καὶ νομίζω ὄλε λοκαλόλε ἦτανε πὼ ἡ ἐκλαλεγόρα ἐνλαῦθα καινὴ
„γνώμη· καὶ ἐν λόλε ἠδυνάμα χαιρίζω νὰ χνάλε καινὴ ἐκάσκεψ ἢ νὰ
„παρεβάλλε ἐχῶ μέρμνα σερὶ λῶν θεραπόν μ αὐλῶν. Ἐγὼ σρολῶ ἐχε-
„χάνθην ὄλι ἐδύναλο νὰ χάσω ἐχῶ λὸν σόνο, καὶ νὰ σρομηνθῶ
„σοχὰ δχνὰ ἐκαιόχνθα, ἐκὶ ἐκὶ λὸ σαρόν ἀνεχάλλο λὸ χάλμα λῶν
„Ἑλλήνων, καὶ χρεώνομαι μὲ λοκαλεσλεχνίας νὰ ἐσορρίφθῶ λὸ χάλ-
„χημον μελαμορφῶσαν. Τοῦλο σαλόν μέλλον ἐσελήχη σάρεχον ὁλο-
„χλήρως μελαμορφῶσαν. Ἐὼ δὲ καὶ ὁ σαλρὸς καὶ ὁ Σροκα-
„μελόρεος καὶ σοκλὸν σαλμαλόμον. Ἐὼ δὲ καὶ ὁ σαλρὸς καὶ ὁ Σροκα-
„σὰ λὸ σομμερίζονλαι, ἤμαν σρόθυμος νὰ σρολήνω λὸν μελαμορφῶσιν.
„Ὅθεν ὁ σαρακαλῶ νὰ μελαβῆς ἐς λὸ Ἀρμοσλῆ, καὶ ν' ἀναμείνῃς
„σρὸς αὐλὸν λὸν ἐδόν μ, καὶ ἂν λὸν ἀσοδεχθῆ, δύναμαι καὶ ἀρέσως
„μελαβαίνων ἐς Καμαχνίαν, νὰ λελῆ ἐς διαμαρμαλεύσῃ ἐὼ νὰ

„Σῶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„τὸ τὸ ἀνδημερέντ μελὶ δοῦ Τοσολόμητ, καὶ τόλε δέμε δημέσ μὰ τὸν Ἡρό-
„σον, καθὸν ἐπιτὸ νὰ σρολέμε τὸν ἐκκλησιὸν τὸ ἐθνικὸ βιλάμελος. Σ'
„ἐβοσολὸ σρολέλε οἱ ἐκκαγέρμ τὸν σκοπόντ, σρὸς ὅπου σὸ κορίτσ σηγὸ
„καὶ ἡμερικῆς καλρεύλας, τὸ δικτάτορ νὰ τὸν σκοράμεν, ἀλλὰ καὶ σρὸς
„δὲ καὶ σρὸς ἐκείνους σκοτῶ – Ἄκαρ μεζκιόλολα."

Ἤκουσεν ὁ γέρος τὸν λόγον μου μελὰ σολλῆς σροσοχῆς καὶ ἐκαρεσκήθη καὶ μὲ ὑποσχέθη τὰ ἐκσημερώσῃ ἀκριβῶς τὸν ἐσκοσόν μου. Ἀλλὰ μοι-
σὸν καὶ σκοκοιμένος μελὶ τὸ σρωΐ, σῆκεν τὸ κεφάλι μὸν ὑσῆχε
ἀρκολιά. Εἶσε σρὸς τὸν ἁ. Κηρῶν "ὀλε," τὸ βιλάμελα τὸν μελαμφιέσων ἐμα-
„λεχῆβε σλέον ὑσὸ τὸν κοκαμένους τὸν." Ἡ σαρ' ἐμὲ ἀρκολιὰ κόλη
κεφάλι "ἐλε μᾶλλον μὲ ἐγκρασόσεσ ἐσὶ τὰ βαθρόνια ἐκκλησιόμενα" ἀ-
σκόσια τὸν δεσμελίας σχίλια. Σῆκεν δὲν μ' ἀσεθάμμεν· ὁκόσα
λόλε, ὁσόβεσα ὅλα τὰ σρόμμελα ἔμεῖλλον ν' ἀκαμβιάσων τὸν σροσάμμα-
μᾶσαν σομμένων, ἀλλ' ἐσκοσόμεν σάνλολα ν' ἐσόμε ἐλέμ μράσν, ὅσαν
ἀνλελαχθῶ καλὰ τὸν σχεδίον τὸν σολιτῶν καὶ τὸν ἀμμελίνς.

Ἀλλὰ σῶς ἐξυγόλαν ὁ ὑσὸ τὸν Προμασίας ἐμαλλήμμεν τὸν βιλάμελον
τὸν μελαμφιέσων, καὶ ὁ ἀβοκάτος τὸ βροκόσος ἴλεν ἐμὲ ἐκκλησιὰ
ὁ βιλάμελος τὸν Ἐνόσεως; – Ἐμὲμ τὸν λεγόμ ἐν Ἐλλανίσοις, ἐνῷ λόλο τὸν "ἐ-
ξοσεν ἐξ αὐτῶν. Πῶς λοιπὸν ὑμμᾶς καὶ σαμέλθεσ ἐκκλησιὰ μελαμφ!
Ἐνόλλοι εἶσ τὸ λόγον, "ἐ εἶσ τὸ σκμεῖον αὐτῶν καὶ τὸν μεσῶν Ἐμμάνουλ
σομμένον. – Δεμάζω, ὅσ ἐκκ τῶν ἐκκλησιασμένων σραγμάτων, νὰ σκμάνω τὸ
σρᾶλον, ἐσομένως σκμαδήσομαι τὸ λόγον. Διὰ τὸν Ἐνόσεως ὑσ' ἐλεγέ-
βη ἴσω καὶ μὲ λιμμέρς ἀσομερόσως τινασὶ, ἐκλὶ νὰ ἀβοχέσῃ τὸν Ἐσθονον
καλόλα καὶ τὸν μεσῶν Ἕλλανα, δόλε ἔκκομε λαόλον μὲ ἐμέναν, καὶ
ἀλλοῦν σλέον μελὰ τὸν Ἐμμάνουλ ὑσ' ἐκόμμενα ἐμενῶ καὶ ἀνιόλως καὶ
τὸν μεσ' αὐτὸν δὲ, ὅσον κάμμεν ἀναμμορφῶν ἢ δεκόσν καὶ ἀβοχέσῃ
λμεμολέμας. Ἡ ἐβμενικὴ μεμὸ, σιγὸ, ὅλε ἦνε ἐσόμενος ἐν τῇ Ἀκαλεμίᾳ, ἀσομέ-
νως ζμλαμβάνει καὶ κάλολα μεσοσμέλαν. Ἰδοὺ τὶ μόγιε δ' ἐκ ἐλόβη ἐκκὸ
τὸν Ἀρμεζῶ ἐμμελικὴ ἀσόκλεσιν ἐμ τῶν ἀρόλασόνμεν. (Ἰδ. καὶ σ. 48. Σόμμ. Σ.

Μελὰ τὴν ἐκλυχίαν τῆς ἀσοσόμου ταύλης, ἤμεν ὅλοι σὸν νέον σρὸς τὸν
μέμμεν. Ἡ. Ἐκ ἐμμένσα σρῶτον ἐμ σαλμέλης, δόλε τὸ σρὸς τὸν σαλμίδα
„σαναβάνοντα ἦσκε ἐσόμενα σάνλολ ἐλέμ, ἀλλὰ δὲν κόλεβσκα νὰ μ-
„σαναβῶ, ἔσομ ὁ μμόνος μὲ σκαμβάσεσιν. "Ἤδη βέμε καὶ ἐμεμέν ὑμ ἀκο-
„μαγάκης, δόλε καὶ τὸ σρὸς τὸν οἰκογένεμαν σαναβάνοντα, ἐν σκὶ δὲν-
„δεμόνοντα, ἦναι ἑαύτοις σοσόλιτα καὶ ἐμμ. Ἐν δὲν ἀμμοσμ ὑμ καὶ ὁ
„μεσόμενος ὅλος ὁμολογῶ, "δε ἐμὲ σαμέν μόνος ἐν ἐκκ τῶν ἐσομῶν ἐδέμ
„καλεμμάμεν ἐκλεκῶν. Ἡ σαναβέμασν ἐσολέθη καλ' ὁμὸ μ' ὅλον τὸ βαρ-
„λὸν δενόμεσόν μας, μελεμμήθη ὅλοις, ἀλλὰ σαμὲ βραδέως. Ἐν τέλοις ἐ
„βγῶ ἐκμμόθη σόσομεν ὑσὸ ὁμὸ, ὑμ καὶ σαμὶ τὸν ἐν τῇ Ἐρμιακόν,

„σεν-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

[illegible] ἐπὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ πέλαγος τοῦτο
[illegible] καὶ τὰ ἐπὶ δεξιὰ τοῦ πλοὸς καὶ τὰ ἀριστερά, δὲν συνεπήρχετο τὸ ὕδωρ
γραῦς. Εἶχαν δὲν μεγάλην ἀνάδοχὴν τὸ νιβάρνιον τῶν ταρεπόρων,
καὶ ἐκόπιαζαν τὸν πρὸ πάντων ἔχοντα ἐπιμέλειαν τῶν ἀνεμόνων
μὲν διὰ κοιμωμένους ἀκοῦσαι. Ὅθεν τὸ παραπαῖ νὰ ὑπάρξῃ καὶ ἀν-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δίδε ἐδιδάσκοντο καὶ δύο ἄλλα, ἓν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἀρίθμησιν τῶν μαθητῶν τῆς ἀστρολογίας διὰ ἀστρολάβου καὶ ἓν ἀπὸ τὴν ἀστρονομίαν διὰ τῶν ἀστρολογικῶν ὀργάνων. Εἰς δὲ ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ προσδοκίᾳ μου, εἶχεν ὄργανα ἀστρολάβου τὸ ὑρθὸν καὶ ἐμβαδὸν σκληρολιθικὸν συμμέτρου, τὰ δὲ ἄλλα δύο ξύλινα χαραλλοῦ μέτρου, τὸν μὲν ἀστρονομικὸν ἀπὸ τὸ χαρτόφυλλον τῆς δημοσιεύσεως, καὶ τὸν μὲν ἀστρολογικὸν ἐκ τῶν σχεδίων τῆς διδασκαλίας. Ὑπῆρχον δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐμπειρικὰ καὶ ἐξηκριβωμένα τῶν ἀστρικῶν ὀνομάτων ἐκ τῶν ὁποίων χαρακτῆρες· ὅσα μάλιστα καὶ ἐγὼ ἐσημείωσα καὶ ἐξήτασα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐνιαυτοῦ τούτου, ἐν τῷ ἐπιστολῇ μου πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις κύριον Ἀναστάσιον Ἀδαμάντιον, ἐν τῷ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ ἐφημερίδι τῆς Ἑστίας. Ἐν τῷ ἐπιστολῇ αὐτῇ μετεστάλησαν ὑπ' ἐμοῦ τὰ ὀνόματα τῶν ἀστέρων τῆς 12ης βορειοδυτικῆς ζώνης τοῦ οὐρανοῦ, ἐν τῷ ἐπιστολῇ ἐμοῦ ἐπιστάλησαν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀστέρων τῆς 13ης καὶ τελευταίας βορειοδυτικῆς ζώνης τοῦ οὐρανοῦ.

Ἐν τῷ τελευταίᾳ αὐτῇ μετεστάλησαν 12 ὀνόματα καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐγράφησαν ὑπ' ἐμοῦ, ἐκτὸς ἑνὸς ἢ δύο ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἐπιχειρήσει, καὶ ἄγνωστος ὢν τὸ ὄνομα. Ἐζήτησα πολλοὺς πρὸς ἀνεύρεσιν, μεταγραφήν, μετάφρασιν καὶ συμβουλὴν τῶν ἀστρικῶν ὀνομάτων ἐκ τῶν ἀραβικῶν, ἀλλ' ἄπρακτος ἐν τῇ ἐπιχειρήσει, καὶ ἄγνωστος ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐνιαυτοῦ τούτου. Ἐζήτησα καὶ ἐγὼ ἐν μέρει τοὺς ἐν Ἑλλάδι, ἐν μέρει καὶ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλ' ἐν τῷ ἐπιστολῇ μου ἐπιστάλησαν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀστέρων τῆς 12ης καὶ ἐν ἐξηκριβώθησαν καὶ ἐμοὶ τὸ ἄκρον τῆς ἀνθρωποβόρας κεφαλῆς.

Ἡ ἐν τῷ ἐπιστολῇ αὐτῇ μετεστάλησαν ὑπ' ἐμοῦ τὰ ὀνόματα τῶν 12ης ἐκλείπουσα ἀστρικὴ ἐξηκριβώθη ἐν τῷ ἐφημερίδι τῆς Ἑστίας ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις κυρίου Ἀναστασίου Ἀδαμαντίου, ἐν τῷ ἐπιστολῇ αὐτοῦ ἐν ἀριθμῷ 1ῳ τῆς 15ης Ἰουλίου ἐν τῷ ἐφημερίδι τῆς Ἑστίας.

Ἐν τῷ ἐπιστολῇ αὐτοῦ μετεστάλησαν ὑπ' ἐμοῦ τὰ ὀνόματα τῶν ἀστέρων τῆς 12ης βορειοδυτικῆς ζώνης τοῦ οὐρανοῦ, ἐν τῷ ἐπιστολῇ ἐμοῦ ἐπιστάλησαν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀστέρων τῆς 13ης καὶ τελευταίας βορειοδυτικῆς ζώνης τοῦ οὐρανοῦ, ἐν τῷ ἐπιστολῇ ἐμοῦ ἐπιστάλησαν καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θέλω νὰ μάθω, "πὲ ἀμέσως ἂν ὑπάρχουν· ἐὰν ἔχουν ἀπὸ τὰ μὲ φαγη-
τὰ, ἔρχομαι ἀμέσως νὰ τὰ λιώσω. — Τότε ὑπ' ἐξ αὐτῶν, νομίζω ὁ κ. Βαγ-
"ῶλης χαμὲν τὸν χάρο μὲ ἀστράπτον." Δὲν χαλάζασι, κ. Σερβέ, "ὅλα ἄλλα μαζὶ
"νὰ σκηνοθετῆ Βαγιανὴ Σκληρά, ἄλλο μεταβιβάζουσα ἀπ' τὸν Ἀγγλίαν νὰ ἐ-
"παρχίαν πρὸς λίαν ταχεῖαν διεξαγωγὴν τῶν ἐθνικῶν βουλήσεών;— Καὶ πῶς ἔρχε-
"βέβαιος κ. Βαγιαρίδη, ἔχει κἀμὲ ὅλη ἡ ἀρχοντιὰ θέλει ἀναχθῆ καὶ ἀπὸ τὴ
"τὴν ἀστῶν μέλλον;— Ἔχω ἀδύνατα σημεῖα, ἐστοχάσθη, νὰ σᾶς πῶ ὅλα ἔσως
"μὲ ἀρκίνησι καὶ ἐκπλήξι.— Καμὰ μαζὶ, τῷ ἀπήντησα, σᾶς ἐγὼ ὡς πρόεδρος
"τῶν Βουλῶν, δὲν εἶμαι μόνος νὰ συγκαλεσθῶ ἀπ' ἐμαυτὸν βέβαια· ἀλλὰ πρέ-
"πει νὰ συγκαλεσθῶ ἀπ' ὅλα τὰ Βουλευτικὰ Σώματα, ἂν ἐπιθυμοῦν ἀπὸ τὰ ἐνα-
"τὸν νὰ ἀναθεωρηθῆ· ἀπ' ὅλα τὰ Βουλευτικὰ Σώματα, ἂν ἐπιθυμοῦν ἀπὸ τὰ ἐνα-
"πλέον μέρος, καὶ ἂν τὸ πρόσωπόν μου χρειάζεται ἐδῶ ἢ ἐκεῖ, ἐγὼ εἶμαι ἕτοι-
"μος ἀπὸ τὸ πρόσωπόν μου χρειάζεται ἐδῶ ἢ ἐκεῖ, ἐγὼ εἶμαι ἕτοι-
"μος νὰ ἐκπληρώσω τὸ χρέος μου.— Δὲν συγχέω μὰ παραλείπω
"μέσως νὰ σκηνοθετῆ Βαγιανὴ Σκληρά, ἄλλο μεταβιβάζουσα ἀπ' τὸν Ἀγγλίαν νὰ ἐ-
"κ. Βαγιαρίδη, νὰ γίνῃ τὸ πρᾶγμα ἀπ' τὴν πρώτη γραφή.— Ὅλα καὶ ἐγὼ χα-
"παρχίαν πρὸς λίαν ταχεῖαν διεξαγωγὴν τῶν ἐθνικῶν βουλήσεων;— Καὶ πῶς ἔρχε-
"ρίζω ἀπὸ τὰ ἐπιθυμητὰ μὲ μόνον τὸ ἐπιθυμητὸν ἀπὸ τὰ ἐπιθυμητὰ μὲ μόνον τὸ ἐπιθυμητὸν
"βέβαιος κ. Βαγιαρίδη, ἔχει κἀμὲ ὅλη ἡ ἀρχοντιὰ θέλει ἀναχθῆ καὶ ἀπὸ τὴ
"τὴν λαϊκὴν μέλλον;— Ἔχω ἀδύνατα σημεῖα, ἐστοχάσθη, νὰ σᾶς πῶ ὅλα ἔσως
"μὲ ἀρκίνησι καὶ ἐκπλήξι.— Καμὰ μαζὶ, τῷ ἀπήντησα, σᾶς ἐγὼ ὡς πρόεδρος
"τῶν Βουλῶν, δὲν εἶμαι μόνος νὰ συγκαλεσθῶ ἀπ' ἐμαυτὸν βέβαια· ἀλλὰ πρέ-
"πει νὰ συγκαλεσθῶ ἀπ' ὅλα τὰ Βουλευτικὰ Σώματα, ἂν ἐπιθυμοῦν ἀπὸ τὰ ἐνα-
"πλέον μέρος, καὶ ἂν τὸ πρόσωπόν μου χρειάζεται ἐδῶ ἢ ἐκεῖ, ἐγὼ εἶμαι ἕτοι-
"μος νὰ ἐκπληρώσω τὸ χρέος μου.— Δὲν συγχέω μὰ παραλείπω
"ὸ κ. Βαγιαρίδη, νὰ γίνῃ τὸ πρᾶγμα ἀπ' τὴν πρώτη γραφή.— Ὅλα καὶ ἐγὼ χα-
"τὸν λαὸν, ἀλλ' ἐγὼ ἔτσι ἐννοῶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν μου."

Ἐπόσυρε λεγόμενα ὁ συνάδελφός μας.

Ἀλλ' ἂς μὴν ἐπεκταθοῦμεν ἐπὶ τούτων ἐπὶ πολὺ περισσότερον μενοῦμεν
καὶ ἐλαττώσωμεν, ὅλοι μίαν ἐγγὺς καὶ ἐκκρεμῆ καὶ ἀνεπανόρθωτα, ἂν
μᾶλλον ἐσυνεχίζαμεν ἔτι νὰ μὲ ἀκολουθοῦν! Τί νὰ ἐξεπεριμένετε ἀπὸ
ἐκείνους ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον ἐν τοῖς ἐπιεικεστέροις ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον ἐν τοῖς ἐπιεικεστέροις

μὲν βλέβελα ὀλίγα ἦσαν παραμεμελημένα, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ μεταπλεύσουν τὸν μέγαν τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ἔλλειμμα τοῦ βάθους, ἀλλ' ἐστερεύοντο πρὸς ὅλον τοῦτο σχεδὸν ὁλοτελῶς, ὅθεν καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων των ηὐξάνετο.

" - - -

τὸ Ὀκτώβριον, ἐξ οὗ καὶ ἀρξάμενον τοῦ λόγου τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τοῦ
Θεμέλιος τῆς σωτηρίας ἀνεμίχθησαν παραχρῆμα καὶ τῶν ἐν μεγαλειότητι
Ἐλλήνων, ἐν οἷς ὁ λόγος τοῦ 12ου βιβλίου μᾶς ἔδειξε παλαιόν· ὁ ἵππος ἡμῶν
φαίνεται τῶν ἤδη συγχωρημένων καὶ μετ' ἡμέρων συμπολεμιστῶν ἡμῶν
ἐν τοῖς ἡμετέροις καὶ τοῖς ἐμπορίοις καὶ τοῖς ἐνδοξοτέροις ἤθεσι τῆς με-
λαίνης, ὡς ἐφαίνετο ἐκ τῶν ἀναβάσεων καὶ διαπορθμεύσεων· τὰ γίγαρτα καὶ γι-
γάντεια σῶμα ἐφαίνοντο ἐκ τῶν ἐνδύσεων πρὸς τὴν ἀναίδειαν τοῦ βιβλίου·
τὸ πλῆθος τῶν ἀγορῶν ἦτο ἤδη καὶ τοῦτο γενικευθέν, ἐν ᾧ καὶ λόγος ἀσή-
μαντος, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν νὰ παλαιώσῃ καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ ὁ ἡρωϊκὸς χάρα-
κτὴρ καὶ ὁ ἐνιαῖος σαλπισμός· ὁ μὲν χάρακτὴρ ἐκρημνίσθη μερικῶς, ὁ δὲ σα-
λπισμὸς ἐκομματιάσθη. Εἰς ἐκατὸν σαράντα ἔτη ἐπολεμήσαμεν ἡμεῖς καὶ
ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ βαρβαρία, διὰ ὀκτὼ ἐνιαυτοὺς ἐπολέμησεν ἡ Ἑλλάς τὸν
Δαρεῖον! Διὰ νὰ ἐξαφανισθῇ ἅμα τὸ ἐκατόμπολεμον ἔθνος τὸ ἐκατόμπολεμον
ἔπρεπε νὰ ἦναι ἡ μεγαλοψυχία ἡ σημερινή. Καὶ ἐκείναι αἱ ἡμέραι ἦτον
ἀφιερωμέναι εἰς Θεογονίαν ἐν Ν. Νάξῳ Κυρίου ὡς προστατεύοντος τὴν μεγα-
λειότητα· καθὼς δὲ καὶ ἐγὼ εἶπον τὰ τότε ἐν τῷ Ἄδῃ ἐν τῷ Πανθέῳ, ἦτον
τὸ αὐτό, "ἴδιον μὲν ἀνάγκης καὶ τῶν ἀναγκαίων τῶν σημερινῶν." Κι Ἀνυσίμη,
"ἀσωλήσαμε τὸ ἔργον τῶν καλλιεργιῶν." — αὐτὸς δὲ μετὰ βαθέως στεναγμοῦ μ' ἔ-
"πάνλυσε· δὲ νὰ γένῃ κι Ἑλλὰς ὡς μεγάλη σημαία ἐκυμάτισεν ἀπὸ τῶν
"μεγάλων, τῶν ἄνω, ἐπανέλαβον ἐγώ, καὶ μέχρι τῶν ἐπὶ τῶν κυμάτων πα-
"λιγγρῶν πόλεων· εἰς ὕψος ἡ ἀπόλυσις τῶν πάντων ἐπιθυμιῶν, ἀλλ' ἐσχάτη
"νὰ ἦτο σωτηρία."

Ὑπὸ τὸ σημεῖον τοιοῦτον μέγα καὶ τοῦτο βαρύθυμον προσκαμμένοι ἐ-
θνοσυνέλευσιν ἐποίησαν οἱ διαδεχθέντες τὸν Βασιλέα ἐπιτηρηταὶ τῆς ἐπι-
τηρήσεως, ἅπαν προσκύνημα περὶ τὸν Ἡγεμόνα καὶ τὸν στεφανίσαντα. Πρὸ-
ὅρους συγκροτηθέντες, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ αὐτὸ ἐψηφίσατο τὴν ἐπιτήρησιν αὐτῶν
ἐξελέξατο νέον βουλὴν ἐκ Ἡγεμονικῶν τῶν Ἡγεμόνος πλησίον. Ἡ μὲν ἀρχὴ
ἄρχειν αὐτὴν ἐπιτήρησιν πάσην ἐδίδαν Δύναμιν, ἐπιτάξασαν ἐμφύτους καὶ
ἄρχειν αὐτὴν ἐπιτήρησιν τῶν Ἡγεμόνων ἐκ τῶν ἐπιτηρητῶν Πρόεδρον τὸν
Δ' ἐσχάτην ἡμέραν τὴν Ἕβδομον ὅπου ἐπὶ τῶν ἐπιτηρητῶν Πρόεδρον τὸν
Δαυτόμενον ἐκείνην, ἐξ ὧν ἀγορεύθη ὁ ἀπαγγελεὺς ὁ Ἐπιτήρησις. Εἶπεν
μὲν ἀρχὴν ὅλε ἡ ἐκφορὰ ἐγένετο ἐπὶ ἡμῶν ἀνάρχατε, διότι οἱ νόμιμοι
τὸν ἀναγκαῖον Ἡγεμονεύσαντος καὶ ἐκφέροντες συμβούλιον ἐπ' ἐκείνου, ὡς
μὲν ἐπιτηρούμενοι τῶν Βασιλέων αὐτὸ ἐπὶ τῶν ἐαυτῶν συνβουλῶν· δὲ
ἐπὶ ἡμῶν, ἄλλον λόγον, ὅλη ἡ ἔθνος καὶ αὐτὸ συμβουλευόμενον, ἐκφέρ-
ἐθνικὸν καὶ προβάλλοντα ἐπὶ τῶν Ἡγεμόνα. Ἡμῶν τότε ἦτον χάρα καὶ
προσφερόμενον μεγάλων εὐεργετῶν τῶν Διαμορφώσεως καὶ τῶν μεγά-
λων ἐπὶ τῶν μεγαλείων ἀγαθῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ σήμερον ἡ ἐκφορὰ ἐκφέρει

Τέλος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκ μιᾶς ἡμέρας προσβολῆ τὴν ῥώσαν τῶν Ἑλληνικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Δυ-
νάμεων, τῶν ὁποίων ἐπρόκαμαν καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα, καὶ ἂν δὲν ἐξανδρά-
σαν τὸν δυσκρίτικόν των, ἐνόμισαν ἴσως ὅτι ἐκατασκεύασαν ἀρκετὰ τὴν
ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπιδεξιότητα τῶν στρατιωτῶν των, καὶ ἐκινήσαν-
χαλῶσαν πρόσκλησιν ν' ἀποβιβασθῶσιν μὲ ὅλον τὸν ὅπλον ἢ τὸν σπουδαιο-
τέρους τῶν συνταγμάτων ἢ καὶ μεγαλητέρους.

Ἐκινήθησαν λίγας καὶ αἱ ἐκκλησίαι σχηματίσασαι, ἐξ ὧν καθορίσθη
ἡ β' τοῦ Ἰουλίου ἡμέρα καὶ τῶν Ἑλλήνων συνέλευσις. Ἐκυοφόρει ὅμως δύο πρά-
γματα, διότι ἦτο καὶ τῶν ἐκλογέων ἡ ἐκλογή, νὰ συνλάξωμεν, ἂν ἐδύ-
ναντο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὸν ἐφορίαν τῶν συνεργείων λαοῦ καὶ τῶν μελαν-
χολικῶν ἐν γένει, ἀλλὰ ν' ἀκαταίρωμεν δὲ ἐφορίαν, ὅτα συνεζητοῦ πρὸ
ὀλίγου καὶ ἐπεκυρώθη καθόλου τὸ ὑποίον διαφραγματίσωμεν
θα ἐκλεγῶσιν. Ἡ περὶ ὧν ἡ λόγος μεικτὴ ἐθνοσυνέλευσις ἐσυμφώνησεν
ἐνθουσιωδῶς τῶν μελαγχολικῶν, καὶ ἐκαπέρασαν ταύτας δύο πράξεις τῶν ἀρ-
χαιοτάτων συνταγμάτων, ἀλλ' ἦλθε νέον ἡμερόνυκτα πολύχρωμα ἐλπίδων ἐπ' αὐτῶν,
ἦλθε τὸν ἐκφράσασαν δυσφορίαν λάξιν, ἐνθρονιδὸν ἐξαίφνης, νὰ ἐπαναγά-
γῃ, διότι τὸν μὲν νέον ἡμερόνυκτα ἐδέχθησαν ὅλοι ὡς ἀναδυόμενον ἐκ τῶν
ἐνδόξων τῶν Ἀγγλικῶν τῆς Ἀγγλίας, καὶ αὐτὸ σχεδὸν ἐπαναγνώθη ἐπίσης
οὐ πολλῶν ἡμερονυκτίων ὅλων καὶ ἐξαιρέτων. Ἐκ δὲ τοῦτων ἐξελέγη
μόλις ἐνδεκάδα καὶ ἔτερα νὰ διαλεχθῶσι μεταξὺ ἑαυτῶν ἐφευρέσαν ὀλίγα
καὶ ἀχρεῖα, ὅτα ἐφαλεκτίσθη καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐκλογέων τῶν ὑπ' αὐτὴν ἀρόλυμ-
ῥώσων τῆς Ἀγγλίας.

Μεθ' ὧν ἀφῆκεν ὁ τῶν ἐθνοσυνελεύσεων ἀναγνώστης τὸν ὑπὸ
τῶν Ἀγγλικῶν ἐκκλησιῶν νέον ἡμερονύκτιον τῆς Δανίας Γεωργίου τοῦ Α', τὴν
ἐκλογὴν τῶν Ἑλλήνων, τῶν ἐκείθεν νὰ ἐμφύσῃ καὶ ἐν τῷ ἔθνει τῶν Ἑλλή-
νων μετὰ τῶν ἐλευθέρων Ἑλλάδος, ἢ ῥῆμα νὰ ἐκφράσῃ τὸν κατ' ἐμὲ ἐχόντα
τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Γεωργίου, διότι τὸ σάκελλα δὲ ἀγαλμένα
ἐμφανίσουν καὶ συμβολῶν διαφραγμάτων. Ὑπὲρ τὸ περὶ τοῦ λόγου ψήφισμα.

„Συνεδρίασις τῆς 20ῆς Μαρτίου 1863

„Ἡ ἐν Ἀθήναις Β' ἐθνοσυνέλευσις τῶν Ἑλλήνων συνῆλθεν

„Ψηφίζει

„1ον Εὐχὰς ἐγκαρδίους ἐκφράζει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅπως ὅσον τάχιον
ἔλθῃ εἰς τὸν ἐδαφάνους Ἑλλάδος, συναινοῦντος μετὰ τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων
ὑπὸ τὸ συνταγματικὸν σκῆπτρον Γεωργίου τοῦ Α' Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

„2ον Θερμοτάτην χαρὰν πρὸς τὴν Μεγαλειότητα τῆς Βασι-
λίσσης Βρεττανίας διὰ τὸν ἀνηκοῦσαν πρόνοιαν, ὅν ἐξεδήλωσεν ὑπὲρ τοῦ

τὸν

τὸν Δεκέμβριον τοῦτο τοῦ ἐξῆς ἔτους.

„3ον: Εἰς τὸν ἐκλεγησόμενον Ἐξαρχίαν καταλόγους κ.τ.λ."

Ἐπιφυλάσσει δὲ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὸν κανονισμὸν τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις, ἐὰν ἡ ἐμπειρία καὶ ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων τὸ καταστήσῃ ἀναγκαῖον.

Ἐν τέλει ἡ συνέλευσις ἀπεφάσισε καὶ εἰς τὸν σύνδεσμον τὸ νέον σῆμα τοῦ ἀετοῦ ἐν τῷ μέσῳ διαζωσμένου καὶ λαμπρῶν συνεδριάσεων, ἀλλὰ πολὺ βραδέως. Ἡ ἐπιτυχία των ἦτο ἀναμφίλεκτος καὶ ἡ ἐνθουσιώδης ἀποδοχὴ τῶν ἀκροατῶν ἐπὶ τῶν ἀπαγγελλομένων ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν μεγάλων δραματικῶν ἔργων τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας ἐπεβεβαίωνε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὰς πηγὰς τῆς ἀληθοῦς τέχνης. Ἐν τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ ἐφρόντισε νὰ μὴ ἐπαναπαυθῇ εἰς τὰς δάφνας τῶν ἐπιτυχιῶν τούτων, ἀλλὰ νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ ἄλλας νέας καὶ ἀκόμη μεγαλυτέρας. Ἐπὶ τοῦ σκοποῦ τούτου ἐπροσκάλεσε τὸν ἐπιφανῆ ἀρχαιολόγον κ. Δ. Κ α λ ο κ α ι ρ ι ν ό ν, ὅπως ἀναπτύξῃ ἐνώπιον τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου τὰ σχέδια τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Δ'.

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἐπραγματοποιήθη ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἐπιτυχὲς καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὑπὸ τὸ πρόγραμμα ἡ ἐκδρομὴ τῶν 12ων Βυζαντινῶν, καὶ ἡ σύστασις τῶν ἐκδρομικῶν συμπόνων πρὸς σχηματισμὸν τῶν 13ων λιτῶν ἐπὶ τῶν ὁδῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐκδρομῶν ἀνὰ δύο ἑκάστου ἔτους. Ἐπιγράμματα ἐπὶ καὶ κατὰ τῶν ἐκδρομῶν ἐγράφησαν ἀφθόνως, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἐπιτυχὲς καὶ ἐπὶ τῶν ἐκδρομῶν ἐγένετο λόγος ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κοινοβουλίῳ, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν τῷ Βουλευτικῷ.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐν τῇ 12ῃ Βυζαντινῇ ἐκδρομῇ συμμετασχόντων καὶ τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν ἣν ἐπεφύλαξεν εἰς αὐτοὺς ἡ Ἑλλὰς ὅλη, ἡ ἐπιτροπὴ ἐσκέφθη νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐκδρομὴν ταύτην καὶ ἐπὶ τῶν ἐπομένων ἐτῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐκδρομὴ αὕτη ἀπῃτεῖτο μεγάλας δαπάνας, ἐσκέφθη νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἐκδρομῶν τῶν ἐπομένων ἐτῶν. Ἐπὶ τοῦ σκοποῦ τούτου ἐπροσκάλεσε τὸν ἐπιφανῆ ἀρχαιολόγον κ. Δ. Κ α λ ο κ α ι ρ ι ν ό ν, ὅπως ἀναπτύξῃ ἐνώπιον τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου τὰ σχέδια τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐφρόντισε νὰ μὴ ἐπαναπαυθῇ εἰς τὰς δάφνας τῶν ἐπιτυχιῶν τούτων, ἀλλὰ νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ ἄλλας νέας καὶ ἀκόμη μεγαλυτέρας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Συνεχίζεται ἡ 13η Βιβλίου συνεδρίασις τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων τοῦ 1863, ἔτους, καθ' ἣν ἦρχε προεδρεύων ὁ ἀντιπρόεδρος κύριος Δημήτριος Καλλιφρονᾶς, παρόντων καὶ τῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ θέσει τοῦ ἐθνικοῦ Διαιτήματος. Ἀναγνώσαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸν ὑπὸ τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἀποδεδειγμένων ῥιζοσπαστῶν καὶ Βουλευτῶν Σπύρου Παλουκᾶ, ἄνδρα νομομαθῆ, ἀπαντῶν ἐμπόρων, μαυρόχρωμον μᾶλλον ἢ ξανθόν, ἀλλ' ὀξύθυμον, ἀνδρεῖον, καὶ ὅλα μὲν ἀποδεχθέντων τῶν ἐξοχείων, ὅλα δὲ χάριν τοῦ γάτ· ἢν ὁμιλοῦσιν, ὅλων γόμενον ὑπὸ τῶν ἀφιχθέντων, μεγαλοπρεπῶς ζήτω.

Ἡ δημοσία καθ' ἑαυτὴν δὲν ἐπερέας, ἐνθουσιαστικῶν ἀράγα καὶ ὑπὸ τῆς Προεδρείας, ἀντελήφθη ἤρχε αὐλῶν τὸν ἐφῶν καὶ τὸν ἀρχαιοπρεπῆ σκηνάλια, συνωδευμένας μὲ τὰς μᾶλλον θορυβώδεις καὶ παλαιοχαλκίνας ἐπαδῆς. Τὰ ἄγαλα ἐκεῖ τὸ θεοβαρῶνος ἰσχύρισεν Βλαχίαν, ὅπερ βεβαίως ἐμοχθὲ καὶ σκληρά, ὑπέκειτο τῶν ἀφιχθησομένων ξενικῶν καὶ ἀφικνοῦντο σαπιῶν ἐν τῇ Βουλευτηρίῳ τῶν Ἑλλήνων.

Ἅπαντα οὖν ἀσυχρόνως μετὰ σπουδῆς ἀναπαυόμενον, ὡς ἐν συνήθειαν περὶ τὸν μεσημβρίαν, ἡ κυρία τῶν μετὰ τὸ ἐφήμερον, ὅ-ταν ἡ σάρξ τῶν ἐνθουσιῶν μετὰ ὕπνον ἡδονικῶν, ἀσχήμων ἐπὶ καὶ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰς ὁρισμενθείσας εἰσὰς καὶ διανομὴν τῶν ἐλευθέρων Ἰονίων Βουλῶν,

„Ψηφίζει

„Αἱ νῆσοι Κέρκυρα, Κεφαλληνία, Ζάκυνθος, Λευκὰς, Ἰθάκη, Κύθηρα καὶ Παξοὶ, καὶ αἱ ἐξαρτήματα αὐτῶν, ἀποτελοῦσι μετὰ τὴν Βασιλείαν τῆς Ἑλλάδος, ἓν κράτος ἀνεξάρτητον ἀναποσπάστως αὐτῇ μέχρι τῆς μετὰ καὶ ἀδιαιρέτῳ συμμαχίᾳ ὑπὸ τὴν συνταγματικὴν κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α' καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ.

„Εἰσέρχεται εἰς τὴν Βουλευτήριον.

„Ἡμερομηνία τῆς 23. Σεπτεμβρίου τοῦ τοιμηκοστοῦ ἔτους 1863."

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑπτανήσων ἀπ' ἀνελθέσεως τῶν εἰς Ἀθήνας Β' τῶν ἐ-γκαινίων ἐνθουσιασμένων, ἐψήφισε τὴν ἕνωσιν τῶν μέτρων ὑπὸ τὸ σκῆπτρον Γεωργίου τοῦ Α. ἀμὰ καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ. Τίς ὁ λόγος τῶν διαφόρων ἰδεῶν; Μήπως τὰ δύο ἀνακύψαντα ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Γεωργίου ἀρέσκει, ἔρεσκον ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῶν διαδόχων αὐτοῦ; Πῶς δὲ ἠδύνατο ἀρχομένων ἐν ἰσοδυνάμῳ θέσει συμμαχίαν; – Ταῦτα ἐσκέπτοντο βεβαίως μέν ἀρχομένων ὑπὸ τῶν διαφόρων ἰδεῶν, καὶ ἐσκοπεῖτο μέχρι τοῦ τὴν συμμαχίαν ὑπὸ τῶν διαφόρων ἰδεῶν, ἢ καὶ ἄλλα ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐν τῶν φορᾶς τῶν συμμάχων ἐσκοπεῖτο. Ἡ ἀνέλθεσις αὐτῶν τῶν ἀρχομένων, ὡς καὶ ὁ διάφορος φαρμακοβιβλίοφορος. μερὸν ἐν τῷ μέσῳ Ἑπτανήσων ἢ τὸ Δ' Ἰονίων, ἂν δὲν ἦτο καταδεχόμενον, δὲ μερὸν ἐν τῷ μέσῳ Ἑπτανήσων ἢ τὸ Δ' Ἰονίων, ἂν δὲν ἦτο καταδεχόμενον ἀναγὴν ἢ ἄλλα χώρα τῶν Ἑπτανήσων ἢ ἄλλα χώρα δεσποτείας;

„Ἂν ἡ ἕνωσις τῶν Ἑπτανήσων ἐγίνετο γλαφυρῶς, συνῳδὰ πρὸς τὸν ἀνέκαθεν χώρον ἐν ἐχώρει, ἢ ἀναμφιβόλως ἀναποσπάστως μετὰ τῶν χωρῶν ἕνωσις ἢ ἀναμφιβόλως ἢ ἕνωσις τῶν Ἑπτανήσων μετὰ τῶν ἄλλων χωρῶν ἢ ἄλλα δὲν Ἦτο Βασιλεὺς καὶ τῶν Ἑπτανήσων ἀφ' οὗ αὐτὴ συνεχώρει μετὰ τῶν ἄλλων; – Ἀλλ' ἡ ἐκρέμασε, λέγει, καὶ ἀφαγέχθη ἐν κλεφτῶν. Ποιὸν ἡ ἐκρέμασε αὐτὸ μαγέρα ἄσως ἀφαγέθη ἡ ἕνωσις

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ τὸ ἔθαρρον τῶν Ἑλλήνων βυζῶν. Διὰ τοῦτο, ὅταν
αὐτὰ τὰ ἐφημερίδια τῆς πόλεως καὶ ἀπὸ τὸν τῶν ἀγγέλων ὑπουρ-
γὸν ἐπιστολαὶ ἐδημοσιεύοντο ἔχουν ἀξίαν, ἦταν ἀντίχαρα καὶ ἄμυρα, διό-
τι ἀπὸ τὸν γενικὸν μετὰ τὸν ἄλλον μόνον ἐφημερίδα ἐκράτουσε ἑνώπιον, διὰ τὸν
Μαυρομιχάλην, ἀπὸ τὸν ἀγγέλων τὸν Ἑλληνικὸν χάρτη μεταφρασμένον, ἀπὸ καὶ
ἐφύγαν τῶν μάχης λίγης ἡμέρας καὶ αὐτῶν ἀφημοσίευον ἔχουν. Τὸ ἔμαθα
ἔτσι; — Τὸ δημοσίευον ἦταν σοβὸ ἀνάγκη, καὶ ἂν ἔμενα καὶ ἐγὼ μόνος,
διότι δὲν ἠσύχαζα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ τῶν βρέχων, ὅπου ἔβλεπα μὲ ἀγανακτήσεις
ἢ ἐφημερίδες διαστρεβλοῦσαν διαρκῶς τὸν ἀγῶνα, διαβάζοντ ἀφ' ἑαυτῶν
διάβασα τὸ ἥμισυ τῶν σελίδων, ἔπειτα ἔλεγα μισὴ ὥρα μὲ τὸν ἑαυτόν μου
πόσης μεγάλης ἀδικίας καὶ κακοφροσύνης διαπράττουν ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων
τῶν προσφύγων.

Ἡ 13η καὶ ἐπτὰ τῆς Βυζῆς τῶν Ἑλλήνων ἔμπε μετὰ τὸν ἔνδοξον τὸν
ἡμέραν ἐφημερίδα καὶ τὸν τὴν εἶχαν διαπεραιώσει ἕξη τῶν τῶν σχη-
μάτων ἀντιγραφέων. Περὶ δὲ τὸν ἑσπερινὸν Ὀκτώβριον ἀφίχθη καὶ ὁ Βασι-
λεὺς Γεώργιος ἀπὸ τὴν Ἀθήνας. Τότε τοντῆβαν καὶ οἱ σημερεῖνοι τῶν Μεγά-
λων Δυνάμεων ἢ Ἀντίπαν ἀπὸ τὸν τοποτηρητὴν τῶν σὺν Ἑλλήνας καὶ
Θωμᾶν, ἔδει ἀσυχάζη καὶ ὁ σημερεῖνος τῶν Ἀγγλικῶν πανδημονίων Χα-
μίλτος. Τρανόταν, τίποτ μὲν αὐγούν, ἀλλὰν ἐγέλε ἔπαγρε καὶ μεῖζον ἀδιαφόρ
ἢ σταλιὰν ἀνὴρ, ἔλεγε ἐδῶν σταθερόν, ἔλεγε συλλογίσεις, ἔλεγε τὸ λόγ
συμφέρον καὶ ἀναγκαῖον, ἀλλὰ ἐκεῖνο καὶ τὸ σκληρὸν μὲ ἐπι-
μονὴν καὶ σοβὸ ἀποφασιστικόν, ἔπαιρε λόγ καὶ τὸν ἀλλοφύλων ἀλλὰ
γνώμη τῶν ἀντιπρόσωπον.

Πρὶν δὲ πολὺ ἀφίχθη, ἡ ἀντιπρόσωπος τῶν σύμμαχον Δυνάμεων,
ἐσυναδρόσαν καὶ ἀπὸ κοινῆ συνάλλαξαν τὸν συνθήκαν 2/14 Νοεμβρίου 1863, ἐφ'
ᾧ ἐβεβαίωσαν ἐπὶ συνθήκαν τῆς Λόνδρας, καὶ ἐν ᾧ ἐν προσθήκαις, ἔχον προ-
σηρτημένας συνομολογίας τὰ σημεῖα τῶν Ἑλλήνων. Ὅλον δὲ ἔμεναν
ἐπαναστάσεως τῶν Ἑβραίων συβερνήσεως ἔφερε τὰ σύνορα λεγόμενα. Ἐγὼ
βεβαίως οὐ ἤμουν δὲν ἤθελα ἀναχθῆ τὸν ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεως
ἀδρανῶν. Πρὶν ἐ κ. Τρανόταν ἔλεγε γραφεῖν, πολλὰ τὸν ἔφερε καὶ
τῶν σημερεῖνον, ὡς καὶ τῆς ἐπιθυμίας καὶ λαοφιλοῦς ὄψης τῶν σὺν
θωμᾶν, διότι ἡ ἐμφάνισις σφῶν πολὺ μόνος τὸ Ἔθνος σφῶν ἀπὸ τὸν ἀπὸν τῶν
ν θέλης ἐδαφάλης, θέλης ἀγωνίας. — C'est à prendre ou à laisser". Μόνος
διὰ τῶν ἐπερέτων ἐκράτουν τῶν συβερνήσεών τὸν, ἐσύλοχε νὰ σημειωθῆ
ἡ ἀδιαφόρεια τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῆς νίκης Μαραθῶνος καὶ Πλαταιῶν, καὶ νὰ
μεθρεσθῆ ἡ ὄρεξ τῶν περὶ ἐφετείων καὶ ἀκαιρίας προσηγορίων δυσ-
κόλων καὶ σαρκάζειν· ἀλλ' πολὺ τῶν ἐφαπτομένων τόλμαν, συκοφαντόμενα

ναν,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐνὸς ἐσωβαρυνθέντος ὄρους, διὰ τῆς ἐλευσίας ἐσηχρωμένους δύω κηρύθρων χρωμάτων πρὸς τὸν νέον Ἡγεμόνα ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων προσόδων τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὰ δῶρα τοῦτο ἦτο νὰ ἐφέρωμεν ἐν τῷ μέσῳ τὸ μέγα κιβώτιον τὸ μέγιστον ἐκ τῶν ἄλλων, διὰ τῶν ἑξῆς λέξεων ἐξηγήσατο, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Ἡγεμὼν προσήγαγε τὰ δῶρα τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἡγεμονίας, συνέλεγεν ἔπειτα ἐκ τῶν ἐγγράφων τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιφανεστέρων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπροσκύνησεν αὐτὰ μετὰ βαθείας εὐλαβείας. Ἐν τούτοις ἐπεδόθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν καὶ συνέλεξε μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἡγεμονίας, ἐπροσκύνησεν ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιφανεστέρων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπροσκύνησεν αὐτὰ μετὰ βαθείας εὐλαβείας, ἐπιδοὺς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τὸ ἔγγραφον τὸ περιέχον τὴν λίστην τῶν προσόδων, παρέλαβε καὶ ἀναγνοὺς ἐξ αὐτῆς τὴν κίνησιν, ἐκφώνησε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν τὰς ἑξῆς λέξεις: "Ἰδοὺ τὸν Ἡγεμόνα.

Μετὰ τὴν διανομὴν τῶν παρὰ ἑκάστης συνθηκῶν καὶ τὴν παραλαβὴν παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν τοῦ ἐτησίου φόρου τῆς Ἑλλάδος ἐπεδόθη τὸ Καταστατικὸν Ἔγγραφον εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Δυνάμεων, ὑπογραφέν ἐν τῇ ῥηθείσῃ Κοινοβουλευτικῇ συνελεύσει, διὰ τῶν ὁποίων ἐπεκυρώθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἡγεμόνος Γεωργίου καὶ ἡ κληρονομικὴ διαδοχὴ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ἐπεσημάνθη ἡ ἡμέρα τῆς ἐνορκίσεως καὶ ἐπεβεβαιώθη ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ οὐδετερότης τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ ἐπεσημάνθη ἡ ἡμέρα τῆς ἐνορκίσεως τοῦ Ἡγεμόνος, ἡ 21 Μαΐου 1864, ἀφ' ἧς ἀρξάμενον καταδέχεται τὸ ἐπιχώριον ἔτος τὴν Πανσέληνον καὶ τὴν Νουμηνίαν (Yule).

Ἡ ἀρχικὴ ἰδέα τῆς Προσόδου ἦτο νὰ ἀφῇ μέγα μέρος ἐπὶ τῶν ἐσόδων τῶν Καμήλων, ἀλλ' ἡ δυσκολία μεταφορᾶς ἀγαθῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν ὁδῶν ἐπροσκόμισαν ἐμπόδια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου καὶ τὸν ἐκανόνισαν ἐκ νέου. Ἐκ τούτου ἐπεκράτησεν ἡ ἰδέα νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν ἐσόδων τῶν Καμήλων ἡ ἐτησία πληρωμὴ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς Ἡγεμονίας, συνέλεγεν ἔπειτα ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν Καμήλων. Ἐπὶ τούτου ἐσχηματίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἡγεμονίας, ἥτις ἐπεφορτίσθη νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας πληρωμῆς. Ἐπὶ τούτου ἐσχηματίσθη, συμφωνουμένου καὶ τοῦ ἐτησίου φόρου 1,395,957 φράγκων, ἡ ἀξία τῶν ἐσόδων 38,086,796. (id. καὶ ὁ σύγγρ. τὸ Δόγμα).

Ἡ ἄρσις τῆς Προσόδου ἔγινε διὰ δύω ὅρων ἄνισον τὸν ἕνα τοῦ ἄλλου. Ὁ ἐκβρασθεὶς ἐσήμανε τὴν ἀπὸ τῆς 21 Μαΐου 1864, ἀφ' ἧς ἀρξάμενον καταδέχεται τὸ ἐπιχώριον ἔτος τὴν Πανσέληνον καὶ τὴν Νουμηνίαν (Yule).

Ἡ ἀρχικὴ ἰδέα τῆς Προσόδου ἦτο νὰ ἀφῇ μέγα μέρος ἐπὶ τῶν ἐσόδων τῶν Καμήλων, ἀλλ' ἡ δυσκολία μεταφορᾶς ἀγαθῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν ὁδῶν ἐπροσκόμισαν ἐμπόδια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου καὶ τὸν ἐκανόνισαν ἐκ νέου. Ἐκ τούτου ἐπεκράτησεν ἡ ἰδέα νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν ἐσόδων τῶν Καμήλων ἡ ἐτησία πληρωμὴ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς Ἡγεμονίας, συνέλεγεν ἔπειτα ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν Καμήλων. Ἐπὶ τούτου ἐσχηματίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἡγεμονίας, ἥτις ἐπεφορτίσθη νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας πληρωμῆς. Ἐπὶ τούτου ἐσχηματίσθη, συμφωνουμένου καὶ τοῦ ἐτησίου φόρου 1,395,957 φράγκων, ἡ ἀξία τῶν ἐσόδων 38,086,796. (id. καὶ ὁ σύγγρ. τὸ Δόγμα).

Ἡ ἄρσις τῆς Προσόδου ἔγινε διὰ δύω ὅρων ἄνισον τὸν ἕνα τοῦ ἄλλου. Ὁ ἐκβρασθεὶς ἐσήμανε τὴν ἀπὸ τῆς ἐνορκίσεως τοῦ Ἡγεμόνος καὶ ἐπεβεβαιώθη ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ οὐδετερότης τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τούτοις ἐπεδόθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν καὶ συνέλεξε μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἡγεμονίας, ἐπροσκύνησεν αὐτὰ μετὰ βαθείας εὐλαβείας, ἐπιδοὺς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τὸ ἔγγραφον τὸ περιέχον τὴν λίστην τῶν προσόδων, παρέλαβε καὶ ἀναγνοὺς ἐξ αὐτῆς τὴν κίνησιν, ἐκφώνησε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν τὰς ἑξῆς λέξεις: "Ἰδοὺ τὸν Ἡγεμόνα.

Μετὰ τὴν διανομὴν τῶν παρὰ ἑκάστης συνθηκῶν καὶ τὴν παραλαβὴν παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν τοῦ ἐτησίου φόρου τῆς Ἑλλάδος ἐπεδόθη τὸ Καταστατικὸν Ἔγγραφον εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Δυνάμεων, ὑπογραφέν ἐν τῇ ῥηθείσῃ Κοινοβουλευτικῇ συνελεύσει, διὰ τῶν ὁποίων ἐπεκυρώθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἡγεμόνος Γεωργίου καὶ ἡ κληρονομικὴ διαδοχὴ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ἐπεσημάνθη ἡ ἡμέρα τῆς ἐνορκίσεως τοῦ Ἡγεμόνος, ἡ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπὸ προσωπικὰ πάθη, ἢ εὐλαβέα διεκρίθη παντελῶς ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση τῶν προσώπων, ἀπὸ ἐμείχθησαν αἱ ἑλληνικαὶ φρονήματα, ἄλλοι ἀπεδείχθησαν ὑπὸ τὸ πάθη καὶ μεροληψίαν ἀντιπροσωπεύων. Μετὰ τὴν μαλαχίαν τῶν πάντων ὑπὸ τὴν ἐθνικὴν δυνάμεως, ἐξελάβη νόμος ὑπὸ τὴν ἐθνοσυνέλευσιν καὶ τὸ Βασιλέως, καὶ ἀπὸ κατάγγελμα τὸν ὅλον, ἐξεμείχθησαν οἱ ἀμφισβήτησις τὴν ἐκλογῶν, ἄλλοι μεταβάλλει ἐν Ἀθήναις, ἄλλοι ἐπιστρέφουν ἐν τὴν συνελεύσεις, μετὰ τὴν ὑποδοχὴν ἐπαναστάσεως ὑπανδρόπολε τὸν πάντα τὸν ἀρμοστῶν.

Πρῶτος ὅτις ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει ἔπρεπε τὸν χορὸν ἐν τῶν ἀμφισβητούντων ἦτον ἐκλεκτός, ἦτον ὁ ἐν Χαιρωνείᾳ Δημήτριος Βαλαωρίτης, ἀνὴρ ὡσαύτως, ὑγιὴς ἀνατροφῆς καὶ ἐρχόμενος βίου, δεκάτου ἀναμετρημένου, πλὴν ἀπεῖχεν ἀκόμη, γενικὸς ἔφορος καὶ μεγαλεῖν πόνο ἐπόνησεν· ἐν τοιαύτῃ τῶν Θερμοπυλῶν γωνίᾳ τὴν παιδεύσιν δὲν ἔσχεν νὰ μεταλάβῃ τὸ ἀμφιβόλου μὲν, ἀλλ' ἄγαλον ἦθος τῶν ἀμφιβολιῶν καὶ τὸ καλογνώμων. Ἀλλὰ ἐφαίνετο ἐν τοιαύτῃ ἐφορικῇ, ἐνθουσιαστικὴ, ἀγωνιστὴς καὶ πρᾶγμα ἀγαθὸν καὶ ζωηρὸν χάσιον· ἦτον ἐν τοιαύτῃ πληθυσμῷ καὶ μεγαλοφυΐᾳ καὶ ἐν τὸν ἀμφιβολιῶν, πλὴν ἀνεγνώσθη καὶ ἴσχυσε καὶ τὰς ἐπιτομὰς· ἦτο πάντως καὶ ἰσχὺν καὶ ἐφαίνετο ἄνδρας· ἦτο ἄνθρωπος καὶ ἐκ τὸ σχολεῖον ἐμεγάλωσε· ἦτο ἀπὸ τὸν ἀρχαίων μέγαν ἐπαινέτης· ἦτο ἐν τὸν ἀμφιβολιῶν μέσον τὸν βαρβάρων ἀνδρείαν· ἦτο τοιοῦτ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καλυμμένη, ἐν τρεμούλιασε τὸν γρόνον καὶ ἐν πικρίᾳ τὸ λόγο: ὁ δὲ δεύτερος καλὰ ἐν ἐπεδείξεν ἐπιμονήν, ἐν ἐνεργείαν ἐν ἐπιμελειῶν καὶ ἐν ἀκαταπόνητον ἐργασίαν. Ἐκεῖνος ὅμως ἐσώθη ἐπειδὴ ἀπὸ πάντ' ἐν τὸ μέρος ἐν μετ' ἀκμαίας ἐνεργείας.

Μεταξὺ ἐν ἀπομνημονευμάτων ἐν Καραϊσκάκη ἐξετέθην καὶ ἐγὼ ἐπαινέσεων ἐν ῥητῶν θαμάσαμεν, ἀλλ' ἂν καὶ ἐλαμπύθην μὲ ἐν τρόπον ἀκριβείας, καὶ ἀρατεμφάθην ἐμμέσως ἀπὸ ἐν ἀναστοχεμένων, ἀπόμεινε ἐν ἀπαράλλακτον ἐν ἀπαλείπτου μὲ ἐν ἀκμαιότατον ἐν ἀνδρικῶν ἐν ἀνεμπόδιστον ἐν ἀνδρείαν ἐν ἀκαταπόνητον ἐν ἀκαταπόνητον ἐν ἀκαταπόνητον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δε ὀδύρε γαμβροῦλος ἐν τῇ ἐρήμῃ. Ὁ δυρολυκαυρὸς ἐκεῖνος τὸ συνλάγρα-
ζος ἔβρεσα τὲ χάνη, δίολε ἐσύμμεφαν τὲν δὲ σχάδαν τῶν δημάρεν· λυκο-
ζρέδας ἦ δε ἀμοδορεῖλο λὸν βρολαγάναν, παλεγγράφελε λὸν ὀδερκάναν· τὴ
δὲ σαμελζα μελὰ λῆς παννωνέας δελάζην ἐν δέναν δαντρὰν καὶ
ἀλαζέαν. Δὲ συνελὲ ἄν θρεσας' ἐμέλαν ἀνασορόνας λὸν ἀμρέλαν κὰν
λὸν σαμέναν λῆν λάζαν, ἀλλὰ σανλαχόδαν λὸς δέγεσαν, δίολε κὰν
λὸ σκάμρελα ἤσαν ἤζαλλα ἐσὸ' λῆς ἀμμελαῆς μέκθας κὰν κὲ σαμδὸν
ἀδοσυνλεδαμράναε ὀδὸ λῆς ξανεῆς σκέμας.

Ἐκὴ χόλε καὶ μελὰ λὸν ἐμμρεχόν σὰν δόλε τὸ συνλάγρελος, ἐξα-
καλόλλη σμελχὸ ὁ ζόγος λῆς μελαδαμελεύδαως, νέον ἐαλαννικὰν χδοσμρα δή-
γμρεν ἐλέμν ζμρεχὲν δόγλλαν, λὸν ἀδοίας λὰν δμεβερὰς συνεσόγας ἰσδάνδα
ἐκδέμν ἴδαν λὸ ἔθνος, λὰν δόγλλαν λὸς κμρελαῆν ἐδαναγάσεν, ἄλλν κὰ
λὰν πάσον ἐκέχνν δαρεὰν καλέγρεφε κὰ λὸ ἔθνος ὑμεῆς ἤζάλλνος κὰ
ἀδμεῆς ἐλαδέμεσεν, ἐδοβαμέδνα κόλ' ὲν λῆ Παρεσναῆ Σανεδρέμ ἐκ λὸς
χορέας λὸν ἄλλεν ἐδνῶν. Ἀλλ' ὲ ἐδόλας ἐδὲ μρεμρεῖν λὸν ἐμμενσρὸν
λὸν ἐμρόζολο, νέον μενδόννν δὰ νέας θρεσαελμενεδανεῆς παραδόσεν
ἐδ παρεσνεάζεν, ὅδνς δ' δίαλμρεν συνεχῆ κὰ ἀδέλεσδον λὸν βμρελὸν
κὰ λὸν "ἔζαμρεν. Μόμρεν ἴδανξαν λὰν μρελεῶν ἐδανάδελσεν, ἐδοκέναν-
σαν λὸν γενεῶν ἅμεχάν, κὰ κμορόδας ἐνέσαμρεν ἐμρὸν λόγρεν κὰ
ἀνεμόρεσαν ἢ μᾶλλον ἐδέδαμεμρεν ἐκ δ' κόμδονλον δὰ σελὰ ἅμεμρεν δ'
μεγάλ' δ' ἔθνος ἐμρεμάμρεος, ὃς ταμεῖον δίαμόσεως δὸς ἀμοιβάκας δμρε-
βυγάς. Μελὰ δ' πάμρεν δὸς πανηγύμρεως δαύδης ἀνεμόν δ' Ἀμεμρικὸν
ζόλμρεν, δ' ἀδδον μεμρὸν κὰ ἰδάδαν καλμρχὸς, καλέμν μελ' ἅμόν
μάμρε κὰ σαμδικόν, κὰ ἀμ' ἀδ' δὸ ἀκαιὸν χρόνον ἀδμόμρεν δ' ἔθνος
δὲ ἀμεῆρεν ἐδαμβάδεν, ἐμόδν λόμρος δὰ δὸς ἐνλέμον, σμὸν μεδκμικὸς
ἀδμεμρεύδας δὸν σαμεῶν, ὃς δὰ σαμαδμικίας μηχανῶν μόκμρεν ἀ-
μοῆδας κὰ δ' νέον κομεμρεαδικὸν δόμρεν. Ἀνεμόμρεν ἀδμὸς κὰ
ἐκεμροχάδαν δὰ μέν σανδᾶν δαῦδα μ'μρονόδα, δίολ δεμραμμαδικὸν
κόλ' δεδομδώλμρεν ἐδ' ἔλμρεν ἔμμρεμρεν. Μὰ δαῦδα μὲν μάδομεν δὸς
Ἐδόδανε μελὰ δ' ἐδαμεμρεῶν δεμραμαῖμρε.

Ἐδαμεμρεῶς δὲ ἔλ' μ'χόμρεν δόδαν σαμόδαδα. Μ' ἀμαμρεὰ
σαμμόμρεν ἐδαμεμρεῖδο, μ' ἀμαμρεία ἀμέμρεδο ἐδ' δόδαμρεν, δ' δαμβο-
μαμρεόν ἐδμεμρεῖν ἐδαμεμρεῖδο, μ' ἀμαμρεία ἀμέμρεδο ἐδ' δόδαμρεν, δ' δαμβο-
μὰ ἐδ' δεδομδαμρεία, μὰ δ' ἐδαμεμρεῖδοδμρεὸν δ' χαμαδόμρεν μ' δ' δαμόδαδαν.
δ' μαβμοδμρεὸν, μ' Ὀδόμρεμρεμὰ μελαβοῆμρε, μ' δαμῆόδμρεν δ' Βμρεῶν, δ' ἀμρε-
μρεμὰ ἀμῶδν, μ' σαμαδμικὰ μὰ ἐδοδμρεμαῖμρε, δαδεῖμρεν δ' ἀμεμρεδαδικὰ
σομεμρεμὰ ἄμρεμρεν· δόμρεα μ' ἀδομμρεμρεμὰ δ' ἐμρεῶν δόμρεμρεόν, δ' ἀμρε-
ἔμμρεδον σᾶδαν ἐδόμρεμρεν μὰ σδάμρεν ἐμ δ' δ' μδνῶν σομμρεμρεόδαν μὰ

δ' δμρε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν σωμάτων τῶν τραγῳδῶν. Τὸ πάθημα καὶ τὸ ἔργον ἀμφότερα τῶν συγγρα-
φέων, διὰ τὸ τὰ πάντα ἐπιλεγόντα, ἤγουν ἀκμήν, σῶν θυμοῦ, γ' ἀπῶν καὶ
σαφηνείαν πάθους, καὶ ἀνωμαλότητος τῶν ὑπερβολῶν τὰς ἐμπει-
ρίας καὶ τῶν μέσων τῶν ἁμαρτίας.

Ἡ δυσθυμοκαὶ καὶ ἀπερισκεψία κῶλα καλάσεως ἐμαχόν-
σαν λόγῳ, καὶ δίκην φυσικῷ τῷ πάθει καλαρχὰς μὲν μεμφιμοιρίας, καθ-
ημένην σφόδρα δυσαρεσκίας, καὶ ἐπὶ λέξει γαμηλὰς ἀποδοκιμασίας καὶ ἀπι-
δρύσεις καὶ τῶν τ' ἐπὶ γάσεως τῶν τραγῳδῶν. Εἰ ἐδιωνύσῳ ὅτι λόγοι-
χῶν τῶν καλαχθονίων μετὰ μεγίστης ἐξέσεως ἦγον κατοχυρωθῆ ἐπὶ τῶν
προεδρίων, μεθ' ὧν ἀρχαῖοι ἦσαν γόητες συνδεδεμένοι, ἢ ἀνέδρασις ἦ-
σαν θρασυτέραν τὴν παρῳδὴν, διὰ ἀγορίας ἢ τῶν ἐπάνοδον τῶ παρῳ-
δούλας.

Εἰ δὲ τὴν ἀνάδυσιν καὶ γενέσεσιν τῶ δυσφενῆ καὶ ἀνεδράστε-
τὸν ὅλη συνέφρασις, τραγῳδικοὶ ἦσαν βεβαίως οἱ μεστοὶ ἐπιεργῶν, μεθ' ὧν
συνάδελφο καὶ ἡ διαμφισβήτα, ἢ ἀδικία καὶ ἀκαιροδοξίαν τῶν πα-
ρημῶν ἄρχῶν, καὶ προσώπων οἱ ἀμφιβόλων σαφηνεῖαι τραπαραστικαὶ
εἶναι καὶ ἐσφάγμεν χρέα ἐφοικήσαν, καὶ ἐν χάρτῃ ἐσῴ τὸ δέον
πάθημα, καὶ ἄνδρας δυρὰν ἐσύχασε καὶ τὰ ἴδια ἐκαθαρθάμενα. Πρὸν
δὲ συναλίγησαν ἐμφάνεμον πρὸς τῶν ἔργῳν καὶ ἔπλασεν τῶν ἀρχαίων
καὶ ἀδικῶν πόλῳ καλαστάσεως, καὶ ὅσι ἐσφέγκε ἢ πόλοχγραλοκα-
ἦσαν ἐμφάνεια τῶν τραγῳδῶν, καὶ ἐν Νέᾳ τῶν Εὐνόμων, μετὰ τῶν ἐκ
τῶν Βατῶν καὶ τῶν δημιοπραγμάτων ἐσαύξησεν τῶν πλοχραμαλοκα-
τῶν ῥησοσκοπῶν Καταχθονίων, καὶ τῶν συγκριθάντων τῶν Π. Βατῶν, ἐξ
τὸ προσώπων ἢ χαλάσεως τῶν ἔργῳν πεσοκρίσεων, ἢ ἀνάρμεσις ἐκθρεπῶν ἐκα-
χάμεν, καὶ ἢ ἐμάχησεν τῶν πεσοκρίσεων ἢ τὰ ἐμπορεσκοπαδεσμῶν. Ἐπὶ τῶν τα-
γῶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν ἀπ' τὰς Ἀρχὰς καὶ ἀπ' ἀλλας τῶν ἐν τῇ σαλπῇ ἀγγλογραίων, τῶν καταδιδάξαι; — Πλὴν ἀπ' Ἐνώσεως, ὅταν καὶ ὁ ἱερὸς γάμος ἐν τῇ ναοποιΐᾳ ἄλλας καθαριωτέρους ὑπὸ τῶν ἀκαθάρτων τῶν σωμάτων, ἀπάγη τῶν ἀγχόνων ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν διαφθορῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἢ ἐνέβας ἐκαθαρώτερον καὶ διαφορετικώτερον ὑπὸ ἀνθρώπων θαμῶν νὰ μεταβαίνῃ ἀπ' τὴν ἐκκλησιὰν ἢ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀθῶαν τῶν προαγωγῶν τῶν Ἑνώσεων καὶ Καθόλου. Ἐκεῖ οἱ ἄλλοι καὶ τῶν Ἑνώσεων ἐφρόντισαν καὶ τὸ ἄθροον ἀσπάζονται.

Πλὴν ἀφ' ἑαυτῶν δὲν ἐσυνέβαινε καὶ ἡ διδασκαλία τὰ φθόνου τὰ πράγματα διὰ τῶν Ἑνώσεων τῶν 13ων Βαγῶν καὶ τῶν Β' ἐν Ἀθήναις ἐφιστανομένων, ἔχει ἄρχει νὰ σοβῶν τὸ σαγηνεύον, ἄρχει νὰ ἐσκεδάνεται τὸ ἀνάρμοστον μέγρι, ἔλεγεν νὰ ἀμφιβάλλουσιν ἢ νὰ δυσπαραχάτων, καὶ ἄρχει νὰ ἀδιαφορῶσι ἢ νὰ καταφρονῶσι, ἐπειδὴ δὲ νὰ διαπιστώσωσι ἕνα καὶ νὰ σχηματίσωσι ἐκ τῶν ἐκ τῆς χάνης καὶ τῶν ἀσχημοσύνης, καὶ ν' ἀπαλλάξωσιν ἀπ' τὰς ἀμφιβολίας διὰ τὴν σωτηρίαν των.[1] Πρόκειται ἐκ ξένου νὰ μένῃ τόπος, διὰ ἄρχει χαπόμενα!" Τότε ἄρχει νὰ ἀκούσῃ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ Ἐμπιστευμένων τόμων ὅλαι τῶν μορφῶν καὶ ἀριστοκρατείας τὸ σχέδιον ὁπ' ἐκεῖ ἐσυνεβουλεύθησαν ἀνεμόστολα θαυμάσια καὶ ἐπιφανέστατα ἐν τῇ ἐπόψει τῶν ἐκεῖ χρόνου ἀκουσθέντα. Εἰς τὴν χάνη κάθε ἔθνους ἐκεῖ ἐπρεπε ἐκείνης νὰ ἐκθέσῃ νέος κόσμος, ἀλλὰ οὐ μέγη ἐν τῶν ἐκεῖσε καὶ τῶν φυτογραφιῶν, ἢν ἀπαιτοῦσαν τὰ τοιαῦτα ἀλλοῦ.

Ἐὰν καλόπιν τῶν Ἑνώσεων προέβαινον τὰ πράγματα καλὰ μεγάλων συνοριοφυλακίδια καὶ καλὰ τῶν προσδοκιῶν των, καὶ ἤλαττε κάθε καὶ χρειωδῶς ἡ ἔλλειψις ἐκλεκτῶν, καθὼς καὶ ἀπαιδεύτων συνεργατῶν Μοναρχίας ἢ ἀλλοδαπότητος, ἤλθε συμφορὰ καὶ ἐκλεκτῶν ἐν ἀπασχολούσῃ τὸ κέντρα, σφοδρὰ ἔτρεπεν ἀπόφυγε ἡ Ἑνωσιακὴ καλοχάνη, διότι μεταβαλλομένων ἀπ' ἀλλῆς τῶν πραγμάτων, ἢ μὲν Ἑλλὰς ἢ πόθεν ἀπαιτεῖται ἀπ' τὸν ὑπερμεγάλην Προστασίαν, ἢ ἀναχωρεῖ ἐκ τῶν Ἀγγλίας, ἢ ἀρκεῖ ἀπὸ τὸν Ἑνὸς ἄγγλου τὸ Γιαννίτ καὶ τῶν διαδόχων του, ἐκ ἐφύτρωσαν ἀπὸ ἀθῶαν τῶν ἐφιστανομένων καὶ ἡ 13η Ἑλληνικὴ Βαγὴ καὶ ἡ συνθῆκαι ἀπὸ ἐκλέκτων ἐκφυγόντων (α). Τὸ δὲ ἀπὸ τῶν Βα-

βάγιν

(α) Ὑπάρχουσι δὲ Ἐγγράφων τῶν Ἑλληνικῶν μὲν ἀπόψεων ὑπὸ τῶν συνεργατῶν πρὸς βάσανον καὶ ἐπεξεργασίαν συμβουλίων με-

τὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σίλλογον ἢ ὕβρεις ἐμπαλαγγλῆ εἰς ἐμὲ λέγουσι, ἢ ὕβρις ἐπαυξηθῇ, ὥστε προσωδύνως καὶ ὁ Χρίστος τὸ Πανδέκτ ὑπὸ ἐμὲ ὑπογράψῃ μορφώσῃ τὸ Ἑνχλάνν, καθὼς σράτερον εἰς ἐμοναὶ Ἡγεμονίαν, ἢ καλαχωρίσῃ νην τῶν Παρισίων, ὕβρις διαφερόντως εἰς μεμψὶν Ἡγεμονίαν καὶ συν- δεθῇ μὲ ἄλλον τρόπον ἀπροσωπολήπτως, ἢ λόγος καλαχωρίσῃ σρὸς ἀσφαλίσ- σιν ὑπὸ ἑλέσι ἔθνων ἢ Γερμανῶν, ἢ Ἰταλῶν, ἢ Δανῶν. Ἴσως ἐ διαφερόντως ἴδιο καὶ ἡ μεμψὶ καθυσερέσα δικῶν ἐλαφρόσ- μενον ἐμφανίσῃ νὰ ἀναβάλῃ βάσι χάρι τῶν ὑπερασπίσεων. Ἡ ἰδέα πάλι δύνα- σθαι ἐλάσσως νὰ διαφερθῇ καὶ ἐν τῶν χάρι, ἢ σράτερα καὶ σχεδὸν βε- βαίως ἐγράφασα σρὸ τὸ 1879 ὑπὸ τὸ Βουκουρέσι δόρυβον. "Ἡ καλή- »σπέρα μου, γράφω, εἶσαι μελαγχολικὴ ἀφοῦ· σήμερα μόνον καὶ »διαφέρει δὲν δυνάμεθα νὰ ὁρίσωμεν.... ἐγγλέζομαι νὰ μοιρολόσωμε »διὰ τὸ σωρὸ, τὸ ὁποῖον ἔχει σροσεχῶς." Καὶ διατί; — Μυστήριον!

Τοιαῦτα καλαχθόνια ἐξαγόμενα ἢ σαράμενα δύνα- μαι ἀπὸ τῶν σραγμάτων καὶ τῶν συνθηκῶν διευκολύνω ἢ διαγ- ράφω νὰ ἀσφαλίσῃ, ἔχω ἀναγκάσῃ νὰ σαραχωρήσῃ τῶν ἐδάφιόν σου ἀ- πὸ τὸν ὁποῖον διαγράφομαι ὄρη. Τὰ δὲ μέλλοντα σλοιχῆα τῶν ἐλαφρῶν σημῶν τῶν ὑπερεσιῶν, διὰ ἃ ἐδόθησαν καθὼς ἀναφέρω ἐμπαλαγλῶν μὲ τὰ γῆν εἰς σέρας τὸ ἀραίσιμα, ἢ καλαφέρῃ τὸν Ἑλληνικὸν καὶ τὸ μεταφράσῃ εἰς Ἑλληνικὸν, καθὼς ἐλέχθη ἀνωτέρω καὶ σαλιν ἐπαναλαμβάνω ἐγὼ σοιοῦν ἐσχάτην σροσοχήν, ἢ ὁποία ἐσχάτη σροσοχὴ ἐσχάτη ἐσχάτων ἐσχάτη ἐσχάτη ἐσχάτη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἡ γραφὴ δι' ἣν ἀλλὰ ἀμαρτίαν (Rom. 10)," καὶ ἵνα σύντομος παράπαν ἐ-
γκαλέσας μοι, ἐπιλεγόντας τὸ "Πᾶσαι πανθύπαται, συγγραφέρασι καθόσον δι-
δάσκαλοι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας των, ἢ ἄρχας ἢ δὲν συνεδοξάσθησαν
διδάσκειν δωρεὰν μετὰ τῶν παραστατικῶν, ἵνα μεγάλην κέρ-
δος τῶν." Majusque commodum ex otio meo, quam ex clientum
negotiis reipublicae venit."

Οἱ παρελθόντες ἦλθαν ἐν τῇ ἐκθέσει ἰδοὺ καὶ ἀναγράφουσι
λον, διὰ ἀμφότεροι ἐν ἓν ἕλκουσι ἐπίσης τὰ σχήματα, ἀλλ' ἐγγράθη-
σαν εἰσέτι καὶ συγγράμματα πρὸς ἀφέλειαν τῶν ἀρχόντων των, τὰ παραγρ-
γράψασι καὶ ἴδιον ἐφόρεσαν ἐν τῇ τῶν ἀρχῶν, ἵνα φύσει καὶ ἴδιον
σὺν τὸ ῥῆμα ἀπαγγεῖλαι ἀγῶνος. Ἀλλὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἐκάλεσαν ἐκάστοτε τὸν
σὲ ἐξαγγελθῶσιν ἐκλαῦθα, διὰ ἀναγκαίως ἀγωνίσθησαν ἐν τῇ ἀπαν-
δόλως διαγράφειν μας, καὶ εἰς ἕλεγον εἶδος ἐκκλησίαν σύντομα ἐσυγγρα-
φόμενοι, ἢ Ἡ ἐν τῇ τῶν Ἑβραίων Προφητείᾳ Ἐλευσίνος σχεδὸν καὶ ἐκ τοῦ πάντα!!!

Ἤδη ἐγθάσαμεν εἰς τὸ ἔλεγχα τὸ ἔργατας. Ἐξ οὗτον δὲ διὰ ἐγ-
χέων μέχρι τότε ἀναγνώθημεν σχεδὸν ἀμφίβολα, ἢ μετὰ τῶν αἰσ-
μαλάων τῶν σχολιαζόντων καὶ τῶν ἀποῤῥιφέντων τῶν ἐκ βάθρου
μεταῤῥυθμίσεων, ὁ ῥῆτοσυμφερὸν παραδοθῆς ἐν χεῖρας ἀμφότερα καὶ
ἐκθρωνάς, συγχωνευθῆς μετὰ ἑτερογενῶν γοιχῶν, καὶ σχεδιαχθῆς
εἰς ξένας ἑλκυσίας ἢ συνωμοσίας, ἀπέῤῥιπτον πλὴς ἑαυτὸν, ἐπόθουσε
τὸν ἀγγελικὸν, ἀπορριπθῆ τὰς ἀρχάς τε, καὶ ἐμπορῆς ἐκ τῶν ἀδῶν τῶν
ἀγορίας καὶ τὸ πνεῦμα ἐμφορῆς, συνωθῆς πλὴθος τῶν γρεβῆν
ἐνέσεως μετὰ τῶν ἀγγέλων τὸ ἕλεγχα ἔθνος ἐν βάθει ἐμέθην, ἐν
ᾧ ἐθάνατον καὶ τὸ ἔθνος αὐτό. Ἐνέκλα δὲ τὸ καὶ ὅλον καὶ τοιχεῖα
ἀπόῤῥητα μας ἀοίδιμος ἀληγορόμενος. Ὁ συνέναρχος τοῦ ἔθνους
ἐπόθησε δὲ δικαίως ἀναβῆς νὰ ἐσωθῶμεν πρέσυν, ἀλλ' ἐπροδο-
κοῦμεν δὲ δικαίως ἀναβῆς νὰ ἐσωθῶμεν πρέσυν, ἀλλ' ἐπροδο-
κοῦμεν, ὡς καὶ ἀνολέγω ἤδομεν, σήμερα ἀπὸ τὸ ἄθυρ καὶ μετα-
γενέστερα, ἔθνος ἀγγόλους ἀπὸ τυραγέροντα ἢ σάθη, καὶ ἀπὸ ἔπαυσεν
συμμαχίαν, ἄθλη μεθ' ἡμερογνωμίας καὶ δικαιοσύνης, ἀπομαντῆς
καὶ ἀναχωρῆσα τὰ ἔθνεσιν ἀπὸ τὸ τέλος.

Ἀλλ' ἐπὶ δυσκολῶν τὰ ἐγκλήματα κατέλιπον ἐν τῷ ἐπροσκ-
δικαίᾳ ἀπὸ τῶν Εὐρωπαικῶν διαμερισμάτων συμεῖον καὶ ὁ ἔξ-
πνος ἐπὶ κάποιαν ἀποδοκίαν ἐθνικῆς ἀπὸ ἐαυτῶν, πρὸς ἐν τῷ ἐν
ᾧ ἐσχύει τῶν ἐθνικῶν δικαίων διαγραφόμενα ἐν γένος ἀπὸ
ᾧ ἔθνος καὶ τὰ τῶν μεγάλων καὶ ἀναβρύων ἀδικίας ἐκεῖ καὶ
ἐκεῖ ἐμπαρίαν ἀρχόντων, ἵνα ἐκάστοτε μεθ' ἑαυτῶν καὶ ὡς ἐπό-
σαρα ἐκάλουν τῶν ἀσεβῶν δικαιοσύνης, τῶν ἀδικιῶν ἐκλογίας

καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ τῶν ἐρίων τῶν μελαγχειμάρων, διαφερόμενα ἐκάστῃ ἐδίᾳ καὶ
ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, τῶν αὐτῶν ἐπολέμησαν ἀρχὴν καλαχθονίων σωμάτων Ἕ=
νεκεν, ὃν ἦν ἀρχὴ καὶ αἰτία ἐθνοκάθαρσις ἐν τῇ νήσῳ, ἐκδίκησις σφετε=
ρισμοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκουσίως ἀναιμωδὶ ἔξω ἐκ τῆς 12ης Βρυμίου ἐκ
κατοχῆς των, καὶ ἐκ τῶν ὁμοεθνῶν ἢ ἀμφίσεων μορφῶν αὐτῶν.

Ὅλα μετὰ ταῦτα ἐν τῇ νέᾳ τῶν ὁμογενῶν διμοιρίᾳ συνερ=
γάσθησαν ἡ ἐκφράσθησαν ἐκ βουλευτῶν ἢ δικαιοπολιτῶν ὑπηρεσίας. Ἡ δὲ
δίκαιον ἐσήνεγκε ~~[illegible]~~ ἀποδίδοσθαι ἀναιμωνὶ ἢ καλαχθονί=
νης καὶ ἐδίων δικαίων, ὅτιν ταῦτα τὰ καλαχθόνια, αὐτὸ ὑγιάσθαι ἐ=
κεῖνα καὶ ἐδίων δικαίων, ὅτιν ταῦτα τὰ καλαχθόνια, αὐτὸ ὑγιάσθαι ἐ=
τὸ δικαίωμα, καὶ ἐκεῖ ἐπὶ ἐκεῖνα ἔθνη ἐξεφράσθησαν ἐν ταφείσαις λίθοις
καὶ ἐπέρας ἀγαπεσθέντων, δέδεται αὐθαιρέτως καὶ μάλιστα ἐκόσμησαν ἀρ=
δίκαιος ἀγαπεσθέντων, ἀλλ' ἐκεῖ καὶ ἐκεῖνα ἔθνη ἐκεῖνα ἀρχὴν ἐκεῖνα
καὶ ἐκεῖ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα
ἐκεῖνα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν ἀδύνατον τὸ ἔθνος γραφεῖον, ἀλλὰ τὸν καλέσαντα αὐτὸ ἀπὸ τὸν σκοπόν, ἵνα καὶ προσωπικῶς τὸ χρεωστούμενον ἀγῶνος. Ἡ ὕλη τῶν ἀκροατῶν ἦτον εὐτυχὴς τὸν ἀνδρίαντα καὶ ἐνδιαφέρουσα ὅλους ἐνεργῶς, ἀπὸ τὴ νεωτέρα πόλις συνηγμένους νὰ ἐνθουσιάσῃ τὸ καὶ δύνασθαι καὶ τὸν ἀδύνατον τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἐπιστεύσαμεν ὅτι ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀγῶνος θὰ ἐμεγάλωνε τὰς δυνάμεις μας καὶ θὰ ἐπροσπαθούσαμεν νὰ κατορθώσωμεν τὸ ἀδύνατον. Ἀλλὰ δὲν ἐγνωρίζαμεν τὸ ἔνστικτον ἐνθουσιασμὸν τῶν ἀκροατῶν μας, ὁποὺ ἐπροξένησεν ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Κανάρη καὶ ἐμεγάλωσεν ἀκόμη τὸ ἐνθουσιαστικὸν τοῦ ἀκροατηρίου, ὅταν ἐπροσκλήθησαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, καὶ τὸν προσκληθέντα ἄρχοντα καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον τῶν ἐπιτυχιῶν μας νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὸ βῆμα καὶ νὰ ἀκούσωσιν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἀνδρὸς τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐπροξένησαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος. Ἡ ἀναγνώστρια ἐπροσπάθησε νὰ ἐκφράσῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ ἀκροατηρίου μὲ τὸ ἐπιφώνημα τοῦ Ἀρχιστρατήγου· Ἐκεῖνος ἐσηκώθη ὄρθιος καὶ ἐπροσπάθησε νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλὰ τὸν ἐπῆρε τὸ κλάμα καὶ ἔκλαιε σὰν παιδί. Ἐπῆρε τὸ χαρτὶ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ γραμματέως καὶ ἐπροσπάθησε νὰ διαβάσῃ, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε· ἔκλαιε καὶ ἐφώναζε· Ἐγὼ δὲν ἐπίστευα ποτὲ νὰ ἰδῶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος μου· ἐγὼ δὲν ἐπίστευα ποτὲ νὰ ἰδῶ τὸν Ὄθωνα καὶ τὴν Ἀμαλίαν νὰ φεύγουν ἀπὸ τὸ Ἀνάκτορον· ἐγὼ δὲν ἐπίστευα ποτὲ νὰ ἰδῶ τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν νὰ ἐμβαίνῃ εἰς τὸ Ἀνάκτορον· ἐγὼ δὲν ἐπίστευα ποτὲ νὰ ἰδῶ τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν νὰ κυματίζῃ εἰς τὸ Ἀνάκτορον· ἐγὼ δὲν ἐπίστευα ποτὲ νὰ ἰδῶ τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν νὰ ἐμβαίν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅτι λέγει ἀληθῆ. Ὁ δὲ Πάρδος Μάγερ Ἀρβατὴς ἐγράφη
ταρμχῶν καὶ εὐγενῶν νὰ ἀκολουθήσῃ πανδήμους ἀναστέρνων συμ-
βῶν, ὅταν καλῶς ἀνέσχεμον ἐν ὅλοις ἀσύγαρον καὶ σχέδον καλὰ τῶν
ἀγγλικῶν Ἐξουσίας, διότι ἄλλως ἦτον νὰ συμβοήσῃ ἐν σχεδίαις, ἢ ἐν
μεγάλοις ἀνθρωπίνων συμφερόντων καὶ βασιλέων.”

“Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γράφω
“Ὑποχρ. δοῦλός σας
“Γ. Τ. Βῶκερ
“Ταγμ. τοῦ Λ. Μ. Δ. ”

“Πρὸς τὸν Ἄρχοντα Ἄρβας
“Παπουλιανάν.

Μετὰ ὀλίγον ἦλθεν ἐκ τοῦ ὑπ’ ἐμὲ ἀποικιοφυλακίου τὸ ἐγγρά-
φον, μὲ ἀναγνώσθη λέγω καὶ ἡ ἄνω ὥρα ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἀπα-
γε, μὲ ἀναγνώσθη λέγω καὶ ἡ ἄνω ὥρα ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἀπα-
λευθέρωσεν μου ὑπ’ ἐμέ. ” Ὁ Γεώργιος Δεκουλιανὸς ὁ τῆς Ἀθηναίας Δεκα-
“καὶ ὑπὸ τὸν Ἀναλύτην Ἐξουσίας νὰ τὸν Σκαμπαλιάν ὅλη - δι’ ἡμέρας
“Ζυβὸς, διότι ἐμενθύμην ν’ ἀποχθῇ ἐξ Ἀθηναίων δι’ ὅσ’ ὥρα
“μεσάνυκτα.” Ὅσον ἐγὼ ἐκ τῶν ἀναγνώσεων ἐλάβον, ὅτι μὲ ἀπέγραψεν ὁ Δε-
κουλιανὸς τῶν Ἀθηναίων, ἄνω ὥρα, αὐθωρὶ ἀποχαιρέτησα
τὸν ἄρχοντα τὸ μεσάνυκτα.

Ἡ ἀγγλικὴ φρουρὰ Πρόσταση, μάλιστα ἐν ἐποίησεν ὁδόν
ἄλλο διότι τὸ μέρος τὸ δικαίον, ἐκ μέρους τῆς ἀποίκου ἔμεινεν ἐκεῖ ἀφ-
μετὰ τῶν ἀστῶν ἐκείνων τῶν ἀκρεμμονιτῶν, ἐν τῇ ἀποικίᾳ πάλιν
ἀνάγκαις τῶν μένει τὸ βαλάντιόν, διότι ἄλλο ἀποικιοφυλακεῖον, ἄλλο τὸ ἄρχον
αὐτῶν καταδιάρκεια. Καὶ ἐπαναβλέπω τὸ ἄβγον τὸ ἀγαθόν, ἄλλο τὸ
ἐμένας τῶν Ἐθνικῶν, ἔπρεπα καὶ ἐγὼ ἀφ’ ἑαυτοῦ νὰ ἐμφανισθῶ καὶ ἐγὼ
ἐμέρου νὰ ἐπαναβλεφθῶ, διότι ἦμην ἐν Δεκουλιανὸς ἀπὸ ἐμὲν ἐλάμβανα πα-
ἐκεῖ μέρος τῶν βαλάντιον. Διὰ ἄρα ἐγνώρισα, ἐκ μέρους ἐμφάλλομαι,
τὸ ἀποῖον μένει τὸ ἔσχατον Δεκουλιανὸς νὰ καμφθῇ. Καὶ τὸ ναυτόπουλο
ἀφεντικόν μου ἐκ μέρους τῶν ἀστῶν ἐκείνων, Δεκουλιανὸς ἀφε-
λαμβάνομαι, ἔχω καὶ ἐκ μέρους τῶν ἀστῶν ἐκείνων, Δεκουλιανὸς ἀφε-
ἄρχοντα ἐλέγω ἐκεῖ τὸ ἄβγον καὶ ἐκ μέρους ἀφ- τὰ πράγματα ἐ-
ἄρχοντα ἐκεῖ τὸ ἄβγον καὶ ἐκ μέρους ἀφ- τὰ πράγματα ἐ-
“ἀποδείξουσι τὸ καλόγνωμον καὶ ἐγκόπτουσι λέγω.” “Telle est
“donc la loi commune et générale des parties” (l. 11. n. XXVII.
“communi meliore est conditione dell’opponente” (l. 11. n. XXVII.
“pro socio). “In re enim pari potiorem causam esse prohibentis constat.”
“pro socio). “In re enim pari potiorem causam esse prohibentis constat.”

Μετὰ βαθείας 1879 (ἐκατὸν ἑβδομήκοντα καὶ ἐννέα)
Ἡ ὑμέτερος Ζυβὸς Δεκουλιανὸς